

SINGURUL
DUMNEZEU

ADEVĂRAT

UN STUDIU BIBLIC AL

DOCTRINEI DESPRE DUMNEZEU

PAUL DAVID WASHER

Dacă nu există alte precizări, versetele biblice în limba română sunt preluate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu

Traducere: Ignat Carmina-Ruana

CUPRINS

1	DUMNEZEU ESTE UNUL	9
2	DUMNEZEU ESTE DUH	17
3	DUMNEZEU ESTE MĂREȚ ȘI PERFECT	33
4	DUMNEZEU ESTE VEȘNIC, IMUABIL, ȘI EXISTĂ PRIN SINE ÎNSUȘI	45
5	DUMNEZEU ESTE OMNIPOTENT, OMNIPREZENT ȘI OMNISCIENT	59
6	DUMNEZEU ESTE SFÂNT	75
7	DUMNEZEU ESTE DREPT	91
8	DUMNEZEU ESTE ADEVĂRAT ȘI PLIN DE ADEVĂR	103
9	DUMNEZEU ESTE CREDINCIOS	119
10	DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE	131
11	DUMNEZEU ESTE CREATOR ȘI SUSȚINĂTOR	147
12	DUMNEZEU ESTE DOMN PESTE TOATE	163
13	DUMNEZEU ESTE LEGIUITOR ȘI JUDECĂTOR	179
14	NUMELE LUI DUMNEZEU	201

INTRODUCERE

METODA DE STUDIU

Marele țel al acestui studiu este acela ca studentul să aibă parte de o întâlnire cu Dumnezeu prin Cuvântul Său. Fundamentat pe convingerea că Scriptura este Cuvântul inspirat și infailibil al lui Dumnezeu, acest studiu a fost întocmit într-un așa fel încât este literal imposibil pentru student să îl parcurgă fără o Biblie deschisă înaintea sa. Ținta noastră este să ascultăm îndemnul apostolului Pavel din II Timotei 2:15:

„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.”

Fiecare lecție în parte se ocupă de o doctrină specifică a atributelor lui Dumnezeu. Studentul va completa fiecare lecție răspunzând întrebărilor potrivit versetelor din Scriptură date. Studentul este încurajat să mediteze la fiecare text în parte și să își scrie propriile gânduri. Beneficiul avut în urma acestui studiu va depinde de investiția studentului. Dacă studentul răspunde la întrebări copiind textul fără să gândească și fără să caute să înțeleagă ce înseamnă acesta, câștigul va fi foarte mic.

Studentul va descoperi că acesta este în primul rând un studiu Biblic și nu conține multe ilustrații colorate, povestiri nostime, sau chiar comentarii teologice. A fost dorința noastră să furnizăm o lucrare care să arate înspre Scriptură și care să permită Scripturii să vorbească pentru ea însăși.

ÎNDEMN PENTRU STUDENT

Prin folosirea acestei cărți studentul este încurajat să studieze doctrina biblică și să descopere locul înălțat al acesteia în viața creștină. Adevăratul creștin nu poate suporta, nici chiar supraviețui, un divorț între emoții și intelect, sau între devotamentul față de Dumnezeu și doctrina despre Dumnezeu. Potrivit Scripturii, nici emoțiile, nici experiențele noastre nu pot asigura un fundament potrivit pentru viața creștină. Numai adevărurile Scripturii, înțelese cu mintea și comunicate prin doctrină, pot asigura acel fundament sigur pe baza căruia ar trebui să ne stabilim ceea ce credem și comportamentul nostru, și care determină dacă emoțiile și experiențele noastre sunt valabile. *Mintea nu este dușmanul inimii, și doctrina nu este un obstacol înaintea devoțiunii.* Cele două sunt indispensabile și ar trebui să fie inseparabile. Scriptura ne poruncește să Îl iubim pe Domnul Dumnezeu nostru cu toată inima, cu tot sufletul, și cu toată mintea noastră (Matei 22:37), și să ne închinăm lui Dumnezeu atât în duh cât și în adevăr (Ioan 4:24).

Studiul doctrinei este atât o disciplină intelectuală cât și una devoțională. Este o căutare plină de pasiune a lui Dumnezeu care ar trebui întotdeauna să îl conducă pe student la o mai mare transformare personală, ascultare, și închinare sinceră. Deaceia, studentul ar trebui să se păzească de marea greșală de a căuta numai cunoștințe impersonale, și nu persoana lui Dumnezeu. Nici devotamentul fără gândire, nici doar preocuparea intelectuală nu sunt de nici un folos, căci în ambele cazuri, Dumnezeu este pierdut.

VERSIUNEA *NEW AMERICAN STANDARD*

În timp ce există multe traduceri bune ale Bibliei în limba engleză, acest studiu a fost realizat utilizându-se versiunea *New American Standard*. Această versiune nu este absolut necesară pentru a parcurge studiul, dar s-ar putea să existe situații în care studentul să remarce o mică diferență dacă folosește o altă traducere (mai ales dacă folosește o traducere mai puțin precisă, nonliterară). Această traducere a Scripturii a fost aleasă din următoarele motive: (1) convingerea fermă a traducătorilor că Biblia este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu; și (2) fidelitatea acesteia față de limbile originale.

**„ASCULTĂ, ISRAELE! DOMNUL DUMNEZEUL NOSTRU ESTE SINGURUL
DOMN.”**

-DEUTERONOMUL 6:4-

**„HARUL DOMNULUI ISUS HRISTOS ȘI DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU, ȘI
ÎMPĂRTĂȘIREA SFÂNTULUI DUH SĂ FIE CU VOI CU TOȚI!”**

-II CORINTENI 13:14-

LECTIA UNU

DUMNEZEU ESTE UNUL

Este mărturia Scripturilor că există un singur Dumnezeu adevărat. Credinței într-un singur Dumnezeu i se spune adesea *monoteism* [Greacă: *mono*, unul + *Theos*, Dumnezeu]. Credința în mai mulți dumnezei (mai mult de Unul) se numește politeism [Greacă: *poli*, mulți]. Credința creștină este monoteistică.

1. În **Deuteronomul 6:4**, se găsește una dintre cele mai importante declarații din toată Scriptura. Ce afirmă această declarație?

Notă: Există un singur Dumnezeu adevărat. Este important să înțelegem că cuvântul *unul*, vine de la cuvântul ebraic *echad*, care adesea se referă la o unitate formată din mai mult de o persoană. De exemplu, în Geneza 2:24 citim „...se (i.e. bărbatul și nevasta sa) vor face un singur trup”, iar în Ezra 3:1 „poporul s-a strâns ca un singur om”. Acest adevăr va avea o mare importanță în a doua parte a studiului nostru unde vom învăța că adevăratul Dumnezeu există ca o Trinitate: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

2. Ce afirmă următoarele versete din Scriptură despre ființa lui Dumnezeu? Există alți dumnezei afară de Dumnezeul Scripturii?

Deuteronomul 4:39

Isaia 43:10

Isaia 45:18

3. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, cum ar trebui să trăiască toți oamenii în lumina adevărului că Dumnezeu Bibliei este singurul Dumnezeu adevărat?

Exodul 20:3-6

Marcu 12:28-30

DUMNEZEU ESTE O TRINITATE

Cuvântul *trinitate* vine de la cuvântul latinesc *trinitas*, care înseamnă *triplu* sau *trei în unul*. Biblia afirmă că singurul Dumnezeu adevărat există ca o Trinitate: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Sunt trei persoane distincte care pot fi deosebite una de alta, și care totuși împart aceeași

natură sau esență divină și sunt într-o părtășie neîntreruptă. Este important de notat că cuvântul *trinitate* nu se găsește în Scripturi, ci a fost introdus de Tertullian, unul dintre părinții timpurii ai Bisericii, pentru a descrie ceea ce ne învață Biblia despre natura triună a lui Dumnezeu.

1. Ca și Creștini, noi admitem deschis că Trinitatea este un mister mareț, care depășește înțelegerea umană, și totuși nu putem nega Trinitatea, deoarece aceasta este învățătura Scripturilor. Aceeași Biblie care declară că Dumnezeu este Unul, face referire la trei persoane diferite ca fiind Dumnezeu:

a. *Cum se face referire la Tatăl în 1Corinteni 8:6?*

i. D _____: T _____ (Vezi deasemenea: **Ioan 6:27; 1Petru 1:2**).

b. *Cum se face referire la Fiul în următoarele versete Biblice?*

i. Cuvântul (i.e. Fiul lui Dumnezeu – v.14) era D _____ (**Ioan 1:1**).

ii. Singurul D _____ născut (**Ioan 1:18**).

iii. D _____ meu și D _____ meu (**Ioan 20:28**).

iv. El care avea C _____ lui Dumnezeu ... deopotrivă cu D _____ (**Filipeni 2:6**).

v. Marelui nostru D _____ și Mântuitor (**Tit 2:13**).

vi. Care este mai presus de toate lucrurile, D _____ binecuvântat în veci (**Romani 9:5**).

vii. El este C _____ D _____ nevăzut (**Coloseni 1:15**).

viii. Căci în El locuiește trupește toată plinatatea D _____ (**Coloseni 2:9**).

ix. Scaunul Tău de domnie, D _____ (**Evrei 1:8**).

c. *Cum se face referire la Duhul Sfânt în următoarele versete Biblice?*

i. **Faptele Apostolilor 5:3-4:**

În versetul 3, Anania a mințit pe D _____ S _____.

În versetul 4, Petru a spus că Anania L-a mințit pe D _____.

ii. **I Corinteni 3:16 si 6:19:**

În I Corinteni 3:16, credinciosul este numit Templul lui D _____.

În I Corinteni 6:19, credinciosul este numit Templul D_____ S_____.

iii. **Romani 8:9:** Duhul Sfânt este descris ca:

D_____. El este o persoană reală, distinctă de Tatăl și de Fiul.

D_____ lui D_____. Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt sunt una.

D_____ lui H_____. Dumnezeu Fiul și Duhul Sfânt sunt una.

2. În **Matei 28:19** se găsește declarația folosită la fiecare botez creștin, poruncită de Însuși Domnul Isus Hristos. Această declarație este un exemplu minunat al unității și trinității lui Dumnezeu:

a. *Domnul ne-a poruncit să botezăm în N_____ Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.*

Notă: Cuvântul *numele* este la singular, și totuși este atribuit la trei persoane diferite. Versetul nu spune în *numele* (ca la mai multe nume) Tatălui, Fiului și Duhului, ci în singurul lor *Nume*, deoarece cei Trei sunt Una.

3. Perspectiva trinitariană asupra lui Dumnezeu pe care am descoperit-o în Matei 28:19, este văzută de-a lungul Scripturii. Citește **II Corinteni 13:14**, apoi completează frazele:

a. *Harul Domnului I_____ H_____.*

b. *Dragostea lui D_____.*

c. *Și părtășia S_____ D_____ să fie cu voi toți.*

Notă: O așa structură literară denotă egalitate absolută. Este remarcabil faptul că Fiul este menționat chiar înaintea Tatălui. Ar fi blasfemiator să menționezi pe Fiul și pe Duhul simultan cu Dumnezeu Tatăl, dacă ei n-ar fi egali cu El. (*vezi deasemenea:* I Corinteni 12:4-6; Efeseni 4:4-6; I Petru 1:2).

4. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt o singură esență divină, și locuiesc în perfectă egalitate și unitate. În același timp, sunt trei persoane distincte, și nu doar o singură persoană care se revelează pe Sine în moduri distincte, la momente diferite. În următoarele versete Biblice, acest adevăr este clar afirmat:

a. Marcu 1:9-11:

- i. F_____ este botezat (v.9,10).
- ii. D_____ coboară (v.10).
- iii. T_____ vorbește din Cer (v.11).

b. Ioan 14:16-17:

- i. F_____ se roagă Tatălui (v.16).
- ii. T_____ dăruiește Ajutorul sau Duhul Sfânt (v.16-17)
- iii. D_____ locuiește cu și în Creștin (v.17).

Notă: Din aceste simple texte ale Scripturii, este clar că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt trei persoane distincte. Dumnezeu nu este trei persoane independente sau trei dumnezei diferiți. Dumnezeu nu este nici o singură persoană care poartă trei măști diferite, sau care pur și simplu se revelează pe Sine în trei forme diferite. Dumnezeul Scripturii există *simultan ca trei persoane distincte și egale* care sunt *una în natura sau esența lor divină*, și care trăiesc în egalitate perfectă și unitate perfectă.

5. Cu toate că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt egali și există în unitate perfectă, ei deseori îndeplinesc sarcini diferite, și se manifestă în moduri diferite. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr? Completați spațiile goale cu răspunsurile corecte găsite în fiecare verset din Scriptură:

- a. T_____ este Dumnezeul invizibil pe care nici un om nu L-a văzut. (**Ioan 1:18**).
- b. F_____ este Dumnezeu care S-a facut trup, și revelația perfectă a Tatălui (**Ioan 1:1, 14, 18; 14:9**).
- c. D_____ este Dumnezeu care locuiește în Creștin (**Romani 8:9; Ioan 14:16-17, 23**).

CONCLUZII

Din versetele Biblice pe care le-am studiat, putem afirma următoarele adevăruri despre Dumnezeu:

1. *Dumnezeu este Unul.* Nu sunt trei Dumnezei diferiți în Trinitate – erezie numită *Triteism*.
2. *Dumnezeu este Trei.* Este un singur Dumnezeu care există ca trei persoane: Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt.
3. *Cele trei Persoane ale Trinității sunt persoane reale și distincte.* Trinitatea nu este doar o persoană ce poartă trei măști diferite, sau care se revelează pe Sine în trei forme diferite – erezie numită *Modalism*.
4. *Cele Trei Persoane ale Trinității sunt perfect egale.* Fiul nu este mai puțin decât Tatăl, nici Duhul mai puțin decât Fiul.
5. *Cele Trei Persoane ale Trinității se pot manifesta în moduri diferite și pot duce la îndeplinire sarcini diferite.* Nimeni nu L-a văzut pe Tatăl; Fiul a devenit trup și a locuit printre oameni; Duhul locuiește cu fiecare credincios în Hristos.
6. *Versetele Scripturii afirmă două adevăruri importante: Dumnezeu este Unul și Dumnezeu este Trei.* Deși nu putem înțelege în întregime cum poate fi posibil acest lucru, noi trebuie să credem și să susținem ambele adevăruri cu o convingere egală. Erezia (*i.e.* doctrina falsă) apare atunci când afirmăm un adevăr și îl respingem pe celălalt, sau când accentuăm un adevăr în detrimentul celuilalt. Trebuie să ne ținem de tot adevărul în mod egal și să evităm toate pozițiile extreme.
7. *Misterul Trinității nu este un motiv pentru a-l nega.* Unii ar putea spune că ei nu pot să creadă ceea ce nu pot înțelege, sau dacă ceva nu poate fi explicat, nu poate fi adevărat. Dacă ar fi să aplicăm aceeași logică asupra întregii Scripturi, sau chiar asupra propriei noastre existențe, atunci ar mai rămâne foarte puține lucruri pentru noi ca să le credem. Chiar cele mai simple adevăruri ale Scripturii și ale realității umane trec peste înțelegerea noastră. Noi nu credem fiindcă putem înțelege, ci noi credem deoarece este adevărat – mărturia Sfintei Scripturi.
8. *Cele mai multe ilustrații folosite pentru a explica Trinitatea sunt din nefericire inadecvate.* Deseori studenți ai Bibliei au recurs la ilustrații variate în încercarea de a explica Trinitatea. Din nefericire, aceste ilustrații adesea fac mai mult rău decât bine. De

exemplu, Trinitatea este uneori comparată cu apa care există în trei forme diferite – lichid, solid, gazos. O astfel de ilustrație este o distorsionare a Trinității prin aceea că sugerează că Dumnezeu este o persoană care ia trei forme diferite – erezie numită modalism (vezi #3). Este mai bine să afirmăm pur și simplu faptul că Dumnezeu este unul și Dumnezeu este trei fără o explicație sau o ilustrație, decât să dăm o explicație sau o ilustrație care este greșită sau chiar eretică.

**„DAR VINE CEASUL, ȘI ACUM A ȘI VENIT, CÂND ÎNCHINĂTORII
ADEVĂRAȚI SE VOR ÎNCHINA TATĂLUI ÎN DUH ȘI ÎN ADEVĂR;
FIINDCĂ ASTFEL DE ÎNCHINĂTORI DOREȘTE ȘI TATĂL.
DUMNEZEU ESTE DUH; ȘI CINE SE ÎNCHINĂ LUI TREBUIE
SĂ I SE ÎNCHINE ÎN DUH ȘI ÎN ADEVĂR.”**

-IOAN 4:23-24-

LECȚIA DOI

DUMNEZEU ESTE DUH

Dumnezeu nu este material sau corporal (i.e. El nu posedă un trup fizic). Două dintre cele mai mari implicații ale acestui adevăr sunt: (1) Dumnezeu nu este limitat de nici una dintre restricțiile fizice atât de comune umanității, și (2) Dumnezeu nu este vizibil și prin urmare nu ar trebui niciodată să fie deteriorat cu imagini făcute de oameni. Uneori, Scriptura vorbește despre Dumnezeu ca și cum El ar deține un trup fizic. Există referințe cu privire la brațele Lui, spatele Lui, suflarea Lui, urechile Lui, ochii Lui, fața Lui, picioarele Lui, degetele Lui, etc. Cum explicăm aceste referințe în lumina adevărului că Dumnezeu este Duh? În teologie, aceste referințe sunt considerate expresii *antropomorfe*. (Greacă: *anthropos*, om + *morphé*, formă). Cu alte cuvinte, Dumnezeu Își atribuie Sesei caracteristici umane, cu scopul de a comunica un adevăr despre Sine într-un mod pe care omul să-l poată înțelege. De exemplu, Biblia vorbește despre „aripile” lui Dumnezeu, și despre poporul Său care „se adăpostește la umbra aripilor Lui”. (Exodul 19:4; Rut 2:12; Psalmii 17:8; 36:7; 57:1 61:4; 63:7; 91:4). Ar fi *absurd* să interpretăm literal astfel de expresii.

1. Cum Îl descrie Scriptura pe Dumnezeu în **Ioan 4:24**?
 - a. *Dumnezeu este D_____.*
2. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, cum ar trebui să trăim noi în lumina adevărului că Dumnezeu este Duh?
 - a. *Trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu în mod sincer (Ioan 4:24)*

Notă: Referirea la închinarea înaintea lui Dumnezeu “în Duh” are două implicații posibile: (1) Trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu cu toată ființa noastră, sincer și profund. (2) Trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu în puterea și sub călăuzirea Duhului Sfânt. Referirea la închinarea înaintea lui Dumnezeu “în adevăr”, are de asemenea două implicații: (1) Trebuie să ne închinăm

lui Dumnezeu plini de adevăr, sinceri, și cu integritate. (2) Trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu conform cu adevărul (*i.e.* în conformitate cu voia lui Dumnezeu descoperită în Scriptură).

b. Trebuie să evităm asocierea lui Dumnezeu cu o clădire religioasă sau să Îi atribuim lui Dumnezeu vreo limitare umană (Faptele Apostolilor 17:24-25).

3. Cum Îl descrie Scriptura pe Dumnezeu în **Evrei 11:27**?

a. Dumnezeu este Cel ce este N_____.

Notă: Dacă Dumnezeu este invizibil, cum explicăm pasajele din Scriptură unde pare că El se descoperă în forme vizibile? Pentru a răspunde, trebuie mai întâi să înțelegem două principii de interpretare ale Bibliei: Primul, Biblia nu se contrazice. Al doilea, pasajele din Scriptură care sunt dificil de interpretat cu certitudine, trebuie interpretate în lumina acelor pasaje a căror interpretare este clară. Scripturile afirmă clar că Dumnezeu este invizibil, prin urmare, aparițiile “vizibile” ale lui Dumnezeu din Scripturi (cu excepția întrupării Fiului lui Dumnezeu) ar trebui interpretate ca “viziuni” – reprezentări simbolice ale realității spirituale. Ezechiel ne spune (Ezechiel 1:1) că “s-au deschis cerurile” și el a “avut vedenii dumnezeiești.” În versetul 28, profetul sumarizează aceste viziuni ca “arătarea Slavei Domnului.” În Daniel 7:9-15, Daniel vede o *viziune* simbolică a lui Dumnezeu Tatăl ca “un Îmbătrânit de zile.” În Luca 3:22, Ioan Botezătorul vede o *viziune* a cerului care “s-a deschis”, și a Duhului Sfânt coborându-se prin arătarea unui porumbel (simbolismul este *evident*).

4. Ce afirmă următoarele versete Biblice despre Dumnezeu, și în special despre invizibilitatea Lui?

I Timotei 1:17

I Timotei 6:15-16

5. În conformitate cu **Deuteronomul 4:11-12** și **15-16**, cum ar trebui să trăim noi în lumina adevărului invizibilității lui Dumnezeu?

6. Dumnezeu este imaterial (*i.e.* duh) și invizibil. Cum putem atunci cunoaște un astfel de Dumnezeu? Conform cu următoarele versete Biblice, cum s-a revelat Dumnezeu pe Sine (*i.e.* cum S-a făcut cunoscut) oamenilor?

a. În conformitate cu cuvintele Domnului Isus din **Ioan 6:46**, L-a văzut vreun om vreodată pe Tatăl? Cine L-a văzut pe Tatăl?

b. *Dacă nimeni, cu excepția Fiului, nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu Tatăl, cum S-a făcut Tatăl cunoscut oamenilor? Cum putem înțelege cine este Dumnezeu? Cine ne poate explica astfel de lucruri?? Ce ne învață **Ioan 1:18**?*

c. *În conformitate cu următoarele versete Biblice, de ce este Isus singurul în măsură să ni-L arate pe Dumnezeu Tatăl?*

Coloseni 1:15

Ioan 14:9

DUMNEZEU ESTE PERSONAL

Unul dintre cele mai importante adevăruri ale Scripturii este că Dumnezeu nu este o forță impersonală care mișcă irațional universul, nici o putere capricioasă, manipulându-și cu răceală creația pentru vreun scop egoist. Scriptura ne învață că Dumnezeu este o ființă personală, care este conștientă de propria Sa existență, care deține atât un intelect cât și o voință, și care este capabilă să intre într-o relație personală cu omul.

DUMNEZEU ESTE CONȘTIENT DE PROPRIA SA EXISTENȚĂ

Poate părea redundant să spunem că Dumnezeu este conștient de propria Sa existență, dar aceasta este una dintre caracteristicile fundamentale ale unei „persoane”. Sunt multe religii în afara Creștinismului a căror concepție despre Dumnezeu este fie a unei forțe impersonale (*Budism, Taoism, etc.*), fie a unei esențe ce locuiește în toate lucrurile (*Panteism* [Greacă: *pan*, toate + *Theos*, Dumnezeu]). Dumnezeul Scripturii este o persoană reală, care este conștientă de propria Sa existență ca fiind distinctă de toate celelalte ființe și lucruri.

1. Faptul că Dumnezeu este conștient de propria Sa existență este clar revelat în Scriptură: Cum se referă Dumnezeu la Sine Însuși în **Exodul 3:14**?

a. *Eu S*_____.

Notă: Această declarație este o afirmație solidă că Dumnezeu Își recunoaște existența ca și persoană. El *știe* că El *este* – și declară, „EU SUNT.”

2. Scriptura nu ne învață numai că Dumnezeu este conștient de propria Sa existență, ci și că El este conștient de individualitatea Sa (*i.e.* El este distinct de toate celelalte persoane și lucruri). În conformitate cu Scriptura, ce declară Dumnezeu despre unicitatea propriei existențe, față de oricine altcineva sau orice altceva ?

a. *Nu este A*_____ *Dumnezeu în afară de El (Isaia 45:21).*

b. *Nu este nimeni altul D*_____ *El (Isaia 45:21)*

c. *Nu este altul cu care să Îl putem A*_____ (în altă traducere, *compara*) *pe Dumnezeu (Isaia 40:25).*

d. *Nu este nimeni care este D*_____ (în altă traducere, *egal*) *cu Dumnezeu (Isaia 40:25).*

Notă: Fiecare dintre aceste declarații demonstrează că Dumnezeu este o persoană care este distinctă și independentă de toate celelalte persoane și lucruri.

DUMNEZEU ARE UN INTELECT

Intelectul este considerat a fi una dintre principalele caracteristici ale personalității. Cuvântul vine din latinescul *intelligere* [*inter*, între, printre + *legere*, a selecta sau a alege] și se referă la abilitatea de a raționa, de a percepe, sau de a înțelege. Conform Scripturii, Dumnezeu deține un intelect care întrece cu mult înțelegerea omenească. Nimic nu este mai presus de cunoștința sau înțelegerea Lui.

1. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre intelectul lui Dumnezeu?

Psalmul 92:5-6

Romani 11:33-36

2. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, cum este descris intelectul (sau înțelegerea) omului în comparație cu cel a lui Dumnezeu?

Psalmul 94:11; I Corinteni 3:20

Isaia 55:8-9

I Corinteni 1:20, 25

3. Cunoașterea și înțelegerea lui Dumnezeu depășesc cu mult înțelegerea finită a omului. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, cum ar putea omul să înțeleagă (cel puțin, în parte) lucrurile infinite ale lui Dumnezeu?

a. *Prin Fiul lui Dumnezeu (Ioan 1:18).*

b. *Prin Duhul lui Dumnezeu (I Corinteni 2:11-12).*

c. Prin Cuvântul lui Dumnezeu (*Psalmul 119:97-100*).

4. În Deuteronomul 29:29, Scriptura declară: „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre... .” În conformitate cu Psalmul 131:1-3, cum ar trebui să trăim (*i.e.* care ar trebui să fie atitudinea noastră) în lumina cunoașterii infinite a lui Dumnezeu?

DUMNEZEU ARE O VOINȚĂ

Scriptura descoperă clar că Dumnezeu are o voință – puterea de a-Și stabili acțiunile Sale (*i.e.* ceea ce va face El) și scopul, sau țința creației Sale (*i.e.* ce va face El cu ceea ce a creat El). Alegerile lui Dumnezeu decurg din cine este El; Voința Sa este o *expresie* a ființei și a dispoziției Sale. Este important să înțelegem că voința lui Dumnezeu și voința omului sunt două lucruri foarte diferite. Dumnezeu este *singurul* care este total liber să facă orice și-a propus în Sine. Însuși *fară limitări sau posibilitatea eșecului*. Prin contrast, deseori de cele mai ferme decizii ale celor mai puternici oameni, nu se alege nimic.

1. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre voința lui Dumnezeu? Există vreo limitare la voința lui Dumnezeu? Poate fi în vreun fel voința lui Dumnezeu dejucată de om?

Proverbele 19:21

Isaia 14:27

Isaia 46:9-10

Daniel 4:34-35

Efesenii 1:11

2. Deși voința lui Dumnezeu nu poate fi limitată de nici o persoană sau forță din afara Lui Însuși, sunt câteva lucruri pe care Dumnezeu nu le va face datorită simplului fapt că sunt în contradicție cu caracterul Său Preasfânt și drept. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, care sunt câteva lucruri pe care Dumnezeu nu le va face? Cum este acest lucru o mângâiere și o binecuvântare pentru noi?

Tit 1:2

II Timotei 2:13

Iacov 1:13

DUMNEZEU ESTE RELAȚIONAL

Este mărturia Scripturii faptul că Dumnezeu dorește o relație personală cu creația Sa, și în mod deosebit cu omul care a fost creat după chipul și asemănarea Sa. Acesta este unul dintre cele mai mărețe adevăruri ale Creștinismului. Dumnezeu nu este un "lucru" impersonal incapabil să intre într-o relație cu alții, și omul nu este un accident cosmic aflându-se singur în univers. Dumnezeu l-a creat pe om pentru ca omul să-L cunoască și să fie un beneficiar al bunătății Sale. Când relația omului cu Dumnezeu a fost ruptă prin păcat, Dumnezeu L-a trimis pe singurul Său Fiu pentru ca relația să poată fi restaurată. Cei care au fost împăcați cu Dumnezeu prin credința în Fiul Său pot avea cea mai mare siguranță că Dumnezeu caută o relație personală, vitală și crescândă cu ei.

1. De la Geneza la Apocalipsa, Scriptura Îl portretizează pe Dumnezeu ca Unul care dorește să intre în (tovărășie) părtășie cu creația Sa. Este potrivit să spunem că Scriptura este istoria lui Dumnezeu care caută să repare relația Sa cu omul, relație care a fost ruptă prin răzvrătirea lui Adam. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, care au fost consecințele păcatului lui Adam?

a. *Cum a afectat păcatul lui Adam atitudinea sa față de Dumnezeu (Geneza 3:8-10)?*

b. *Cum a afectat păcatul lui Adam relația lui Dumnezeu cu el? (Geneza 3:23-24)?*

2. Cum explică **Isaia 59:1-2** schimbarea din relația lui Dumnezeu cu Adam? Ce ne învață cu privire la propriul nostru păcat și cu privire la felul în care acesta afectează relația noastră cu Dumnezeu?

3. În conformitate cu **Geneza 3:8-9**, cine i-a căutat pe Adam și pe Eva imediat după căderea lor? Ce ne învață acest lucru despre caracterul lui Dumnezeu și despre dorința Lui de a avea o relație cu omul căzut?

4. În conformitate cu **Faptele Apostolilor 17:26-27**, de ce a determinat Dumnezeu într-un mod suveran timpurile și locurile în care toți oamenii sunt născuți și trăiesc? Cum demonstrează acest lucru faptul că Dumnezeu este relațional și dorește să aibă o relație cu omul căzut?

5. În conformitate cu **Luca 19:10**, de ce L-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său pe pământ? Care a fost scopul întrupării Sale? Cum demonstrează acest lucru faptul că Dumnezeu este relațional și dorește să aibă o relație cu omul căzut?

6. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, ce a împlinit Fiul lui Dumnezeu pentru ca relația ruptă a omului cu Dumnezeu să poată fi restaurată?

Romani 5:8-10

Coloseni 1:19-22

7. În conformitate cu **Ioan 17:3**, care este esența vieții veșnice? Cum demonstrează acest lucru faptul că Dumnezeu este relațional și dorește să aibă o relație cu poporul Său?

Notă: Cuvântul *cunoască* înseamnă mult mai mult decât o simplă cunoaștere impersonală. Indică o relație personală profundă. Viața veșnică este mult mai mult decât o viață infinită ca durată. Este o viață de partășie neîntreruptă cu Dumnezeu.

8. Ca și creștini, noi avem o relație restaurată cu Dumnezeu. Prin urmare, ar trebui să trăim o viață care este separată de orice ar putea fi un obstacol pentru partășia noastră cu El. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură cu privire la acest adevăr?

II Corinteni 6:16-18

II Timotei 2:19

9. Ca și Creștini, noi nu doar că avem responsabilitatea de a veghea asupra relației noastre cu Dumnezeu, ci de asemenea avem responsabilitatea de a propovădui Evanghelia altora pentru ca și ei să intre în aceeași relație restaurată cu Dumnezeu. Ce ne învață **II Corinteni 5:18-20** cu privire la acest adevăr?

**„CĂCI VOI VESTI NUMELE DOMNULUI. DAȚI SLAVĂ
DUMNEZEULUI NOSTRU! EL ESTE STÂNCA; LUCRĂRILE LUI SUNT
DESĂVÂRȘITE, CĂCI TOATE CĂILE LUI SUNT DREPTE; EL ESTE UN
DUMNEZEU CREDINCIOS ȘI FĂRĂ NEDREPTATE, EL ESTE DREPT ȘI CURAT.”**

-DEUTERONOMUL 32:3-4-

LECTIA TREI
DUMNEZEU ESTE MĂREȚ
ȘI PERFECT

DUMNEZEU ESTE MĂREȚ

Este un singur Dumnezeu și numai El este măreț. Toate celelalte ființe și lucruri sunt total dependente de bunătatea și puterea Lui. Dacă astfel stau lucrurile chiar și în cazul celui mai prestigios dintre oameni sau dintre îngeri, cum am putea atribui vreodată măreție oricărei ființe sau lucru, altele decât lui Dumnezeu? O comparație între Dumnezeu și orice creatură sau lucru nu ar trebui făcută niciodată. Ca și Creatorul autoexistent și infinit, El este infinit deasupra creației Sale finite și dependente. Cel mai măreț arhanghel nu este mai aproape de a fi ca și Dumnezeu decât este cel mai micuț microb. Dumnezeu este incomparabil. În contextul trupului de credincioși, acest adevăr este extrem de important. Nu există bărbați sau femei mari ai lui Dumnezeu în Scriptură sau în istoria Bisericii; există numai bărbați și femei slabi, păcătoși, neîncrezători, ai unui Dumnezeu mare și îndurător.

1. Cum este descris Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură?
 - a. *Domnul este un D _____ mare, este un Î _____ mai presus de toți dumnezeii (Psalmul 95:3).*
 - b. *Domnul este Dumnezeul M _____ și Î _____ (Daniel 9:4).* Cuvântul *înfricoșat* vine de la cuvântul ebraic *yare'* care înseamnă *a avea frică, a onora, sau a avea teamă*. Chiar și cea mai neînsemnată descoperire a măreției și sfințeniei lui Dumnezeu ar izbi chiar și pe cea mai splendidă dintre creaturile Sale cu uimire, reverență, și chiar teroare. Dumnezeu este înfricoșător, așadar El este demn de cea mai adâncă reverență.
 - c. *Domnul este N _____ de M _____ ; El este îmbrăcat cu S _____ și M _____ (Psalmul 104:1).* Splendoarea și măreția lui Dumnezeu nu sunt lucruri exterioare pe care El le îmbracă, ci sunt parte a Însăși ființei Lui. Spre deosebire de

oameni, Dumnezeu nu are nevoie să Își adauge ceva pentru a perfecționa măreția și frumusețea Lui. Dumnezeu este cu atât mai măreț decât orice alt lucru, încât a-L adăuga orice ar însemna a-L diminua.

2. Cum este descrisă măreția lui Dumnezeu în **Psalmul 145:3**?

a. *Mărimea Lui este N_____*. Cuvântul se referă la faptul că este dincolo de posibilitatea de investigație sau cercetare – un lucru care nu poate fi măsurat sau cercetat. Ar fi cu mult mai ușor să fie numărate firele de nisip de pe toate coastele și din toate deșerturile lumii, sau fie adunate toate stelele din spațiu decât să fie măsurată măreția lui Dumnezeu.

3. Ce afirmă următoarele versete din Scriptură despre măreția lui Dumnezeu? Cum este singurul Dumnezeu adevărat în contrast față de toți ceilalți așa-zisi dumnezei?

Psalmul 77:13

Psalmul 86:10

Psalmul 95:3

Psalmul 135:5

4. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, care ar trebui să fie atitudinea noastră și răspunsul nostru la măreția lui Dumnezeu? Cum ar trebui să trăim noi în lumina măreției Lui nemăsurate?

Deuteronomul 32:3

I Cronici 16:25

Psalmul 104:1

Psalmul 111:2

Psalmul 138:5

DUMNEZEU ESTE PERFECT

Scriptura ne învață că Dumnezeu este perfect, complet, și fără nici o știrbitură în Persoana și faptele Sale. Dumnezeu nu este doar perfect din punct de vedere moral, ci El este perfect în fiecare aspect al Cine este El și al ceea ce face El. Nu există posibilitatea defectului în Dumnezeu. Perfecțiunea lui Dumnezeu are multe implicații importante pentru noi: (1) Ne asigură că Dumnezeu nu se va schimba. El nu poate deveni mai bun decât este deoarece El este deja perfect, și El nu poate deveni mai puțin decât este pentru că ar înceta să fie Dumnezeu. (2) Ne asigură de faptul că Dumnezeu este demn de încredere absolută.

LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU SUNT PERFECTE

Dumnezeu este perfect în fiecare aspect al caracterului Său. Lucrările lui Dumnezeu, ca o extensie a caracterului Său, sunt de asemenea perfecte. Implicațiile acestui adevăr sunt extraordinare și ar trebui să producă în noi o încredere care va birui împotriva celor mai mari îndoieli și înaintea celor mai dificile încercări. Tot ceea ce Dumnezeu a făcut vreodată, sau va face vreodată în univers și în fiecare dintre noi, este *perfect, desăvârșit*.

1. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre perfecțiunea faptelor lui Dumnezeu?

Deuteronomul 32:3-4

Psalmul 18:30-31

Psalmul 111:7-8

Eclesiastul 3:14

2. Dumnezeu nu lucrează doar în creația Sa, ci în mod deosebit lucrează în poporul Său. Fiecare creștin este o lucrare a lui Dumnezeu. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Efeseni 2:10

Filipeni 2:13

Filipeni 1:6

3. Dumnezeu în tregii creații lucrează în viața fiecărui creștin. Lucrarea Lui este perfectă și va fi dusă la îndeplinire fără eșec. Acest adevăr merge dincolo de ceea ce mintea umană poate să înțeleagă – *Dumnezeul perfect face o lucrare perfectă pentru a ne face pe noi perfecți*. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum ar trebui să răspundem la acest adevăr?

Psalmul 92:4

Psalmul 107:22

Filipeni 2:12-13

VOIA LUI DUMNEZEU ESTE PERFECTĂ

Voia lui Dumnezeu este perfectă deoarece este fundamentată pe caracterul Său perfect și atât de sfânt. Implicațiile acestui adevăr sunt vaste. Scopul și planul Lui pentru noi merită încredere absolută. Noi niciodată nu ar trebui să ne bazăm pe înțelepciunea noastră sau să căutăm să facem ceea ce este drept numai în ochii noștri. Dimpotrivă, ar trebui să ne încredem în Dumnezeu și să ascultăm de Cuvântul Lui, Sfânta Scriptură.

1. Cum este descrisă voia lui Dumnezeu în **Romani 12:2**?
 - a. B_____ . Cuvântul se referă la ceea ce este excelent, onorabil, agreabil, plăcut și folositor, ceva ce aduce bucurie și fericire.
 - b. P_____ . Cuvântul se referă la ceea ce este acceptabil, plăcut, acreditat.
 - c. D_____ . Cuvântul se referă la ceea ce este complet, fără vreo lipsă.

d. *În ce fel ar trebui această descriere să ne motiveze să trăim o viață de ascultare de voia lui Dumnezeu?*

2. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, care ar trebui să fie răspunsul nostru înaintea voii bune, plăcute și desăvârșite a lui Dumnezeu?

a. *În conformitate cu **Matei 6:9-10**, cum ar trebui să ne rugăm cu privire la voia lui Dumnezeu?*

b. *În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, cum ar trebui să facem voia lui Dumnezeu?*

Psalmul 40:8

Efeseni 6:6

c. Cum demonstrează viața Domnului Isus Hristos o atitudine și corectă și un răspuns corect la voia lui Dumnezeu? Cum ar trebui să Îl imităm?

Ioan 4:32-34

Ioan 5:30

3. Unul dintre cele mai importante adevăruri din Creștinism este acela că *voia lui Dumnezeu* este descoperită în primul și în primul rând prin Cuvântul lui Dumnezeu (*i.e.* Scriptura). Ca și voia lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu este perfect pentru că Dumnezeu este Autorul și Păstrătorul acestuia. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură cu privire la acest adevăr?

Psalmul 19:7-9

Psalmul 12:6

II Timotei 3:16-17

4. Cuvântul lui Dumnezeu este mijlocul principal prin care voia lui Dumnezeu este descoperită. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, care ar trebui să fie atitudinea și răspunsul nostru față de acest adevăr?

Psalmul 119:47

Psalmul 119:127-128

Psalmul 119:167

II Timotei 2:15

**„ÎNAINTE CA SĂ SE FI NĂSCUT MUNȚII ȘI ÎNAINTE CA SĂ SE FI FĂCUT
PĂMÂNTUL ȘI LUMEA, DIN VEȘNICIE ÎN VEȘNICIE, TU EȘTI DUMNEZEU!”**

-PSALMUL 90:2-

„CĂCI EU SUNT DOMNUL, EU NU MĂ SCHIMB”

-MALEAHI 3:6-

LECTIA PATRU
DUMNEZEU ESTE VEȘNIC,
IMUABIL ȘI EXISTĂ PRIN SINE ÎNSUȘI

DUMNEZEU ESTE VEȘNIC

Unul dintre cele mai uimitoare atribute ale lui Dumnezeu, și unul dintre multele care Îl deosebesc de toată creația, este existența Sa veșnică – El este fără început și fără sfârșit. Nu a fost niciodată un timp în care El să nu fi existat, și nici nu va fi vreodată un timp când existența Lui va înceta. El este înainte de toate lucrurile și va rămâne după ce toate lucrurile vor fi trecut. Veșnicia lui Dumnezeu nu înseamnă doar că El a existat și va exista pentru un număr infinit de ani, ci și că El este în afara timpului, fără vârstă, existând dintotdeauna și niciodată schimbându-Se. Nici o altă persoană sau lucru creat nu împărtășește acest atribut cu El. Noi suntem doar pentru o clipă, dar El este pentru totdeauna. Noi am fost cauzați de El, dar El nu a fost cauzat de nimeni. Noi depindem de El pentru a exista, dar El nu depinde de nimic. Existența noastră pământească trece precum trece nisipul printr-o clepsidră, dar El rămâne veșnic. El a fost Dumnezeu, este Dumnezeu, și va fi pentru totdeauna Dumnezeu.

1. În Scriptură, numele unei persoane are o mare importanță și adesea descoperă ceva despre persoana care îl poartă. Care sunt numele date lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură și ce ne învață acestea despre faptul că El este veșnic?
 - a. *Eu S_____ Cel ce S_____ (Exodul 3:14)*. Ideea care este comunicată în această afirmație este că existența este un atribut al însăși naturii lui Dumnezeu. Spre deosebire de om, Dumnezeu nu voințește să existe, nici nu face vreun efort pentru a exista. El pur și simplu este.
 - b. *Dumnezeul cel V_____ (Isaia 40:28)*. Unul care este veșnic, va dăinui pentru totdeauna. Când aplicăm acest adevăr la Dumnezeu, cuvântul nu se mai referă numai la viitor, ci și la trecut. El nu doar va fi întotdeauna, ci El a și fost dintotdeauna.

- c. Un *Î*_____ de *Z*_____ (**Daniel 7:9**). Când este folosit cu referire la oameni cuvântul „îmbătrânit” denotă, de obicei, o vârstă înaintată și o slăbiciune a minții și a trupului. Când este folosit cu referire la Dumnezeu, exprimă grandezza, splendoarea, puterea, și înțelepciunea Celui care a fost înainte de întemeierea lumii și va continua să fie atunci când lumea va trece.
- d. *Eu sunt A*_____ și *O*_____ (**Apocalipsa 1:8**). Prima și ultima literă din alfabetul grecesc. Este o modalitate ilustrativă de a comunica faptul că Dumnezeu este primul și ultimul (vezi Isaia 44:6). El este înainte de toate lucrurile și va fi când toate lucrurile vor fi trecut.

2. Acum că am luat în considerare numele lui Dumnezeu care vorbesc despre natura Lui veșnică, vom privi la câteva dintre cele mai importante declarații făcute în Scriptură. Ce ne învață următoarele versete Biblice despre natura veșnică a lui Dumnezeu și despre relația Lui cu creația Sa? Cum demonstrează acestea măreția Lui?

Iov 36:26

Psalmul 90:2

Psalmul 90:4

II Petru 3:8

3. Dumnezeu este veșnic, fără început ori sfârșit. Care sunt implicațiile veșniciei Lui pentru toată creația, și în mod special pentru oamenii lui Dumnezeu? Ce ne învață următoarele versete? Scrie-ți gândurile.

a. *Domnia lui Dumnezeu este Veșnică:*

Ieremia 10:10

Psalmul 145:13

Psalmul 45:6

b. Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic:

Isaia 40:6-8; I Petru 1:24-25

c. Mântuirea și grija pentru poporul Său sunt veșnice:

Deuteronomul 33:27

Psalmul 48:14

Psalmul 102:27-28

Isaia 26:3-4

Isaia 40:28-31

Matei 28:20

4. Care ar trebui să fie răspunsul nostru înaintea adevărului că Dumnezeu este veșnic? Care ar trebui să fie atitudinea noastră și cum ar trebui să trăim înaintea Lui? Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

I Cronici 16:36

Daniel 4:34

I Timotei 1:17

DUMNEZEU EXISTĂ PRIN SINE ÎNSUȘI

Unul dintre cele mai uimitoare și umiltoare adevăruri despre Dumnezeu este acela că Dumnezeu este absolut liber de orice nevoie sau dependență. Existența Lui, împlinirea voii Sale, și fericirea sau buna Sa plăcere nu depind de nimeni și de nimic din afara Lui Însuși. El este singura ființă care există prin Sine Însuși și este cu adevărat autosușținută, atotsuficientă, independentă și liberă. Toate celelalte ființe își primesc viața și binecuvântarea de la Dumnezeu, dar tot ceea ce este necesar pentru existența și perfectă fericire a lui Dumnezeu se găsește în El Însuși. Dumnezeu nu are nici o lipsă sau nevoie, și nu este dependent de nimeni. A învăța pe cineva sau numai a sugera că Dumnezeu a făcut pe om deoarece se simțea singur sau incomplet este absurd și chiar blasfemiator. Creația nu este rezultatul vreunei lipse în Dumnezeu, ci rezultatul plinătății Lui sau al unei revărsări din preaplinul abundenței Sale. A învăța pe cineva că Dumnezeu are cumva nevoie de ajutorul nostru pentru a face lucrurile să funcționeze corect în

lume este la fel de absurd sau blasfemiator. El nu a creat pentru că avea o nevoie, ci pentru că a dorit să facă cunoscută plinătatea perfecțiunilor Lui, a gloriei Lui și a bunătății Lui.

1. În Scriptură, un nume are o mare importanță, deoarece adesea dezvăluie ceva despre persoană sau despre caracterul acesteia. Ce nume Își atribuie Dumnezeu în **Exodul 3:14**? Ce ne comunică acesta despre atotsuficiența Lui?
 - a. Eu S_____ Cel ce S_____ (**Exodul 3:14**). Numele demonstrează faptul că existența lui Dumnezeu nu a fost cauzată, nici nu depinde de nimic și de nimeni din afara Lui Însuși. Natura lui Dumnezeu este să existe și astfel El pur și simplu *este* – fără efort. Dumnezeu nu are nici o nevoie care trebuie îndeplinită, nici un gol care trebuie umplut, și nici un scop care necesită ajutorul altcuiva. În I Corinteni 15:10, apostolul Pavel declară ceea ce este adevărat cu privire la toți oamenii, „Prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt”. Numai Dumnezeu poate să declare „EU SUNT CEL CE SUNT prin virtutea propriilor mele perfecțiuni și putere.”
2. Ce ne învață următoarele versete despre existența prin Sine Însuși a lui Dumnezeu, atotsuficiența, sau plinătatea lui Dumnezeu? Cum demonstrează un asemenea atribut măreția lui Dumnezeu?

Psalmul 36:9

Ioan 5:26

Notă: Viața sau existența lui Dumnezeu nu decurge de la nimeni și din nimic din afara lui Însuși. El *este* viața. Însăși natura Lui este să existe. Existența tuturor celorlalte lucruri – vizibile sau invizibile, însuflețite sau neînsuflețite – depinde de El. Numai Dumnezeu este cu adevărat liber de nevoi sau dependență.

3. Existența prin Sine Însuși a lui Dumnezeu este o declarație a măreției lui nemărginite și a locului Său înălțat mai presus de creația Sa. Toate lucrurile depind de El pentru însăși existența lor, și cu toate acestea El nu depinde de nimeni. În **Faptele Apostolilor 17:22-31**, găsim predica lui Pavel către filozofii epicurieni și stoici. În **versetele 24-25**, el respinge perspectivele lor idolatre făcând trei declarații foarte importante despre singurul Dumnezeu adevărat. Ce ne învață aceste declarații despre atotsuficiența lui Dumnezeu și despre relația Lui cu creația?

a. Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini (v. 24)

b. Dumnezeu nu este slujit de mâini omenești (v. 25)

c. Dumnezeu nu are trebuință de nimic (v. 25)

4. Pentru a concluziona studiul nostru asupra existenței prin Sine Însuși a lui Dumnezeu, vom lua în considerare **Psalmul 50:8-15**. Ce ne învață acest versete despre atotsuficiența lui Dumnezeu și despre relația noastră cu El? Are nevoie Dumnezeu de ceva de la noi? Ce dorește Dumnezeu de la poporul Său?
-
-
-

DUMNEZEU ESTE IMUABIL

Cuvântul *imuabil* vine din latinescul *immutabilis* [*in* sau *im*, nu + *mutabilis*, muabil sau schimbare]. Alte cuvinte cum sunt *neschimbător*, *constant*, *credincios* sunt de asemenea de ajutor în înțelegerea atributului divin. Imuabilitatea lui Dumnezeu înseamnă că El nu se schimbă niciodată în atributele sau în planurile Sale. Dumnezeu nu crește, nu evoluează, nu Se îmbunătățește pentru că El este deja desăvârșit. El nu poate să Se micșoreze, să Se deterioreze, sau să regreseze pentru că nu ar mai fi Dumnezeu. Orice este Dumnezeu, El întotdeauna a fost, și întotdeauna va fi. El nu se răzgândește, nu schimbă un decret cu altul. El nu face o promisiune, iar apoi Își schimbă jurământul făcut. El nu amenință fără să îndeplinească. Acest lucru aduce în mod deosebit mângâiere, din moment ce posibilitatea ca un Dumnezeu Atotputernic să devină dintr-o dată rău sau de a se răzgândi dintr-o dată este una cu totul îngrozitoare. Imuabilitatea lui Dumnezeu este unul dintre atributele Sale cele mai importante, deoarece garantează faptul că El este același și Cuvântul Său este același ieri, azi, și în veci. El este singura constantă din univers, singura Ființă vrednică de încredere absolută.

1. În Scriptură, un nume are o mare importanță, adesea descoperind ceva despre persoana care îl poartă. Care sunt numele date lui Dumnezeu în următoarele versete și ce ne învață acestea despre imuabilitatea Sa?
 - a. *Eu S_____ Cel ce S_____ (Exodul 3:14)*. Numele derivă din verbul ebraic *hayah*, care înseamnă *a fi* sau *a exista*. Acesta indică nu doar către natura Sa veșnică și autoexistentă, ci și către imuabilitatea Lui. El nu doar că *întotdeauna este*, ci *întotdeauna este* același.

b. *El este S_____ (Deuteronomul 32:4)*. Acest nume necesită puține explicații. În creație există puține lucruri mai permanente și mai neschimbătoare decât piatra, stânca, și munții pe care acestea îi formează. Este o mângâiere să știi că până și această metaforă este inadecvată. Când toate stâncile acestei lumi vor fi făcute praf, Dumnezeu va rămâne încă același.

2. Acum că am luat în considerare numele lui Dumnezeu care vorbesc despre imuabilitatea Lui, ne vom îndrepta către câteva dintre cele mai importante declarații făcute în Scriptură. Ce ne învață acestea despre natura neschimbătoare a lui Dumnezeu și despre relația Lui cu creația? Cum demonstrează acestea măreția Lui?

Psalmul 102:25-27

Maleahi 3:6

Evrei 13:8

Iacov 1:17

3. Acum că am luat în considerare multele versete din Scriptură care vorbesc despre imuabilitatea naturii lui Dumnezeu, vom privi la acele pasaje care vorbesc în mod specific despre imuabilitatea Cuvântului Său și a Planurilor Sale. Ce ne învață următoarele versete despre natura lor neschimbătoare? Ce ne învață acestea cu privire la relația lui Dumnezeu cu creația Sa – în special cu omul?

I Samuel 15:29

Numeri 23:19

Psalmul 33:11

Notă: În Samuel 15:29, Scriptura declară că Dumnezeu „nu este om ca să-I pară rău.” Din acest pasaj și din altele, reiese clar faptul că imuabilitatea lui Dumnezeu se extinde chiar și asupra

sfatului și voii Sale. El este desăvârșit în înțelepciune și deci nu greșește în decretele Lui; El este atotputernic și deci este capabil să înfăptuiescă tot ceea ce a hotărât. Dar cum împăcăm această învățătură cu alte versete din Scriptură care par să ne învețe contrariul? În Geneza 6:6, „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om.” În Exodul 32:9-14, „Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-L facă poporului Său”, și nu a distrus națiunea neascultătoare a Israelului. În sfârșit, în Iona 3:10, Dumnezeu „S-a căit” cu privire la nimicirea pe care a declarat că o va aduce asupra cetății Ninive. Se contrazice Scriptura? Se răzgândește Dumnezeu cu adevărat? Răspunsul nu este pe cât de complex și misterios ar crede cineva că este.

Scriptura ne învață clar că perfecțiunile, scopurile și promisiunile lui Dumnezeu sunt întotdeauna aceleași. Dar acest lucru nu înseamnă că relația și dispoziția Lui față de „întotdeauna schimbătoarea” Sa creație, nu poate varia. Geneza 6:6 se referă pur și simplu la răspunsul sfânt al lui Dumnezeu la păcatul omului și la hotărârea Lui de a șterge pe om de pe fața pământului – v. 7 (la fel și în I Samuel 15:11, 26). În Exodul 32:9-14, Dumnezeu Se răzgândește cu privire la distrugerea poporului Israel ca un răspuns îndurător la rugăciunea lui Moise (o rugăciune pe care Dumnezeu a condus-o și L-a împuternicit pe Moise să o rostească). În Iona 3:4-10, Dumnezeu pur și simplu „S-a căit” de hotărârea de a distruge cetatea Ninive atunci când Ninive s-a căit de păcatul său. Aceste pasaje sunt menite să ne amintească că imuabilitatea lui Dumnezeu nu înseamnă imobilitate. El nu Se schimbă, dar El nu este static, apatic, și neimplicat în creația Sa. El este dinamic și interacționează cu creația Sa. El este întotdeauna Același, dar relația și legăturile Lui cu oameni muabili vor varia în concordanță cu felul în care aceștia răspund la El (Ieremia 18:7-10; Ezechiel 18:21-24). Acestea nu contrazic imuabilitatea Lui, ci o dovedesc. El întotdeauna va răspunde la acțiunile omului în acord cu atributele Sale neschimbătoare.

4. Este important să înțelegem că imuabilitatea lui Dumnezeu nu depinde numai de desăvârșirea Sa, ci și de puterea Sa. Dumnezeu nu ar fi imuabil dacă ar exista o ființă sau o putere mai mare decât El Însuși care L-ar putea constrânge sau manipula. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre suveranitatea și puterea lui Dumnezeu? Există vreo ființă creată care să Îl poată „schimba” pe Dumnezeu?

Isaia 14:24

Isaia 46:9-10

Daniel 4:34-35

**„AH! DOAMNE DUMNEZEULE, IATĂ, TU AI FĂCUT CERURILE ȘI PĂMÂNTUL
CU PUTEREA TA CEA MARE ȘI CU BRAȚUL TĂU ÎNTINS:
NIMIC NU ESTE DE MIRAT DIN PARTEA TA!”**

-IEREMIA 32:17-

**„SUNT EU NUMAI UN DUMNEZEU DE APROAPE, ZICE DOMNUL, ȘI NU SUNT
EU ȘI UN DUMNEZEU DE DEPARTE? POATE CINEVA SĂ STEA ÎNTR-UN LOC
ASCUNS FĂRĂ SĂ-L VĂD EU? - ZICE DOMNUL. NU UMLU EU CERURILE
ȘI PĂMÂNTUL? - ZICE DOMNUL.”**

-IEREMIA 23:23-24-

LECȚIA CINCI

DUMNEZEU ESTE OMNIPOTENT, OMNIPREZENT, ȘI OMNISCIENT

DUMNEZEU ESTE OMNIPOTENT

Cuvântul *omnipotent* vine de la cuvântul latinesc *omnipotens* [*omnis*, tot + *potens*, puternic] și se referă la atributul de a avea putere infinită sau nelimitată. Cu privire la Dumnezeu, cuvântul înseamnă că El poate face tot ceea ce a hotărât să facă, și nici o persoană sau forță nu Îl pot împiedica sau obliga să facă contrariul. A spune că Dumnezeu poate face totul înseamnă că El poate face tot ceea ce este în concordanță cu natura Sa preasfântă, dreaptă și iubitoare. El *nu Se poate* contrazice pe Sine – El nu poate fi crud sau egoist; El nu poate minți; El nu poate încălca o promisiune; El nu poate face lucruri absurde (*i.e.* să facă pătratul cerc, triunghiul cu patru colțuri, sau stâncile atât de grele încât să nu le poată ridica). Pentru creștin, omnipotența lui Dumnezeu însuflă încredere absolută. Dumnezeu este puternic să facă tot ce a promis. Pentru cel necredincios, omnipotența lui Dumnezeu însuflă groază, deoarece nici un om nu poate sta împotriva voii Sale, nici nu poate scăpa de judecata Sa.

1. În Scriptură, numele unei persoane are o semnificație importantă și adesea descoperă ceva despre caracterul său. Care sunt numele și titlurile date lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură?
 - a. *Dumnezeul cel A*_____ (*Geneza 17:1; Apocalipsa 4:8, 19:6*).
 - b. *Domnul cel T*_____ și *P*_____ (*Psalmul 24:8*).
 - c. *O S*_____ *Ocrotitoare* (în altă traducere, *Stâncă de Putere*) (*Psalmul 31:2*).
 - d. *Un T*_____ *T*_____ (în altă traducere, *Turn de Putere*) (*Psalmul 61:3*).

e. Dumnezeu T _____ (*Isaia 9:6; Isaia 10:21*).

f. Cel A _____ (*Luca 1:49*).

2. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre omnipotența lui Dumnezeu? Există ceva mai presus de puterea lui Dumnezeu?

Jeremia 32:17, 27

Matei 19:26; Luca 1:37

3. Una dintre cele mai importante implicații ale omnipotenței lui Dumnezeu este aceea că ne asigură că El poate să ducă la îndeplinire tot ceea ce a hotărât. Ce ne învață următoarele versete despre acest adevăr?

Iov 42:1-2

Psalmul 115:3

Isaia 14:24, 27

Daniel 4:35

Efeseni 1:11

4. În Scriptură, omnipotența lui Dumnezeu este unul dintre atributele care Îl deosebesc cel mai mult pe El de idoli lipsiți de viață, pe care oamenii sunt atât de predispuși să îi creeze.

a. Cum este omnipotența Dumnezeului Scripturii pusă în contrast cu idoli netrebnci ai oamenilor în *Psalmul 115:3-8*?

b. Potrivit Psalmului 115:9-11, cum ar trebui credincioșii să răspundă la acest adevăr?

5. Omnipotența lui Dumnezeu are implicații majore pentru creștinul care se încrede în El, în voia Sa, și în promisiunile Sale. Conform următoarelor versete din Scriptură, ce înseamnă omnipotența lui Dumnezeu pentru cei care cred?

Iosua 23:14

Psalmul 121:4-5

Romani 8:31

Filipeni 1:6

II Corinteni 3:4-5

Filipeni 4:13

6. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, creștinul ar trebui să răspundă la omnipotența lui Dumnezeu deopotrivă cu credință și ascultare. Scrie gândurile pe care le ai cu privire la acest adevăr.

a. Credință (Romani 4:19-21)

b. *Ascultare (Geneza 17:1)*

DUMNEZEU ESTE OMNIPREZENT

Cuvântul *omniprezent* vine de la cuvântul latinesc *omnipraesens* [*omnis*, tot + *praes*, prezent] și se referă la faptul de a fi prezent pretutindeni deodată. Când Scriptura vorbește despre Dumnezeu ca fiind omniprezent, înseamnă că El este totdeauna prezent în fiecare loc, în plinătatea Lui. Omniprezență nu înseamnă că o parte din Dumnezeu este în China și o altă parte din Dumnezeu este în Anglia, ci că în întregime Dumnezeu este peste tot deodată. Cu toate că Universul în sine nu Îl poate cuprinde pe Dumnezeu, Dumnezeu este prezent în toată plinătatea Sa în fiecare loc. Pentru creștin omniprezența lui Dumnezeu insuflă o mare încredere și o mare mângâiere – fiecare credincios, de la cel mai mare la cel mai mic, beneficiază de prezența neîmpărțită a lui Dumnezeu. Pentru necredincios, omniprezența lui Dumnezeu insuflă groază deoarece nu îi lasă nici o posibilitate de a se ascunde sau de a fugi de prezența Lui.

1. În I Împărați 8 se găsește o relatare a închinării templului lui Dumnezeu, pe care Solomon l-a zidit în Ierusalim. Ce a declarat Solomon în **I Împărați 8:27**? Ce ne învață afirmația lui despre omniprezența lui Dumnezeu? Potrivit acestui text, ar trebui noi să gândim că Dumnezeu este cumva închis în ”clădirile bisericilor” noastre moderne?
-
-
-

2. În următoarele versete din Scriptură se găsesc mai multe texte importante cu privire la omniprezența lui Dumnezeu și implicațiile acesteia pentru toți oamenii. Scrie cu cuvintele tale un sumar al fiecărui grup de versete din Scriptură.

Psalmul 139:7-10

Ieremia 23:23-24

Faptele Apostolilor 17:24-28

3. În următoarele versete din Scriptură se găsesc mai multe texte importante privind omniprezența lui Dumnezeu, cu un accent special pus pe semnificația acestui adevăr pentru poporul Lui. Rezumă adevărul fiecărui text în propriile cuvinte.

Deuteronomul 4:7

Psalmul 46:1

Psalmul 145:18

Isaia 43:1-2

Matei 18:20

Matei 28:20

DUMNEZEU ESTE OMNISCIENT

Cuvântul *omniscient* vine de la cuvântul latinesc *omnisciens* [*omnis*, tot + *sciens*, de la *scire*, a ști] și se referă la atributul de a deține toată cunoștința. Omnisciența lui Dumnezeu înseamnă că El posedă o perfectă cunoaștere despre toate lucrurile trecute, prezente, și viitoare – imediat, fără efort, deodată, și exhaustiv. Nimic nu este ascuns de Dumnezeu. Niciodată nu există o diferență cât de mică între cunoștința lui Dumnezeu și ceea ce este de fapt. El nu doar că *știe* toate faptele, dar le și *interpretează* cu perfectă înțelepciune. Pentru creștin, omnisciența lui Dumnezeu insuflă o mare încredere și o mare mângâiere – Dumnezeu știe fiecare nevoie a noastră, El înțelege fiecare încercare a noastră, și El ne-a dat Cuvântul Său infailibil ca să ne ghideze prin viață. Pentru cel necredincios, omnisciența lui Dumnezeu insuflă groază deoarece Dumnezeu va judeca pe fiecare om potrivit cu perfecta Lui cunoaștere despre toate lucrurile – nici un păcat nu va fi ascuns sau uitat. Fiecare creatură, fiecare faptă, și fiecare gând este înaintea Lui ca o carte deschisă.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație și adesea comunică ceva despre persoana care îl poartă. Care este numele dat lui Dumnezeu în **I Samuel 2:3** și ce ne comunică despre omnisciența Lui?

a. *Dumnezeu care* Ș_____ *T*_____.

2. În **Daniel 2:20-22** se găsește una dintre cele mai frumoase descrieri din Scriptură cu privire la cunoașterea lui Dumnezeu. Ce ne învață acest text?

3. În următoarele versete din Scriptură, mai multe cuvinte sunt folosite pentru a descrie omnisciența lui Dumnezeu. Prin înțelegerea acestor cuvinte, putem începe să prindem ceva din mărimea cunoștinței lui Dumnezeu. Identifică fiecare cuvânt potrivit cu versetul dat:
- a. *Cunoștința lui Dumnezeu este D_____ (Iov 37:16).* Cuvântul se referă la ceva întreg, complet, un tot, fără lipsă.
 - b. *Înțelegerea lui Dumnezeu este F_____ M_____ (Psalmul 147:4-5).* Expresia se referă la ceva care nu poate fi numărat, dincolo de capacitatea de a socoti.
 - c. *Priceperea lui Dumnezeu este N_____ (Isaia 40:28).* Cuvântul se referă la ceva care este dincolo de posibilitatea cercetării sau investigării.
4. Este important să înțelegem că cunoștința lui Dumnezeu nu se limitează la prezent, ci El știe toate lucrurile trecute, prezente și viitoare. Ce ne învață următoarele versete Biblice din **Isaia 44:6-8** și **Isaia 46:9-10** despre acest adevăr?

5. În **Psalmul 139:1-4** și **11-12** se găsește una dintre cele mai frumoase și complete descrieri ale omniscienței lui Dumnezeu și a cunoștinței Lui despre faptele oamenilor. În conformitate cu schema de mai jos, descrie întinderea omniscienței lui Dumnezeu:

a. *Versetul 1*

b. *Versetul 2*

c. *Versetul 3*

d. *Versetul 4*

e. *Versetele 11-12*

6. Potrivit Scripturii, nu există adâncime ori secret în inima omului la care să nu poată ajunge cunoștința lui Dumnezeu. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr? Completează fiecare afirmație în conformitate cu versetul dat.

a. **I Împărați 8:39:** Numai Dumnezeu cunoaște I_____ tuturor copiilor oamenilor.

b. **Psalmul 7:9:** Dumnezeu C_____ I_____ și R_____.

c. **Psalmul 94:11:** Dumnezeu cunoaște G_____ omului.

d. **Romani 2:16:** Dumnezeu va J_____ lucrurile A_____ ale oamenilor.

7. Pentru creștin, omnisiciența lui Dumnezeu insuflă o mare încredere, mângâiere și bucurie. Noi ne putem odihni liniștiți știind că Dumnezeu ne veghează tot timpul, ne cunoaște fiecare nevoie și ne înțelege fiecare încercare. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

II Cronici 16:9

Matei 6:7-8, 31-32

Matei 10:29-31

8. Așa cum am învățat, omnisiciența lui Dumnezeu nu produce aceeași reacție în fiecare om. Totul depinde de relația pe care o are acel om cu Dumnezeu. Pentru cel necredincios, omnisiciența lui Dumnezeu insuflă groază deoarece Dumnezeu va judeca pe fiecare om potrivit cu perfectă Sa cunoaștere despre toate lucrurile – nici un păcat nu va fi ascuns ori uitat. Fiecare creatură, fiecare faptă, și fiecare gând este înaintea Lui ca o carte deschisă. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Iov 34:21-23

Psalmul 33:13-15

Proverbele 5:21

Proverbele 15:3

Ieremia 17:10

Jeremia 32:19

Evrei 4:13

**„ÎN ANUL MORȚII ÎMPĂRATULUI OZIA, AM VĂZUT PE DOMNUL ȘEZÂND
PE UN SCAUN DE DOMNIE FOARTE ÎNALT, ȘI POALELE MANTIEI LUI
UMPLEAU TEMPLUL. SERAFIMII STĂTEAU DEASUPRA LUI, ȘI FIECARE AVEA
ȘASE ARIPI: CU DOUĂ ÎȘI ACOPEREAU FAȚA, CU DOUĂ ÎȘI
ACOPEREAU PICIOARELE, ȘI CU DOUĂ ZBURAU. STRIGAU UNUL LA ALTUL
ȘI ZICEAU: "SFÂNT, SFÂNT, SFÂNT ESTE DOMNUL OȘTIRILOR!
TOT PĂMÂNTUL ESTE PLIN DE MĂRIREA LUI!"**

-ISAIA 6:1-3-

LECTIA ȘASE

DUMNEZEU ESTE SFÂNT

SEMNIFICAȚIA SFINȚENIEI

Cuvântul *sfânt* vine de la cuvântul din limba ebraică *quadosh* care înseamnă *separat, delimitat, pus deoparte, sau retras de la o întrebuițare obișnuită*. Cu privire la Dumnezeu, cuvântul are două înțelesuri importante. Dumnezeu este separat de, și transcendent peste creația Sa, și El este separat de, și deasupra depravării creației Sale.

DUMNEZEU ESTE TRANSCENDENT PESTE CREATIA SA

Cuvântul *transcendență* vine din verbul latinesc *transcedere* (*tras, peste + scandere, a urca*) care înseamnă *a merge dincolo, a se ridica deasupra, sau a depăși*. Ca și Creator, Dumnezeu este peste toată creația Sa și total distinct față de fiecare ființă creată. Diferența dintre Dumnezeu și creația Sa nu este pur și simplu cantitativă (la fel, dar mai mare), ci calitativă (Dumnezeu este o ființă complet diferită). Indiferent de splendoarea lor, toate celelalte ființe de pe pământ și din cer sunt simple creaturi. Dumnezeu singur este Dumnezeu; Separat, transcendent, și de care nu te poți apropia. Cel mai frumos înger care stă în prezența lui Dumnezeu nu este cu adevărat mai asemănător cu Dumnezeu decât cel mai mic vierme care se târăște pe pământ. Dumnezeu este incomparabil!

Sfințenia este atributul preeminent al lui Dumnezeu și cel mai mare adevăr pe care îl putem învăța vreodată despre El. Fiecare atribut divin care poate fi studiat este pur și simplu o expresie a sfințeniei Sale prin aceea că *demonstrează* că El este distinct de creația Sa, absolut separat, și o ființă complet diferită. Natura triună a lui Dumnezeu este o expresie a sfințeniei Sale. Există vreo ființă creată atât de incomprehensibilă, misterioasă, și minunată? A spune că Dumnezeu este Duh este o expresie a Sfințeniei Sale. Există vreo ființă creată atât de liberă și

nestingherită? Adevărul perfecțiunii lui Dumnezeu, al naturii Sale eterne, autoexistența, imuabilitatea, omnipotența, omniprezența și omnisciența sunt toate expresii ale sfințeniei Sale. Există vreo ființă creată atât de măreață și vrednică de reverență? Atât cât continuăm studiul nostru despre atributele lui Dumnezeu și atât cât umblăm înaintea Lui, ține minte acest mare adevăr – Dumnezeu este sfânt, și tot ceea ce El este și face este o expresie a sfințeniei Sale!

DUMNEZEU ESTE TRANSCENDENT PESTE DEPRĂVAREA CREAȚIEI SALE

Sfințenia lui Dumnezeu de asemenea înseamnă faptul că El transcede depravarea morală a creației Sale și este separat de tot ceea ce este profan și păcătos. Dumnezeu nu poate păcătuți, nu-și poate găsi plăcerea în păcat, și nu poate avea părtașie cu păcatul. Este imposibil să accentuezi prea mult importanța sfințeniei lui Dumnezeu. Ceea ce înțelegem despre acest atribut va influența fiecare aspect al relației noastre cu Dumnezeu. Așa cum declară Scriptura în Proverbe 9:10, ”...cunoștința Celui Sfânt este pricepere.”

SFINȚENIA LUI DUMNEZEU

Este important să înțelegem că sfințenia lui Dumnezeu este *intrinsecă* sau *inerentă* (*i.e.* interioară, esențială, aparține naturii Sale). Sfințenia nu este pur și simplu ceva ce Dumnezeu hotărăște să fie sau să facă, ci este esențială însăși naturii Lui – El *este* sfânt. Dumnezeu ar trebui să înceteze să fie Dumnezeu pentru a nu mai fi sfânt. Ar trebui să își nege propria natură pentru a face ceva care nu este sfânt. Acesta este un adevăr minunat care inspiră o mare încredere în Dumnezeu.

1. În Scriptură, un nume are o semnificație importantă și comunică ceva despre persoana care îl poartă. Care sunt numele date lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură și ce ne comunică acestea despre sfințenia Lui?
 - a. *Eu S_____ Cel ce S_____ (Exodul 3:14)*. Dumnezeu este sfânt, separat, și distinct față de toate celelalte ființe și lucruri. Nu există o ilustrație sau un exemplu adecvate care să comunice cine este El cu adevărat.

Notă: Dacă îi cerem unui alt om să ni se descrie, el poate indica înspre alte ființe umane și să spună, „Eu sunt ca el” sau „Eu sunt ca ea.” În contrast, Dumnezeu este incomparabil. Nici măcar cel mai mare arhanghel din ceruri nu este un exemplu adecvat al cine este El. Când Moise L-a întrebat pe Dumnezeu „Care este numele Tău?”, Dumnezeu a putut să indice numai înspre El Însuși și să declare „Eu sunt Cel ce sunt.” Acest adevăr ne ajută să înțelegem marea importanță a descoperirii lui Dumnezeu în Hristos. Isus este Dumnezeu în trup și *singura* imagine sau exemplu reale a cine este Dumnezeu (**Ioan 14:9; Coloseni 1:15**). Acum Dumnezeu răspunde la fiecare întrebare despre El Însuși indicând înspre Fiul Său și spunând „Eu sunt ca El!”

- b. *Numele Lui este S_____ și Î_____ (i.e. inspiră venerație, reverență, teamă) (Psalmul 111:9). O înțelegere corectă a sfințeniei lui Dumnezeu va duce întotdeauna la o profundă reverență înaintea lui Dumnezeu.*
- c. *Cel P_____ a cărui locuință este V_____ și al cărui Nume este S_____ (Isaia 57:15).*
- d. *În versetele precedente, cuvinte precum sfânt, separat, înfricoșător, preaînalt au fost folosite pentru a descrie persoana lui Dumnezeu. Ce îți comunică aceste cuvinte despre sfințenia lui Dumnezeu?*

- 2. În Scriptură, găsim învățătura că sfințenia lui Dumnezeu este atât *preeminentă*, cât și *trancendentă*. Este *preeminentă* prin faptul că nici un alt atribut divin nu este afirmat și explicat atât de adesea în Scriptură. Este *trancendentă* prin aceea că pur și simplu nu pot fi comparate sfințenia lui Dumnezeu cu sfințenia oricărei alte ființe sau lucru.

- a. Sfințenia lui Dumnezeu este *preeminentă* [latinescul: *prae*, înainte de + *eminere*, a proiecta]. Este imposibil să înțelegem caracterul lui Dumnezeu aparte de sfințenia Lui. Mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu este sfânt! Cum este demonstrat acest adevăr în **Isaia 6:3** și în **Apocalipsa 4:8**?

Notă: În literatura evreiască, este folosită repetiția pentru a accentua ceea ce se spune. Faptul că sfințenia lui Dumnezeu este declarată de trei ori (se numește *trihagion* în limba greacă [*tri*, de trei ori + *hagios*, sfânt]) denotă faptul că Dumnezeu este absolut și infinit de sfânt. Nici un alt atribut divin nu este proclamat atât de apăsător. Nu citim niciodată în Scriptură că Dumnezeu este „dragoste, dragoste, dragoste” sau „milă, milă, milă”, însă citim că El este „sfânt, sfânt, sfânt”. Sfințenia este fundamentul a tot ceea ce Dumnezeu este și face. Dacă există un atribut al lui Dumnezeu pe care pur și simplu nu îl putem accentua peste măsură de mult, atunci acesta este sfințenia Lui.

- b. Sfințenia lui Dumnezeu este *transcendentă* [latinescul: *trans*, peste sau dincolo de + *scandere*, a urca]. Sfințenia lui Dumnezeu întrece infinit oricare altă sfințenie. Nimeni nu este sfânt ca Domnul! Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Exodul 15:11

I Samuel 2:2

Iov 15:15

Notă: Acest lucru nu înseamnă că există păcat sau depravare în ceruri, ci comunică două mari adevăruri: (1) Nimic și nimeni, nici măcar cerurile sau creaturile care locuiesc acolo, nu sunt sfinte ca Domnul. (2) Numai sfințenia lui Dumnezeu este *intrinsecă și inerentă* (i.e. interioară, esențială, aparține naturii Sale). Sfințenia nu este pur și simplu ceva ce Dumnezeu hotărăște să fie sau să facă, ci este esențială însăși naturii Lui – El *este* sfânt. În contrast, toate celelalte ființe și lucruri (chiar și cerurile, și sfinții îngeri) își derivă sfințenia din Dumnezeu. Acestea nu sunt sfinte în ele însele, ci sfințenia lor este din Dumnezeu ca un dar al harului Său dat lor. Dacă Dumnezeu s-ar întoarce de la ele și Și-ar retrage harul Său, acestea ar cădea din starea lor sfântă într-o stare păcătoasă și depravată.

Isaia 40:25

3. Sfințenia lui Dumnezeu nu înseamnă doar că El este unic în mijlocul creației Sale, ci și că El este separat de tot ceea ce este profan și păcătos. Dumnezeu nu poate să păcătuiască, nu poate găsi plăcere în păcat, și nu poate avea părtașie cu păcatul. Nu există absolut nici o posibilitate ca Dumnezeu să poată fi ispitit sau ca natura Lui să fie spurcată. El rămâne întotdeauna așa cum este – *sfânt și incoruptibil*. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Psalmul 5:4

Iov 34:10

Isaia 59:1-2

Habacuc 1:13a

Iacov 1:13

Iacov 1:17

I Ioan 1:5

4. Sfințenia lui Dumnezeu nu înseamnă doar că El este unic în mijlocul creației Sale și că este separat de tot ceea ce contrazice natura Sa (*i.e.* păcatul), ci și că El nu poate găsi plăcere în păcat. Dumnezeu nu este neutru sau indiferent față de rău, ci răul este o urâciune pentru El (*i.e.* un lucru dezgustător care evocă ura și dezgustul Lui). El urâște tot ceea ce este rău cu o pasiune sfântă. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Deuteronomul 25:16

Notă: Cuvântul tradus prin *urâciune* în acest pasaj este din cuvântul ebraic *toeba*, făcând referire la ceva sau cineva care este respingător (*i.e.* ofensiv), dezgustător, revoltător, obscen. În Psalmul 88:8 și în Proverbe 15:8-9 cuvântul acesta este tradus prin *scârbă*.

Psalmul 5:4-5

Notă: Fraza populară, „Dumnezeu iubește pe păcătos, dar urăște păcatul” trebuie reevaluată în lumina Psalmului 5:5. Dumnezeu nu urăște numai păcatul, ci ura Lui este manifestată și împotriva celor care îl fac! Cum se poate împăca acest adevăr cu alte pasaje din Scriptură care vorbesc despre dragostea lui Dumnezeu pentru păcătos? Deși mânia lui Dumnezeu se descoperă împotriva păcătosului (Ioan 3:36), El și-a demonstrat dragostea trimițând pe Fiul Său să moară tocmai pentru oamenii care meritau numai judecată (Romani 5:8, 10).

Proverbele 15:8-9

RĂSPUNSUL NOSTRU LA SFINȚENIA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu este sfânt, sfânt, sfânt! Deși noi am păcătuit împotriva Lui și ne-am făcut astfel o urâciune înaintea Lui, El ne-a împăcat cu Sine pe noi cei care credem, prin moartea propriului Său Fiu. Mântuindu-ne, El ne-a chemat să fim poporul Lui deosebit pe pământ. Cum ar trebui să trăim noi răspunzând acestui mare adevăr? Cum ar trebui să trăim înaintea unui Dumnezeu sfânt?

1. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cât este de important să recunoaștem și să înțelegem sfințenia lui Dumnezeu? Cât este de important să creștem în mod personal în sfințenie?

Proverbele 9:10

Notă: Din Proverbele 9:10, învățăm că cel mai mare adevăr pus înaintea oamenilor este cel că Dumnezeu este sfânt și vrednic de toată reverența și închinarea. Toată cunoștința și înțelepciunea de alt fel (științifică, filozofică, istorică, legală, etc.) este fără nici o valoare fără o înțelegere corectă a acestui adevăr.

Evrei 12:14

Notă: Din Evrei 12:14, învățăm că nici o persoană care nu trăiește în sfințenie și care nu cunoaște pe Dumnezeu, nu Îl va vedea vreodată pe Dumnezeu. Acest lucru nu înseamnă că obținem îndreptățirea noastră înaintea lui Dumnezeu prin faptele noastre, ci că toți cei care prin harul lui Dumnezeu sunt mântuiți, vor fi transformați prin același har. Creșterea noastră în sfințenie este dovada mântuirii noastre. Nu suntem mântuiți pentru că suntem sfinți, ci adevărata mântuire va conduce întotdeauna la adevărată sfințenie deoarece, așa cum am învățat, Dumnezeu face o lucrare desăvârșită în viața fiecărui creștin.

2. În conformitate cu Evrei 12:5-11, ce face Dumnezeu pentru a se asigura că TOȚI copiii Lui împărtășesc sfințenia Lui (*i.e.* devin sfinți așa cum El este sfânt)?

3. Dumnezeu este sfânt, sfânt, sfânt! Cum ar trebui să trăim noi în lumina acestui adevăr mareț? În versetele din Scriptură care urmează sunt înșiruite mai multe răspunsuri potrivite la sfințenia lui Dumnezeu. Citește fiecare verset de mai jos și scrie propriile comentarii:

a. Ar trebui să trăim înaintea lui Dumnezeu cu Reverență și Teamă de El:

Psalmul 96:9

Isaia 6:2-3

Isaia 8:13

Habacuc 2:20; Ecclesiastul 5:1-2

b. Ar trebui să trăim înaintea lui Dumnezeu cu Închinare, Bucurie, și Mulțumire:

Psalmul 30:4

Psalmul 97:12

Psalmul 99:3, 5, 9

Isaia 12:6

Apocalipsa 15:4

Notă: De ce este sfințenia lui Dumnezeu un adevăr atât de uimitor pentru sfinții îngeri care nu au păcătuit niciodată? Deoarece sfințenia nu este în principal o referire la faptul că Dumnezeu este perfect fără de păcat, ci o referire la transcendența Sa chiar peste cele mai mărețe dintre creaturile Lui. Diferența dintre Dumnezeu și creația Sa nu este pur și simplu *cantitativă* (la fel, dar mai mare), ci *calitativă* (Dumnezeu este o ființă complet diferită). Indiferent de splendoarea lor, toate celelalte ființe de pe pământ și din ceruri sunt simple creaturi. Dumnezeu *singur* este Dumnezeu - separat, transcendent, și de care nu te poți apropia. Cel mai splendid înger care stă în prezența lui Dumnezeu nu este mai asemănător cu Dumnezeu decât cel mai mic vierme care se târăște pe pământ, și de aceea chiar și îngerii trebuie să își plece capetele și să strige, „SFÂNT, SFÂNT, SFÂNT!”

c. Ar trebui să trăim înaintea lui Dumnezeu în Sfințenie și Ascultare:

Leviticul 20:26

Notă: Ca și creștini, Dumnezeu ne-a pus deoparte dintre celelalte popoare de pe pământ, ca să fim ai Lui. Noi trebuie să răspundem prin a ne separa de tot ceea ce nu Îi face Lui plăcere și prin a ne dăruia Lui în închinare și în slujire.

Leviticul 22:31-33

Notă: Dumnezeu ne-a sfințit (*i.e.* ne-a separat) ca să fim poporul Lui deosebit. Noi trebuie să Îl sfințim pe Domnul (*i.e.* să Îl tratăm deosebit, să Îl onorăm) păzind poruncile Lui. A încălca poruncile Lui este a necinști Numele Lui (*i.e.* a-L trata pe Dumnezeu ca și cum ar fi comun, lipsit de importanță).

II Corinteni 6:16 – 7:1

Efeseni 4:22-24

II Timotei 2:19-21

I Petru 1:14-17

d. Ar trebui să trăim înaintea lui Dumnezeu cu Integritate:

Psalmul 15:1-5

Psalmul 24:3-6

**„DREPTATEA ȘI JUDECATA SUNT TEMELIA SCAUNULUI TĂU DE DOMNIE;
BUNĂTATEA ȘI CREDINCIOȘIA SUNT ÎNAINTEA FEȚEI TALE.”**

-PSALMUL 89:14-

LECȚIA ȘAPTE

DUMNEZEU ESTE DREPT

SEMNIFICAȚIA DREPTĂȚII

Cuvântul *drept* este tradus din cuvântul ebraic *tsaddik* și din corespondentul grecesc al acestuia *dikaíos*. Ambii termeni denotă dreptatea, corectitudinea, sau excelența morală a lui Dumnezeu. Potrivit Scripturii, Dumnezeu este o ființă absolut dreaptă și acționează întotdeauna în perfectă armonie cu cine este El. Nu există nimic greșit sau incorect cu privire la natura lui Dumnezeu sau cu privire la faptele Sale. El niciodată nu va *fi* sau *face* nimic care ar justifica vreo acuzație de greșeală. Faptele, decretele și judecățile Sale sunt absolute perfecte. În ziua aceea când Dumnezeu va judeca pe toți oamenii după faptele lor, chiar și cei condamnați își vor pleca capetele și vor declara că Dumnezeu este drept!

DREPTATEA LUI DUMNEZEU

Este important de înțeles că la fel ca celelalte atribute ale lui Dumnezeu, dreptatea lui Dumnezeu este *intrinsecă* și *inerentă* (*i.e.* interioară, esențială, aparține naturii Sale). Dreptatea nu este pur și simplu ceva ce Dumnezeu hotărăște să fie sau să facă, ci este esențială însăși naturii Lui – El *este* drept. Dumnezeu ar trebui să înceteze să fie Dumnezeu pentru a nu mai fi drept. Ar trebui să își nege propria natură pentru a face ceva ce nu este drept. Acesta este un adevăr minunat care inspiră o mare încredere în Dumnezeu.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație și de regulă comunică ceva despre caracterul persoanei care îl poartă. Care este numele dat lui Dumnezeu în **Psalmul 7:9**? Ce ne comunică acesta despre caracterul persoanei și al faptelor Sale?

a. *Dumnezeule D_____ (Psalmul 7:9).*

2. În versetele următoare se află câteva dintre cele mai importante declarații din Scriptură privind dreptatea lui Dumnezeu și a faptelor Sale. Rezumă fiecare învățătură în cuvintele tale. Ține minte, există o relație directă între dreptatea personală a lui Dumnezeu și dreptatea faptelor și a judecăților Sale. Dumnezeu *face* fapte drepte și *judecă* cu dreptate pentru că Dumnezeu *este* drept.

Deuteronomul 32:4

Iov 36:23

Psalmul 36:6

Notă: Metaforele sunt clare. Dreptatea lui Dumnezeu este mai măreață și mai maiestuoasă decât cel mai înalt munte, mai profundă și mai de nepătruns decât cea mai adâncă mare.

Psalmul 89:14; 97:2

Psalmul 119:142

Ieremia 9:24

3. Este important de înțeles că dreptatea lui Dumnezeu (ca și sfințenia Lui) este trancendentă [latinescul: *trans*, peste sau dincolo de + *scandere*, a urca]. Dreptatea lui Dumnezeu întrece infinit oricare altă dreptate. Nu este nimeni altul *just* și *drept* ca Domnul! Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Iov 4:17-19

Isaia 5:16

Notă: Sensul acestui verset din Scriptură este acela că Dumnezeu Sfânt se va arăta separat și distinct de toți ceilalți prin faptele Lui drepte. Sfințenia lui Dumnezeu (*i.e.* separarea Lui de toate celelalte ființe și lucruri) este demonstrată cel mai clar prin faptele Lui drepte. Nimeni nu este sfânt sau drept ca Domnul.

Isaia 45:21

4. Dreptatea lui Dumnezeu, ca și sfințenia Lui, este reflectată în atitudinea Lui față de faptele oamenilor și ale îngerilor. Dumnezeu nu este neutru sau indiferent din punct de vedere moral, ci El iubește pătimaș dreptatea și urăște toată nedreptatea. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Psalmul 7:11-12

Psalmul 11:7

5. Dreptatea lui Dumnezeu garantează că Dumnezeu nu va greși. El va domni peste creația Sa fără toane, fără părtinire, sau nedreptate. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură cu privire la acest adevăr?

II Cronici 19:7

Iov 8:3; 36:23

Psalmul 9:7-8

Țefania 3:5

RĂSPUNSUL NOSTRU LA DREPTATEA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu este drept! Faptele și judecățile Sale sunt perfecte. Cum ar trebui să trăim ca răspuns la acest mare adevăr? Cum ar trebui să trăim înaintea unui Dumnezeu atât de drept? Ar trebui să fim dreți, căci El este drept; ar trebui să Îl adorăm, căci merită adorare; ar trebui să fim mulțumitori, căci El merită în mod absolut încrederea noastră; ar trebui să vestim dreptatea Sa popoarelor, căci lauda Lui este dreaptă pe buzele noastre.

1. Cum ar trebui să trăim noi înaintea unui Dumnezeu drept? Cum ar trebui să răspundem faptelor și judecăților Lui drepte? Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?
 - a. *Ar trebui să ne Temem de Domnul și să Trăim Drept înaintea lui Dumnezeu:*

II Cronici 19:7

Efeseni 4:22-24

I Ioan 2:29; 3:7

Notă: Este important de înțeles că noi nu ne câștigăm starea dreaptă înaintea lui Dumnezeu prin faptele noastre drepte, ci faptele noastre drepte sunt dovada că Dumnezeu ne-a mântuit cu adevărat. Un creștin autentic nu este fără de păcat, dar nu va trăi toate zilele vieții sale în păcat și răzvrătire. Dacă cineva mărturisește că este creștin și totuși viața lui sau a ei este caracterizată de o continuă neascultare față de Cuvântul lui Dumnezeu fără pocăință sau disciplină divină, este clar că mărturisirea aceea nu este autentică.

b. Ar trebui să trăim cu Mare Încredere în Dumnezeu și în Grija Lui pentru noi:

Psalmul 92:15

Isaia 41:10

Isaia 42:6

c. *Ar trebui să Trăim o Viață de Adorare, Laudă, și Bucurie înaintea lui Dumnezeu:*

Psalmul 96:11-13

Psalmul 145:6-7

Daniel 4:37

Apocalipsa 15:3-4

d. Ar trebui să Trăim o Viață de Rugăciune înaintea lui Dumnezeu:

Psalmul 145:17-19

Luca 18:7-8

e. Ar trebui să Vestim Dreptatea lui Dumnezeu la toate Popoarele:

Psalmul 40:10

Psalmul 71:15-16

Psalmul 145:3, 6-7

Psalmul 147:1

Ieremia 9:23-24

I Petru 2:9

**„DAR DOMNUL ESTE DUMNEZEU CU ADEVĂRAT, ESTE UN DUMNEZEU VIU
ȘI UN ÎMPĂRAT VEȘNIC. PĂMÂNTUL TREMURĂ DE MÂNIA LUI, ȘI
NEAMURILE NU POT SĂ SUFERE URGIA LUI.”**

-IEREMIA 10:10-

**„DUMNEZEU NU ESTE UN OM CA SĂ MINTĂ, NICI UN FIU AL OMULUI,
CA SĂ-I PARĂ RĂU. CE A SPUS, OARE NU VA FACE?
CE A FĂGĂDUIT, OARE NU VA ÎMPLINI?”**

-NUMERI 23:19-

LECȚIA OPT

DUMNEZEU ESTE ADEVĂRAT ȘI PLIN DE ADEVĂR

INTEGRITATEA LUI DUMNEZEU

Cuvântul *integritate* vine de la cuvântul latinesc *integer*, care se referă la orice este complet sau întreg. Când este folosit cu referire la Dumnezeu, cuvântul înseamnă că Dumnezeu are un caracter care este întreg, fără nici un cusur, neștirbit. Există trei cuvinte care pot fi folosite pentru a descrie integritatea lui Dumnezeu: (1) Dumnezeu este *Adevărat* – El este real; nu fabricat, inventat, sau o imitație. (2) Dumnezeu este *Plin de Adevăr* – El acționează și vorbește în sfera adevărului. Falsitatea este contrară naturii Lui. (3) Dumnezeu este *Credincios* – El va face tot ceea ce a promis.

DUMNEZEU ESTE AUTENTIC SAU ADEVĂRAT

În Scriptură, cuvântul *adevărat* este tradus din cuvântul ebraic *'emeth* și din cuvântul grecesc *alethinós*. Ambele cuvinte denotă nu numai faptul că Dumnezeu este plin de adevăr, ci și autenticitatea Sa. Dumnezeu este autentic sau adevărat. El este exact așa cum Se revelează pe Sine. El nu este contrafăcut, un fals, o invenție, sau vreo imitație. El este singurul Dumnezeu adevărat – distinct de idoli făcuți de mâinile oamenilor și de dumnezeii falși născuți în imaginațiile depravate ale oamenilor.

1. În Scriptură, un nume este adesea mijlocul prin care este descoperit caracterul unei persoane. Care sunt numele atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce descoperă acestea despre autenticitatea Lui? Scrie gândurile tale.

a. Dar DOMNUL este Dumnezeu cu A _____, este un Dumnezeu V _____ și un Împărat veșnic (**Jeremia 10:10**).

b. S _____ Dumnezeu A _____ (**Ioan 17:3**).

c. Dumnezeului celui V _____ și A _____ (**I Tesaloniceni 1:9**).

d. Tu, care ești S _____ și A _____ (**Apocalipsa 6:10**).

Notă: Cuvintele *singurul* și *viu* sunt foarte importante. Acestea sunt folosite în versetele de mai sus pentru a pune în opoziție pe singurul Dumnezeu adevărat cu multitudinea idolilor morți făcuți de oameni.

2. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre unicitatea și autenticitatea lui Dumnezeu? Există vreun alt Dumnezeu adevărat și viu în afară de Dumnezeul Scripturii?

II Samuel 7:22

I Împărați 8:60

Isaia 46:9

3. Pentru a înțelege deplin semnificația și importanța adevărului pe care l-am învățat, trebuie să luăm în considerare versetele din Scriptură care pun în opoziție pe singurul Dumnezeu adevărat cu idoli morți și dumnezeii falși ai oamenilor. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre unicitatea și autenticitatea lui Dumnezeu în comparație cu dumnezeii falși și idoli morți?

Psalmul 115:3-9

Isaia 46:5-10

4. În **Ieremia 10:3-16** se găsește o comparație excelentă între Dumnezeu cel viu și adevărat, și idoli morți și dumnezeii falși ai oamenilor. Citește textul până te-ai familiarizat cu conținutul acestuia, apoi continuă cu următorul exercițiu:
- a. *Cum sunt descriși idoli morți și dumnezeii falși ai oamenilor în următoarele versete din Scriptură?*
- i. Idoli nu sunt nimic mai mult decât D_____ (v.3, 8). Idoli sunt o deșertăciune deoarece ar trebui să fie ființe divine puternice, când de fapt nici măcar nu sunt vii.
 - ii. Idoli nu sunt nimic mai mult decât L_____ tăiat din P_____ (v.3, 8).
 - iii. Idoli nu sunt nimic mai mult decât L_____ oamenilor – un meșter cu un instrument de tăiat (v.3, 9).
 - iv. Idoli nu sunt nimic mai mult decât obiecte de decor de A_____ și A_____ (v.4, 9).
 - v. Idoli nu sunt nimic mai mult decât obiecte fără viață care trebuie fixate cu C_____ și C_____ ca să nu se C_____ (v.4).
 - vi. Idoli sunt ca o S_____ de P_____ într-un ogor (v.5).
 - vii. Idoli nu pot V_____, și trebuie să fie D_____ de alții pentru că nu pot să M_____ (v.5).
 - viii. Idoli nu pot să ne facă nici un R_____ și nici un B_____ (v.5).
 - ix. Idoli sunt M_____ și nu este nici o S_____ în ei (v.14). Idoli sunt minciună pentru că ar trebui să fie ființe divine puternice, când de fapt nici măcar nu sunt vii.
 - x. Idoli sunt un L_____ de N_____ (v.15). Idoli sunt un lucru de nimic în sensul că merită să fie ridicuși.

- xi. Idolii sunt o L_____ Î_____ care vor pieri sub judecata lui Dumnezeu (v.15, 11).
- b. *Cum sunt descriși idolatrii (i.e. cei care se încred în idoli și îi venerază) în următoarele versete din Scriptură?*
- i. Ei toți laolaltă sunt P_____ și F_____ M_____ (v.8).
- ii. Ei sunt P_____ și F_____ știință (v.14).
- iii. Ei vor rămâne de R_____ (v.14).
- c. *Cum este descris singurul Dumnezeu adevărat al Scripturii în următoarele versete? Cum este El contrastat cu idolii și dumnezeii falși ai oamenilor?*
- i. Versetele 6-7:

- ii. Versetul 10:

- iii. Versetele 12-13:

d. Potrivit versetului 7, cum ar trebui toți oamenii să răspundă la singurul Dumnezeu adevărat al Scripturii?

5. În lumina a ceea ce am învățat despre gloria singurului Dumnezeu adevărat și deșertăciunea idolilor proști și a dumnezeilor falși, cum ar trebui să trăim noi? Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

Exodul 20:3; 23:13

Exodul 20:4-5; Leviticul 19:4

I Tesaloniceni 1:9

6. Este extrem de important de înțeles că idolatria poate îmbrăca multe forme. Dacă preferăm pe oricine sau orice mai mult decât pe Dumnezeu, atunci suntem vinovați de idolatrie. Bucuriile și plăcerile acestei lumi de acum, carierele, slujirea, hobby-urile, și în special eul sunt câțiva dintre cei mai comuni idoli găsiți printre oameni. Ce îți este cel mai drag? Ce îți ocupă cel mai mult gândurile? Te gândești cel mai mult la perfecțiunile și gloria lui Dumnezeu, onorându-L pe Dumnezeu în familia ta, făcând voia lui Dumnezeu în vocația ta? Sau te gândești cel mai mult la tine însuși, la success, la bunuri, la distracție, la hobby-uri, etc.? Ține minte: ”Cum gândește un om în el însuși, așa este” (Proverbe 23:7). Nu suntem noi toți vinovați de vreo formă sau măsură de idolatrie? Nu-i așa că toți avem nevoie să ne pocăim și să căutăm mila și harul lui Dumnezeu?

DUMNEZEU ESTE PLIN DE ADEVĂR

Acum că am luat în considerare autenticitatea lui Dumnezeu, ne vom îndrepta atenția înspre faptul că Dumnezeu este plin de adevăr. Dumnezeu nu doar că este exact așa cum *Se* descoperă a fi (*i.e. El este adevărat*), dar și *lucrurile* sunt exact așa cum spune El că sunt *ele* (*i.e. El este plin de adevăr*). Dumnezeu acționează și vorbește numai în sfera de cuprindere a adevărului. Cunoștința Lui este perfectă și astfel, El nu Se înșală niciodată. Caracterul Său este sfânt și drept; El nu poate să mintă sau să distorsioneze adevărul. Greșita interpretare sau falsitatea sunt imposibilități pentru Dumnezeu.

1. În Scriptură, un nume este adesea mijlocul prin care caracterul unei persoane este descoperit. Care sunt numele și atributele atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură?
 - a. Dumnezeu A _____ (*Isaia 65:16; Psalmul 31:5*).
 - b. Dumnezeu spune A _____ (*Ioan 3:33*).

c. Ce ne spun aceste nume despre faptul că Dumnezeu este plin de adevăr?

2. Ce ne învață **Numeri 23:19** și **I Samuel 15:29** despre faptul că Dumnezeu este plin de adevăr?

Notă: Dumnezeu niciodată nu minte, nu se căiește, nici nu își schimbă scopul. El nu este ca oamenii care în mod continuu se răzgândesc, adesea se înșeală, și frecvent distorsionează adevărul. Dumnezeu este adevărat și cuvântul Său este adevăr imuabil (*i.e.* nu se schimbă și nu poate fi schimbat).

3. Cum este descris faptul că Dumnezeu este credincios în următoarele versete din Scriptură?

a. Credințioșia lui Dumnezeu ajunge până la N_____ (**Psalmul 57:10**).

b. Dumnezeu este B_____ în credințioșie (**Psalmul 86:15**).

c. Ce ne descoperă aceste descrieri despre credințioșia lui Dumnezeu?

4. Faptul că Dumnezeu este plin de adevăr are multe implicații majore, una dintre cele mai importante fiind aceea că ne putem încrede în El și în fiecare promisiune a Lui. Ce ne învață următoarele afirmații despre acest adevăr?

a. Dumnezeu care N__ P_____ să mintă (**Tit 1:2**).

- b. Este cu N _____ ca Dumnezeu să M _____ (**Evrei 6:18**).
- c. Potrivit versetelor de mai sus, ar trebui să ne îndoim vreodată de credințioșia lui Dumnezeu? Ar trebui vreodată să ne temem că Dumnezeu ar putea minți?

5. Dumnezeu nostru este Dumnezeul Adevărului. Prin urmare nu este de mirare că faptele și cuvintele Lui sunt adevărate. Ce ne învață următoarele versete despre acest adevăr?

- a. L _____ lui Dumnezeu sunt A _____ (**Daniel 4:37**).
- b. L _____ M _____ Lui sunt C _____ (**Psalmul 111:7**).
- c. L _____ lui Dumnezeu este A _____ (**Psalmul 119:142**).
- d. P _____ lui Dumnezeu sunt A _____ (**Psalmul 119:151**).
- e. T _____ C _____ lui Dumnezeu este A _____ (**Psalmul 119:160**).
- f. C _____ lui Dumnezeu este A _____ (**Ioan 17:17**).

6. Dumnezeu nostru este Dumnezeul Adevărului, și El și-a descoperit adevărul Său oamenilor în felurite moduri. În conformitate cu următoarele versete din Scriptură, care sunt principalele mijloace sau moduri prin care Dumnezeu descoperă adevărul tuturor oamenilor și în mod deosebit poporului Său?

- a. Dumnezeu Își descoperă adevărul prin Cuvântul lui Dumnezeu. Ce ne învață **II Timotei 3:16-17** despre acest adevăr?

b. Dumnezeu Își descoperă adevărul prin Fiul Său. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Ioan 1:14, 17

Ioan 14:6

Notă: Această declarație are o mare importanță. Isus nu doar că a învățat adevărul, ci El *este* Adevărul. El este însăși esența oricărui adevăr și izvorul adevărului. În persoana Sa se găsește cea mai măreață revelație a adevărului. Scriptura mărturisește în Efeseni 4:21 că adevărul este „în Isus.”

c. Dumnezeu Își descoperă adevărul prin Duhul Sfânt. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

i. Duhul Sfânt este D_____ A_____ (**Ioan 14:16-17; 15:26; 16:13**).

ii. Duhul Sfânt va C_____ pe poporul lui Dumnezeu în tot A_____

(Ioan 16:13).

7. Dumnezeu nostru este Dumnezeul Adevărului și toate căile Lui, faptele și cuvintele Lui sunt în sfera de cuprindere a adevărului. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum ar trebui să răspundă creștinul?

a. Ar trebui să studiem Cuvântul Adevărului. Ce ne învață **II Timotei 2:15**?

b. Ar trebui să ne rugăm pentru cunoaștere în ceea ce privește adevărul lui Dumnezeu.
Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

Psalmul 25:5

Psalmul 43:3

Psalmul 86:11

c. Ar trebui să Îl lăudăm și să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru adevărul Său. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

Psalmul 115:1

Psalmul 138:2

d. Ar trebui să trăim înaintea lui Dumnezeu și să ne închinăm înaintea Lui în adevăr. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

Psalmul 51:6

Proverbe 3:3

Ioan 4:23-24

*e. Ar trebui să umblăm în adevărul lui Dumnezeu și să ne bucurăm când alții fac la fel.
Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?*

Psalmul 26:3

II Ioan 1:4

III Ioan 1:3-4

f. Ar trebui să împărtășim altora adevărul lui Dumnezeu în dragoste și să ne rugăm ca ei să crească. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Psalmul 40:10

Efeseni 4:15

II Timotei 2:25

I Timotei 2:1-4

**„BUNĂTATEA TA, DOAMNE, AJUNGE PÂNĂ LA CERURI,
ȘI CREDINCIOȘIA TA, PÂNĂ LA NORI.”**

-PSALMUL 36:5-

**„CĂCI DOMNUL ESTE BUN; BUNĂTATEA LUI ȚINE ÎN VECI,
ȘI CREDINCIOȘIA LUI, DIN NEAM ÎN NEAM.”**

-PSALMUL 100:5-

LECȚIA NOUĂ

DUMNEZEU ESTE CREDINCIOS

Cuvântul *credincios* vine de la cuvântul ebraic *aman* și de la cuvântul grecesc *pistós*. Ambele cuvinte comunică ideea siguranței sau a stabilității. O ilustrare potrivită ar fi un stâlp puternic ce ține greutatea unei clădiri, sau brațele puternice ale unui tată care îl țin și îl protejează pe copilul său neputincios. Când cuvântul *credincios* este folosit cu privire la Dumnezeu, înseamnă că El este vrednic de încredere absolută, și că poporul Lui se poate sprijini pe El fără îndoieli sau rețineri. Este important de înțeles că Dumnezeu este credincios, nu pentru că face tot ceea ce dorește poporul Lui, ci pentru că face tot ceea ce a promis.

1. În Scriptură, caracterul unei persoane este descoperit de obicei prin numele pe care îl poartă. Ce nume îi sunt atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură?
 - a. *El este un Dumnezeu C_____ (Deuteronomul 7:9).*
 - b. *El este un Dumnezeu C_____ (Deuteronomul 32:4).*
 - c. *Cel S_____ și C_____ (Osea 11:12).*
 - d. *C_____ Ziditor (I Petru 4:19).*
2. Cum este descrisă credințioșia lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce adevăruri sunt comunicate de fiecare descriere?

Psalmul 36:5

Psalmul 100:5

Psalmul 146:6

3. Este important de înțeles că credințioșia lui Dumnezeu nu ține numai de caracterul Său, ci depinde și de *puterea* și de *imuabilitatea* (i.e. El nu se schimbă) Lui. Un Dumnezeu de o putere limitată ar fi limitat în capacitatea Lui de a-Și împlini promisiunile, iar un Dumnezeu muabil S-ar putea răzgândi cu privire la ceea ce a promis. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre puterea lui Dumnezeu și despre natura Lui neschimbătoare?

a. *Dumnezeu este Puternic să Facă Tot ceea ce a Promis:*

Psalmul 135:5-6

Isaia 14:24, 27

Efeseni 1:11

b. *Promisiunile lui Dumnezeu sunt Neschimbătoare:*

Psalmul 102:25-27

Maleahi 3:6

4. În Scriptură se găsesc patru dovezi foarte importante ale credințioșiei lui Dumnezeu față de poporul Său și față de întreaga Sa creație. Aceste dovezi sunt: (1) Legămintele lui Dumnezeu; (2) Cuvântul lui Dumnezeu; (3) Lucrările lui Dumnezeu; (4) Venirea Fiului lui Dumnezeu. Le vom lua în considerare în această ordine mai jos.

a. *Legămintele lui Dumnezeu.* Cuvântul *legământ* vine de la verbul din limba latină *convenire* [*com*, împreună + *venire*, a veni]. În Scriptură, cuvântul *legământ* vine de la cuvântul ebraic *berit* (în Vechiul Testament) și de la cuvântul grecesc *diathéke* (în Noul Testament). Când Biblia vorbește despre legămintele dintre Dumnezeu și poporul Lui, se referă la promisiunile pe care Dumnezeu le-a făcut poporului Său – angajamente pe care S-a obligat să le împlinească fără posibilitatea greșelii. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cât de credincios a fost Dumnezeu față de legămintele pe care le-a făcut?

Deuteronomul 7:9

I Împărați 8:23-24

Isaia 54:10

Ieremia 31:35-37, 33:20-21

- b. *Cuvântul lui Dumnezeu.* Cuvântul lui Dumnezeu este o altă dovadă a credințioșiei lui Dumnezeu. Nici un cuvânt dintre toate cuvintele spuse de Dumnezeu nu a căzut. Dumnezeu este credincios să împlinească fiecare promisiune și să ducă la îndeplinire fiecare hotărâre. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest măreț adevăr?

Iosua 23:14

I Împărați 8:56

Psalmul 119:89-90

Isaia 40:8

Matei 5:18

- c. *Lucrările lui Dumnezeu.* Se spune deseori că faptele unui om verifică ori anulează credințioșia cuvintelor acelu om. Când aplicăm acest proverb la Dumnezeu, descoperim că credințioșia Lui este absolut perfectă. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre absoluta credințioșie a lui Dumnezeu așa cum este descoperită prin lucrările Sale?

Psalmul 33:4

Psalmul 138:8

Isaia 25:1

Filipeni 1:6

I Tesaloniceni 5:23-24

d. *Venirea Fiului lui Dumnezeu.* Cea mai măreață demonstrație sau dovadă a credințioșiei lui Dumnezeu este văzută în venirea singurului Său Fiu. Încă din primele versete ale Scripturii, găsim promisiuni despre venirea Lui și despre mântuirea pe care El avea să o aducă. După mii de ani, toate aceste promisiuni s-au împlinit în persoana și în lucrările lui Isus Hristos. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre faptul că credințioșia lui Dumnezeu s-a descoperit prin venirea Fiului Său?

Luca 1:46-47; 54-55

Luca 1:68-75

Romani 15:8-9

II Corinteni 1:19-20

5. Credințioșia lui Dumnezeu este descoperită pe tot cuprinsul Scripturii. În plus, nu a existat nici o situație în toată istoria când Dumnezeu să nu fi fost absolut credincios față de fiecare cuvânt pe care L-a spus. În cele ce urmează, vom lua în considerare implicațiile unei asemenea credințioșii. Cum ar trebui să trăim noi în lumina fidelității absolute a lui Dumnezeu?

a. *Ar trebui să ne încredem în Domnul și să Îl chemăm în rugăciune:*

Psalmul 31:14

Psalmul 56:3

Psalmul 62:7-8

Isaia 26:4

b. Ar trebui să ne încredem în înțelepciunea și în călăuzirea lui Dumnezeu:

Psalmul 37:5

Proverbe 3:5-6

c. Ar trebui să credem că El va face ceea ce a promis:

Romani 4:20-21

Evrei 11:6

Iacov 1:6-8

d. Ar trebui să vestim credințioșia Lui tuturor:

Psalmul 40:10

Psalmul 89:1

6. Scriptura pune adesea în contrast înțelepciunea faptului de a te încrede în Dumnezeu cu nebunia faptului de a te încrede în tine însuși. Citește **Ieremia 17:5-8** până te-ai familiarizat cu conținutul, apoi explică diferența care există între omul care se încrede în propria putere și în propria înțelepciune, și omul care se încrede în credințioșia lui Dumnezeu.

a. Omul care se încrede în el însuși (v. 5-6):

b. Omul care se încrede în Dumnezeu (v.7-8):

„CINE NU IUBEȘTE N-A CUNOSCUȚ PE DUMNEZEU; PENTRU CĂ DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE. DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU FAȚĂ DE NOI S-A ARĂTAT PRIN FAPTUL CĂ DUMNEZEU A TRIMIS ÎN LUME PE SINGURUL SĂU FIU, CA NOI SĂ TRĂIM PRIN EL. ȘI DRAGOSTEA STĂ NU ÎN FAPTUL CĂ NOI AM IUBIT PE DUMNEZEU, CI ÎN FAPTUL CĂ EL NE-A IUBIT PE NOI ȘI A TRIMIS PE FIUL SĂU CA JERTFĂ DE ISPĂȘIRE PENTRU PĂCATELE NOASTRE.”

-I IOAN 4:8-10-

LECȚIA ZECE

DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE

DRAGOSTEA: UN ATRIBUT DIVIN

Ce este dragostea lui Dumnezeu? Este acel atribut divin care Îl mișcă pe Dumnezeu ca de bună voie și dezinteresat să Se dăruiască altora pentru binele și folosul lor. Scriptura ne învață că dragostea divină (*i.e.* dragostea lui Dumnezeu) este mult mai mult decât o atitudine, o emoție, sau o faptă. Ea este un *atribut* al lui Dumnezeu – o parte a însăși ființei și naturii Lui. Dumnezeu nu doar că iubește, ci El *este* dragoste. El este însăși esența a ceea ce este dragostea adevărată și toată adevărata dragoste izvorăște din El ca sursă ultimă.

1. Care este numele atribuit lui Dumnezeu în **II Corinteni 13:11**? Ce ne spune acest nume despre natura lui Dumnezeu? Ce ne spune acest nume despre natura lui Dumnezeu?

a. D_____ D_____

Notă: Dumnezeu este însăși dragostea și sursa oricărei dragoste adevărată de pretutindeni.

2. În **I Ioan 4:8** și **4:16** se găsește una dintre cele mai importante declarații din întreaga Scriptură cu privire la caracterul și natura lui Dumnezeu. Care este această declarație și ce ne comunică despre Dumnezeu?

Notă: Este important de remarcat faptul că Scriptura declară că, „Dumnezeu este Dragoste,” și nu că, „Dragostea este Dumnezeu.” Cele două afirmații nu sunt interschimabile. Universul nu a fost creat și nu este guvernat de un sentiment, o emoție, sau o atitudine numită ”dragoste”, ci de Domnul suveran al Scripturii care, în însăși natura Sa, este dragoste.

MULTELE DOVEZI ALE DRAGOSTEI LUI DUMNEZEU

Ar fi mai ușor să numeri toate stelele cerului sau toate firele de nisip de pe pământ , decât să măsoari sau chiar să încerci să descri dragostea lui Dumnezeu. Înălțimea, adâncimea, lărgimea și lungimea acesteia întrec capacitatea de înțelegere a celei mai pricepute dintre creaturi. Deși niciodată nu vom putea înțelege pe deplin dragostea lui Dumnezeu, nici nu-i vom putea măsura cuprinsul, putem căuta să creștem în înțelegerea noastră considerându-i multele demonstrații din Scriptură.

BUNĂVOINȚA LUI DUMNEZEU FAȚĂ DE TOATE CREATURILE

Cuvântul *bunăvoință* poate fi definit ca fiind dispoziția de a căuta ”binele” altora, de a-i binecuvânta și de a le promova bunăstarea. Este mărturia constantă a Scripturii că Dumnezeu este un Creator iubitor și binevoitor; El caută binecuvântarea și beneficiul tuturor creaturilor Sale, atât al celor bune cât și al celor rele. El este ”opusul absolut” al oricărei păreri care L-ar portretiza ca fiind o divinitate capricioasă, vindicativă care caută ruina și nenorocirea creației Sale.

1. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură cu privire la bunăvoința lui Dumnezeu față de întreaga Lui creație?

Psalmul 145:9, 15-16

Matei 5:44-45

Faptele Apostolilor 14:16-17

2. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum ar trebui întreaga creație să răspundă bunăvoinței lui Dumnezeu?

Psalmul 147:7-9

Psalmul 150:6

3. Potrivit **Romani 1:21-23**, cum a răspuns omenirea în general la bunăvoința lui Dumnezeu față de ea?

MILA, HARUL ȘI RĂBDAREA LUI DUMNEZEU

FAȚĂ DE OMENIREA PĂCĂTOASĂ

Trei dintre cele mai frumoase și mult iubite idei găsite în Scriptură sunt mila, harul și răbdarea lui Dumnezeu. În aceste "trei mărgăritare", dragostea lui Dumnezeu este manifestată cu adevărat. Cuvântul *milă* se referă la bunătatea iubitoare, inima gingașă și compasiunea lui Dumnezeu față de chiar și cele mai nenorocite și demne de milă creaturi ale Lui. Cuvântul *har* se referă la bunăvoința lui Dumnezeu de a-Și trata creaturile, nu potrivit cu meritele sau valoarea lor, ci potrivit bunătății și generozității Sale. Cuvintele *răbdare* și *îndelungă răbdare* se referă la bunăvoința lui Dumnezeu de a suporta sau de a suferi multă vreme slăbiciunile și greșelile creaturilor Lui.

1. În **Exodul 34:6**, găsim una dintre cele mai importante autodescrieri ale lui Dumnezeu din întreaga Scriptură. Ce ne învață acest verset despre cele "trei mărgăritare" ale caracterului lui Dumnezeu care au fost menționate mai sus?

Notă: Cuvântul *îndurător* ar putea fi tradus și prin *milos*. Expresia *încet la mânie* ar putea fi tradusă și prin *răbdător*, sau *îndelung răbdător*.

MILA LUI DUMNEZEU

Cuvântul *milă* se referă la bunătatea iubitoare, inima gingașă și compasiunea lui Dumnezeu față de chiar și cele mai nenorocite și demne de milă creaturi ale Lui. În *mila* lui Dumnezeu se găsește o măreață manifestare a dragostei Sale. În multe dintre versetele de mai jos, ideea de milă este comunicată prin cuvintele îndurare și bunătate.

1. Cum este descris Dumnezeu în următoarele texte?
 - a. D _____ este M _____ (*Psalmul 145:8*).
 - b. P _____ Î _____ (*II Corinteni 1:3*).
 - c. Dumnezeu, care este B _____ în Î _____ (*Efeseni 2:4*).
 - d. Domnul este plin de M _____ și de îndurare (*Iacov 5:11*).
2. Cum este descrisă mila lui Dumnezeu în **Psalmul 57:10**? Ce înseamnă această descriere? Scrie explicația ta.
 - a. B _____ (*deasemenea tradus "milă"*) lui Dumnezeu ajunge până la C _____.

3. În conformitate cu **Luca 6:35-36**, cum este mila lui Dumnezeu descoperită oamenilor?

4. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum este mila (bunătatea și îndurarea) lui Dumnezeu descoperită poporului Său?

Psalmul 86:5

Psalmul 103:10-14

Plângerile lui Ieremia 3:22-23

5. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum ar trebui să răspundem noi la mila lui Dumnezeu?

Evrei 4:16

Iuda 1:21-22

Luca 6:35-36

HARUL LUI DUMNEZEU

Cuvântul har denotă o favoare nemeritată și se referă la bunăvoința lui Dumnezeu de a-Și trata creaturile, nu potrivit cu meritele sau valoarea lor, ci potrivit bunățării Sale abundente și a generozității Sale debordante. În harul lui Dumnezeu se găsește o măreață manifestare a dragostei Lui.

1. Cum este descris Dumnezeu în următoarele texte?
 - a. *Domnul este M_____* (în altă traducere, *Domnul este Plin de Har*) (*Psalmul 145:8*).
 - b. *Dumnezeul O_____ H_____* (*I Petru 5:10*).
2. În conformitate cu **Isaia 30:18**, care este atitudinea lui Dumnezeu față de toți oamenii și în special față de poporul Lui?

3. În conformitate cu **Ioan 1:14, 16-17**, ce, sau cine, este cea mai mare manifestare a harului (i.e. favoare nemeritată) lui Dumnezeu? Explică-ți răspunsul.

4. Potrivit următoarelor versete din Scriptură, care este legătura dintre harul lui Dumnezeu și mântuirea oamenilor păcătoși? Suntem noi mântuiți prin meritele noastre sau prin harul lui Dumnezeu?

Efeseni 2:8-9

II Timotei 1:9

5. Potrivit cu **Efeseni 1:6** și **2:7**, care este scopul măreț și etern al lui Dumnezeu în mântuirea oamenilor păcătoși?

a. Dumnezeu ne-a mântuit spre L_____ slavei H_____ Său (Efeseni 1:6).

b. Dumnezeu ne-a mântuit pentru ca toată veșnicia să A_____ nemărginita B_____ a H_____ Său în bunătatea Lui față de poporul Lui (Efeseni 2:7).

6. Potrivit următoarelor versete din Scriptură cum ar trebui să răspundem noi la harul lui Dumnezeu descoperit prin Isus Hristos și prin Evanghelie?

Faptele Apostolilor 20:24

Filipeni 4:13; II Timotei 2:1

Tit 2:11-13

Evrei 4:16

I Petru 5:5

II Petru 3:18

RĂBDAREA LUI DUMNEZEU

Cuvintele *răbdare* și *îndelungă răbdare* se referă la bunăvoința lui Dumnezeu de "a suporta" sau de "a suferi multă vreme" slăbiciunile și greșelile creaturilor Lui. În răbdarea lui Dumnezeu să găsește o măreață manifestare a dragostei Lui, în special în lumina păcătoșeniei omenirii.

1. Unul dintre cele mai importante și de preț adevăruri despre Dumnezeu se găsește în **Exodul 34:6**. Care este acest adevăr și ce înseamnă el? Explică-ți răspunsul.

a. *Domnul este Î_____ la M_____.*

Notă: Această declarație se mai găsește și în: Numeri 14:18; Neemia 9:17; Psalmul 86:15; 103:8; 145:8; Ioel 2:13; Iona 4:2; Naum 1:3. Frecvența cu care această descriere a lui Dumnezeu apare în Scriptură demonstrează atât importanța cât și veridicitatea ei.

2. Potrivit cu **I Petru 3:20**, de ce a întârziat Dumnezeu atât de mult să judece lumea în zilele lui Noe? Ce atribut al lui Dumnezeu L-a făcut să Își țină înapoi mâna de la Judecată? Ce ne învață acest lucru despre natura lui Dumnezeu?

3. Răbdarea sau îndelunga răbdare a lui Dumnezeu este manifestată în mod special în bunătatea pe care a arătat-o națiunii Israel. Potrivit **Psalmului 78:36-40**, cum a răspuns Dumnezeu la răzvrătirea aproape continuă a Israelului? Ce ne învață răspunsul lui Dumnezeu despre răbdarea și îndelunga Lui răbdare?

4. Care este fundamentul sau motivația răbdării lui Dumnezeu față de chiar și cei mai mari dintre păcătoși? Ce ne învață următoarele versete din Scriptură? De ce este Dumnezeu atât de răbdător, atât de dispus să sufere omenirea neascultătoare și nemulțumitoare?

Ezechiel 18:23, 32

I Timotei 2:4

II Petru 3:9

5. În **Numeri 14:18** se găsește unul dintre cele mai importante pasaje cu privire la răbdarea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Acesta ne învață că, deși Dumnezeu este îndelung răbdător, El este deasemenea drept și în cele din urmă va judeca pe cei răi, după ce fiecare ofertă de iertare va fi fost respinsă. Uplete spațiile goale și completează fraza:
- a. *Răbdarea lui Dumnezeu:* Domnul este Î_____ la M_____ și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea. Acest adevăr ne învață că Dumnezeu este foarte răbdător, chiar și cu cel mai îndărătnic păcătos și cu cel mai împietrit rebel.
- b. *Dreptatea lui Dumnezeu:* Dar N__ Ț_____ pe cel V_____ drept N_____ și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam. Acest adevăr ne învață că în timp ce Dumnezeu este răbdător și dispus să *rabde îndelung* pe acei care se răzvrătesc împotriva Lui, negreșit, păcătosul care refuză să se pocăiască în cele din urmă va suferi consecințele păcatului său. Acest adevăr este deasemenea clar dovedit în multe alte versete din Scriptură. De exemplu, în Naum 1:3 citim, „DOMNUL este îndelung răbdător, dar de o mare tărie; și nu lasă nepedepsit pe cel rău.”
6. În conformitate cu **Romani 2:4**, cum ar trebui noi să răspundem la răbdarea și îndelunga răbdare a lui Dumnezeu față de păcatul nostru? Ce ar trebui să facă păcătosul în lumina bunătății lui Dumnezeu?

DĂRUIREA DE CĂTRE DUMNEZEU A FIULUI SĂU

PENTRU MÂNTUIREA POPORULUI SĂU

Am învățat că dragostea lui Dumnezeu întrece capacitatea de înțelegere, și că este manifestată față de toate creaturile Sale într-un număr aproape infinit de moduri. Mai mult, Scriptura ne învață că există o manifestare a dragostei lui Dumnezeu care se înalță peste toate celelalte –Dumnezeu dând pe singurului Său Fiu pentru mântuirea poporului Său!

1. În **I Ioan 4:8-10** se găsește unul dintre cele mai importante pasaje din toată Scriptura despre dragostea lui Dumnezeu și cea mai mare manifestare a acesteia față de omenire. Citește textul de mai multe ori până te-ai familiarizat cu conținutul său, apoi răspunde la următoarele întrebări:

a. Ce ne învață versetul 8 despre însăși caracterul sau natura lui Dumnezeu?

b. Potrivit versetului 9, care este cea mai măreață manifestare a dragostei lui Dumnezeu față de poporul Lui?

c. Potrivit versetului 10, a fost dragostea lui Dumnezeu un răspuns la dragostea noastră pentru El? Da sau Nu? Explică-ți răspunsul.

2. Am învățat din **I Ioan 4:8-10** că, faptul că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său să moară pentru păcatele poporului Său este cea mai măreață demonstrație a dragostei nemeritate și necondiționate. Ce ne învață următoarele versete despre acest adevăr? De ce a trimis Dumnezeu pe Fiul Său să moară pentru păcatele noastre și să ne salveze de la judecată?

Ioan 3:16-17

Romani 5:6-8

3. Dacă Dumnezeu ne-a iubit atât de mult încât a dat pe Fiul Său să moară pentru noi, chiar pe când eram ”vrășmași” în ochii Lui, ce Îl va determina această dragoste să facă pentru noi acum că suntem copiii Lui? Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

Romani 5:8-10

Romani 8:32

„LA ÎNCEPUT, DUMNEZEU A FĂCUT CERURILE ȘI PĂMÂNTUL.”

-GENEZA 1:1-

„DIN EL, PRIN EL ȘI PENTRU EL SUNT TOATE LUCRURILE.

A LUI SĂ FIE SLAVA ÎN VECI! AMIN.”

-ROMANI 11:36-

LECȚIA UNSPREZECE

DUMNEZEU ESTE CREATOR ȘI SUSTINĂTOR

DUMNEZEU CREATORUL

Unul dintre adevărurile fundamentale ale Scripturii și ale credinței creștine este că Dumnezeu este Creatorul cerurilor și al pământului. El este înainte de toate lucrurile, și toate lucrurile există datorită Lui. El nu a fost nici cauzat, nici creat de ceva sau de cineva mai mare decât El Însuși. El este Cauza și Făcătorul tuturor lucrurilor, și nimic din ceea ce există nu ar exista aparte de El. El singur este Creator și nimeni nu împarte acest titlu cu El.

1. Credința că Dumnezeu a creat toate ființele din cer și de pe pământ ar trebui să afecteze în mod radical fiecare aspect al vieții unui om.
 - a. *Ar trebui să conducă la venerație și reverență.* Cunoștința că există un Dumnezeu atât de mare încât a creat ființe și lumi nenumărate și le susține fără efort, este dincolo de capacitatea de a înțelege. Un asemenea Dumnezeu este vrednic de reverență absolută. Dacă uneori stăm uimiți admirând creația Lui, cu cât mai mult ar trebui să fim uimiți și să-L admirăm pe El?
 - b. *Ar trebui să conducă la mulțumire și închinare.* Dacă Dumnezeu nu ne-ar fi creat nu am fi. A-I refuza mulțumirea și lauda este a te face vinovat de cea mai mare aroganță și nerecunoștință.
 - c. *Ar trebui să conducă la umilință.* Ce este omul ca să se gândească Dumnezeu la el? Noi existăm deoarece El ne-a făcut și despărțiți de El noi nu suntem nimic. O lipsă de umilință înaintea lui Dumnezeu este mai mult decât de neînțeles.
 - d. *Ar trebui să dea scop existenței noastre.* Noi nu suntem rezultatul întâmplării, sau al vreunui proces irațional al evoluției naturaliste. Noi am fost făcuți după chipul lui Dumnezeu și pentru scopul Lui și buna Sa plăcere.

2. În Scriptură, numele unei persoane are o semnificație importantă, adesea descriind și descoperind ceva despre caracterul acelei persoane. Care este numele dat lui Dumnezeu în **Isaia 40:28**? Ce ne învață acesta despre măreția Lui și despre relația Lui cu creația Sa – în mod special cu omenirea?

3. În următoarele versete sunt câteva dintre cele mai importante afirmații din Scriptură cu privire la Dumnezeu ca și Creator. Analizează atent fiecare verset, și identifică adevărurile care sunt comunicate. Ce ne învață acestea despre Dumnezeu? Ce ne învață despre dependența și datoria omului față de Dumnezeu?

Geneza 1:1-2

Neemia 9:6

Ieremia 10:12

Ioan 1:2-3

Notă: Este important de remarcat faptul că atât Ioan 1:3 de mai sus cât și Coloseni 1:16 de dinjos vorbesc despre Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu Tatăl a creat toate lucrurile prin Dumnezeu Fiul (Coloseni 1:16).

Coloseni 1:16

Notă: Este important de remarcat faptul că toate lucrurile au fost făcute nu numai *prin* Fiul lui Dumnezeu, ci și *pentru* El – pentru onoarea și buna Sa plăcere.

Evrei 3:4

Notă: Ar fi absurd să gândim că o casă în care cineva locuiește, pur și simplu a apărut. Existența unei case implică un zidar cu inteligență. Cu cât mai mult implică un Creator personal și inteligent acest univers complex?

Evrei 11:3

Notă: Teologii folosesc de multe ori o frază latină pentru a descrie lucrarea de creație a lui Dumnezeu: *creatio ex nihilo* – creare din nimic. Dumnezeu nu a folosit materiale deja existente pentru a face Universul, ci l-a creat din nimic, prin propria Lui putere și pentru propria Lui slavă.

DUMNEZEU SUSȚINĂTORUL TUTUROR

Scriptura ne învață că Dumnezeu este nu numai Creatorul cerurilor și al pământului, ci El este și Susținătorul lor. Nimic din ceea ce există nu ar exista dacă nu ar fi El. Dacă El S-ar întoarce de la creația Sa chiar și pentru un moment, totul ar pieri. Noi Îi datorăm fiecare respirație și mișcare Lui. Fiecare ființă, de la cel mai mareț înger la cel micuț vierme, trăiește în dependență absolută de Dumnezeu. Ambii, atât omul care se pleacă în smerită închinare, cât și cel care își strânge pumnul în sfidare la adresa lui Dumnezeu, au în comun acest lucru – trăiesc, respiră și se mișcă prin puterea susținătoare și plină de har a lui Dumnezeu. Ei există deoarece Dumnezeu i-a făcut, și respiră pentru că El le dă suflare. Dacă S-ar întoarce de la ei, aceștia s-ar transforma în praf.

1. În **I Timotei 6:13** se găsește o declarație scurtă, dar totuși plină de putere despre Dumnezeu și dependența creației de El. Ce ne învață despre puterea lui Dumnezeu și despre dependența absolută a creației de El? Completează afirmația, iar apoi explică-i semnificația:

a. *Dumnezeu care dă V_____ tuturor L_____.*

2. Scriptura nu ne învață numai că Dumnezeu a creat Universul, ci că și îl susține cu credincioșie prin puterea Sa. Fără Dumnezeu, Universul nu ar fi fost adus în existență niciodată, și fără grija Lui continuă, Universul și fiecare ființă vie ar înceta să mai fie. Toate lucrurile care sunt, există în dependență absolută de El. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr măreț?

Iov 12:10

Iov 34:14-15

Psalmul 104:27-30

Coloseni 1:17

Notă: Este iarăși important de remarcat faptul că atât Coloseni 1:17 de deasupra, cât și Evrei 1:3 de dinjos vorbesc despre Fiul lui Dumnezeu. El nu este numai Creatorul tuturor lucrurilor, ci și Susținătorul a tot ceea ce a creat.

Evrei 1:3

3. În **Faptele Apostolilor 17:22-31** este înregistrată predica apostolului Pavel către filozofii epicurieni și stoici. Pasajul conține unul dintre cele mai mărețe discursuri despre Dumnezeu ca și Creator și Susținător al Universului. Potrivit următoarelor versete, completează și explică semnificația celor patru declarații mărețe care sunt făcute despre Dumnezeu, și despre dependența absolută a omului de El.

a. *El este Dumnezeul care a făcut L_____ și T_____ ce este în ea (v.24).*

b. *El este Domnul C_____ și al P_____ (v.24).*

c. *El Însuși dă tuturor oamenilor V_____ , S_____ și T_____*
L_____ (v.25).

d. *În El avem V_____ , M_____ și F_____ (v.28).*

DUMNEZEU STĂPÂNUL TUTUROR

Dumnezeu este Creatorul și Susținătorul tuturor lucrurilor din ceruri și de pe pământ. Așadar nu este greșit că El pretinde toate lucrurile ca fiind ale Lui. Unul dintre ”primele adevăruri” care trebuie înțelese dacă este să avem o înțelegere corectă despre Dumnezeu și despre locul nostru în creație este că noi nu suntem ai noștri. *Noi nu am fost făcuți pentru noi înșine.* Noi aparținem Celui care ne-a făcut și înaintea Lui suntem responsabili să trăim potrivit voinței Sale și pentru gloria și buna Sa plăcere.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație deoarece adesea descrie cine este o persoană și descoperă ceva despre caracterul ei. Care este numele dat lui Dumnezeu în **Geneza 14:19, 22** și ce adevăr ne comunică acesta despre El?

2. În continuare sunt câteva dintre cele mai importante afirmații din Scriptură cu privire la stăpânirea lui Dumnezeu asupra creației. Studiază cu atenție fiecare verset, iar apoi identifică adevărurile care sunt comunicate. Cum dovedesc acestea pretenția lui Dumnezeu asupra creației, și în mod deosebit asupra omenirii?

Deuteronomul 10:14

Iov 41:11

Psalmul 24:1-2; 50:10-12; 89:11

SCOPUL CREAȚIEI

Am învățat din Scriptură că Dumnezeu este Creatorul, Susținătorul și Stăpânul de Drept al creației Sale. În continuare ar trebui să considerăm scopul pentru care El a creat toate lucrurile. Dacă Dumnezeu nu a fost obligat să creeze Universul, și dacă El nu avea nevoie de Univers pentru a umple vreun gol din existența Sa, atunci care a fost și este scopul divin din spatele creației și a existenței omului? Scriptura declară cu îndrazneală și neapologetic că acesta este *gloria și buna plăcere a lui Dumnezeu.*

DUMNEZEUL PLINĂȚĂȚII

Unul dintre adevărurile cele mai uimitoare și umilitoare despre Dumnezeu este acela că Dumnezeu este absolut liber față de orice nevoie sau dependență. Existența Sa, împlinirea voii Sale, și fericirea sau buna Sa plăcere nu depind de nimeni și nimic din afara lui Însuși. El este singura ființă care este cu adevărat *autoexistentă*, *autosusținută*, *autosuficientă*, *independentă* și *liberă*. Toate celelalte ființe își primesc viața și binecuvântarea de la Dumnezeu, dar tot ceea ce este necesar pentru existența și perfecta fericire a lui Dumnezeu se găsește El Însuși. Numai a sugera că Dumnezeu a făcut omul pentru că era singur sau incomplet este absurd și chiar blasfemiator. Creația nu este rezultatul vreunei lipse în Dumnezeu, ci rezultatul plinătății Sale, sau al revărsării preaplinului abundenței Sale.

1. Ce ne învață următoarele versete despre *autoexistența* și *autosuficiența* lui Dumnezeu? De unde vine viața sau existența lui Dumnezeu? Este El dependent de vreun altul?

Psalmul 36:9

Ioan 5:26

Notă: Dumnezeu are viața în Sine și El este izvorul vieții pentru toate creaturile vii. El nu este dependent de vreun altul, dar toate lucrurile sunt dependente de El.

2. *Autosuficiența* lui Dumnezeu este o declarație a măreției Lui infinite și al locului Său înălțat deasupra creației Sale. Toate lucrurile depind de El pentru însăși existența lor și cu toate acestea El Însuși nu depinde de nimeni. Faptele Apostolilor 17:22-31, relatează

predica apostolului Pavel către filozofii epicurieni și stoici. În versetele 24-25, el le respinge perspectivele idolatre făcând trei declarații foarte importante despre singurul Dumnezeu adevărat. Ce ne învață aceste declarații despre autosuficiența lui Dumnezeu și despre relația Lui cu creația?

a. *Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini (v.24).*

b. *Dumnezeu nu este slujit de mâini omenești (v.25).*

c. *Dumnezeu nu are trebuință de nimic (v.25).*

GLORIA LUI DUMNEZEU

Dacă Dumnezeu nu a creat Universul din cauza vreunei nevoi, atunci care a fost scopul Lui? De ce a creat Dumnezeu toate lucrurile? Scriptura ne învață că Dumnezeu a creat totul pentru slava (*i.e.* pentru a-Și manifesta măreția și pentru a primi de la noi onoarea și închinarea care I Se cuvin) și buna Sa plăcere. Acest lucru poate suna ciudat, chiar puțin egocentric și egoist din partea lui Dumnezeu, însă nimic nu ar putea fi mai departe de adevăr. *În primul rând*, Dumnezeu este vrednic să Își ia locul cel mai înalt desupra creației Sale și este vrednic să fie preocuparea tuturor gândurilor, activităților și a închinării noastre. Pentru El, a-Și refuza ”primul loc” peste întreaga Lui creație ar fi a-și nega dumnezeirea. *În al doilea rând*, cel mai mare bine

pe care Dumnezeu ni L-ar putea face, și cea mai mare bunătațe pe care ne-ar putea-o arăta, ar fi să coordoneze toate lucrurile într-un așa fel încât măreția Lui să fie expusă pe deplin înaintea noastră. Dacă Dumnezeu este de o valoare, frumusețe, și măreție infinite, atunci cel mai valoros, frumos și măreț dar pe care ni L-ar putea oferi vreodată ar fi să ne arate propria Sa slavă.

1. Dumnezeu este Creatorul, Susținătorul și Stăpânul de Drept al cerurilor, al pământului și al tot ceea ce este în ceruri și pe pământ. *Toate lucrurile au fost create de El, Îi aparțin Lui și există pentru slava Sa.* Ce ne învață **Romani 11:36** despre acest adevăr? Completează fiecare afirmație.
 - a. *D_____ El sunt toate lucrurile.* Dumnezeu este *Sursa* tuturor lucrurilor și izvorul vieții (Psalmul 36:9). Creația își datorează lui Dumnezeu însăși existența, și fără El nu ar fi nimic. Omul nu este rezultatul vreunui proces evolutiv irațional ca să trăiască fără scop; nici nu este el însuși sursa existenței sale ca să trăiască pentru sine; *dar este lucrarea lui Dumnezeu ca să trăiască pentru slava Lui.*
 - b. *P_____ El sunt toate lucrurile.* Dumnezeu este *Agentul* prin care toate lucrurile au fost create și sunt susținute. Dacă Dumnezeu Și-ar părăși creația pentru o clipă, totul ar deveni haos. Dar prin suveranitatea Sa nestingherită, prin înțelepciunea Lui nepătrunsă, și prin puterea Lui infinită, El susține toate lucrurile și le coordonează (pe molecule ca și pe oameni) către mărețul scop final pentru care au fost create – gloria lui Dumnezeu.
 - c. *P_____ El sunt toate lucrurile.* În această propoziție simplă se găsește înțelesul existenței. Dumnezeu a creat toate lucrurile, și lucrează în toate lucrurile pentru buna Sa plăcere și glorie – ca să Își manifeste măreția și pentru a primi de la noi onoarea și închinarea care I Se cuvin.
 - d. *_____ Lui să fie S_____ în veci! A_____.* Singurul răspuns potrivit la măreția lui Dumnezeu este a-L venera pe El mai mult decât orice altceva și a-I închina cea mai mare onoare, adorare, și laudă. În studiul teologiei există o expresie latinească importantă folosită pentru a descrie acest adevăr – *Soli Deo Gloria*, care se traduce, *Numai lui Dumnezeu Glorie.*
2. **Coloseni 1:16** este foarte asemănător cu Romani 11:36, dar vorbește în mod specific despre Fiul lui Dumnezeu. Ce ne învață acest text despre scopul creației?

- a. *Toate lucrurile au fost făcute P_____ El.* Tatăl este sursa tuturor lucrurilor (Romani 11:36), dar a creat toate lucrurile *prin* Fiul (Ioan 1:3; Evrei 1:2), care este Mijlocitorul între Tatăl și creație. *Prin Fiul*, Tatăl a creat toate lucrurile, Se *revelează* creației Sale (Ioan 1:18), a *împăcat* creația cu Sine (II Corinteni 5:19), *domnește* asupra creației (Filipeni 2:9-11), și într-o zi va *judeca* creația (Ioan 5:22).
- b. *Toate lucrurile au fost făcute P_____ El.* Nu există nici o contradicție în a spune că toate lucrurile au fost create pentru gloria și buna plăcere atât a Tatălui cât și a Fiului. Potrivit Scripturii, Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui (Ioan 3:35); este voia Tatălui ca toți să Îl cinstească pe Fiul așa cum Îl cinstesc pe El (Ioan 5:23). De aceea tot ce este spus în Romani 11:36 despre scopul creației poate fi aplicat și Fiului. Toată creația, în toate domeniile, are un scop ultim și măreț - gloria lui Dumnezeu.

RĂSPUNSUL NOSTRU LA DUMNEZEU CREATORUL

REVERENȚĂ & UMILINȚĂ

Răspunsul nostru la Dumnezeu în calitate de Creator ar trebui să fie unul de reverență și umilință. Noi Îl venerăm pe Dumnezeu în măsura în care recunoaștem poziția Lui preafinală înaintea noastră ca și Creator și Domn a tot ceea ce există, privindu-L cu cel mai adânc respect și teamă. Ne smerim în măsura în care recunoaștem poziția noastră înaintea Lui ca și creaturi; că suntem proprietatea Lui, creați pentru gloria și buna Sa plăcere. Când creația este corect înțeleasă, face ca toți oamenii să se proștearnă înaintea lui Dumnezeu cu reverență, cutremur, și un sentiment real de totală dependență față de Cel care i-a făcut.

1. În lumina puterii uimitoare a lui Dumnezeu și a grandorii Lui, primul răspuns al omenirii ar trebui să fie cel de reverență și teamă. Citește **Psalmul 33:6-9**. Potrivit versetului 8, cum ar trebui locuitorii pământului să răspundă la infinita putere și înțelepciune a lui Dumnezeu descoperită prin creație?

-
-
-
2. Teama și reverența nu pot fi separate de smerenie. Dacă am înțeles cu adevărat ceva din perfecțiunile și puterea infinite a lui Dumnezeu, ne vom smeri înaintea Lui. Citește Psalmul 8:1-4. Potrivit versetului 4, cum a produs în psalmist contemplarea asupra creației lui Dumnezeu o atitudine de adâncă smerenie? Cum ar trebui această atitudine să fie reflectată și în viața fiecărui om?
-
-
-

ÎNCHINARE & ADORARE

Cum poate creatura să nu se *închine* Creatorului și Susținătorului său? Datoria care Îi este datorată nu poate fi măsurată. Ar exista ceva dacă nu ar fi vorbit El? Nu s-ar transforma toate lucrurile în haos și distrugere dacă nu le-ar susține El? Ar putea constelațiile și planetele să-și găsească drumul prin ceruri fără El? Nu ar evada mările din granițele lor și nu ar înghiți pământul dacă nu le-ar împiedica mâna Lui? Ar putea omul să tragă în piept mai o respirație dacă nu i-ar fi dată de Dumnezeu? Cum putem atunci să nu ne închinăm? Nu ar fi greșit să spunem că principalul scop al creației și în special al omului este de a se închina Dumnezeului care ne-a creat și prin a cărui putere și credincioșie suntem susținuți. Închinarea înaintea lui Dumnezeu este cel mai mare privilegiu al nostru și cea mai mare responsabilitate a noastră. Când ne închinăm înaintea Lui, în sfârșit împlinim scopul pentru care am fost creați.

1. În conformitate cu **Apocalipsa 4:11**, de ce este Dumnezeu vrednic de închinare?

2. În **Psalmul 148:1-13** se găsește o chemare pentru fiecare creatură din orice sferă să aducă închinare, onoare și glorie Dumnezeului care le-a creat. Citește textul până ești familiar cu conținutul său și apoi completează următoarele exerciții:

a. Identifică diferitele creaturi și sfere ale creației care sunt chemate să aducă închinare lui Dumnezeu:

b. Potrivit versetelor 5-6, care este motivul dat pentru a aduce laudă lui Dumnezeu?

c. Potrivit versetului 13, care este motivul dat pentru a aduce laudă lui Dumnezeu?

3. Vom concluziona studiul nostru despre Dumnezeu ca și Creator și Susținător cu două porunci care în mod autoritar ajung în fiecare sferă și la fiecare lucrare din creație. Pentru fiecare pasaj, răspunde la următoarele întrebări. Ce este poruncit? Care este semnificația fiecărei porunci pentru omenire?

Psalmul 103:22

Notă: Cum poate omul să Îl binecuvinteze pe Dumnezeu? Noi nu avem nici o putere să Îi dăm Lui vreo binecuvântare care nu este deja a Lui. A-L binecuvânta pe Dumnezeu înseamnă pur și simplu a recunoaște în inimile noastre măreția Lui și a mărturisi măreția Lui în laudă.

Psalmul 150:6

**„DUPĂ TRECEREA VREMII SOROCITE, EU, NEBUCADNEȚAR, AM RIDICAT
OCHII SPRE CER ȘI MI-A VENIT IARĂȘI MINTEA LA LOC. AM BINECUVÂNTAT
PE CEL PREAÎNALT, AM LĂUDAT ȘI SLĂVIT PE CEL CE TRĂIEȘTE VEȘNIC,
ACELA A CĂRUI STĂPÂNIRE ESTE VEȘNICĂ ȘI A CĂRUI ÎMPĂRĂȚIE DĂINUIE
DIN NEAM ÎN NEAM. TOȚI LOCUITORII PĂMÂNTULUI SUNT O NIMICA
ÎNAINTEA LUI; EL FACE CE VREA CU OASTEA CERURILOR
ȘI CU LOCUITORII PĂMÂNTULUI, ȘI NIMENI NU POATE SĂ STEA
ÎMPOTRIVA MÂNIEI LUI, NICI SĂ-I ZICĂ: "CE FACI?"**

-DANIEL 4:34-35-

**„A ÎMPĂRATULUI VEȘNICILOR, A NEMURITORULUI, NEVĂZUTULUI
ȘI SINGURULUI DUMNEZEU, SĂ FIE CINSTEA ȘI SLAVA ÎN VECHII VECILOR!
AMIN.”**

-I TIMOTEI 1:17-

LECȚIA DOISPREZECE

DUMNEZEU ESTE DOMN PESTE TOATE

Scriptura nu ne învață numai că Dumnezeu este Creatorul și Susținătorul Universului, ci și că El este Domnul și Împăratul Suveran al acestuia. El domnește peste toate creaturile, acțiunile, și lucrurile, de la cele mai mari la cele mai mici, prin înțelepciunea Lui perfectă, puterea Lui infinită, și dreptatea Lui absolută. El este liber să facă toate lucrurile potrivit voii Sale, și să le facă pentru slava și buna Sa plăcere. Ceea ce El a hotărât, nici o putere din ceruri sau pe de pământ nu poate anula.

SUPREMAȚIA LUI DUMNEZEU

Înainte de a începe studiul nostru asupra suveranității, trebuie să luăm în considerare o doctrină care este absolut esențială pentru o înțelegere corectă a lui Dumnezeu – *Supremația Lui*. Cuvântul *suprem* se referă la ceea ce este cel mai mare în excelență, poziție, sau în autoritate. *Supremația lui Dumnezeu* se referă la locul Său înălțat desupra întregii creații.

Adevărul supremației lui Dumnezeu are multe implicații importante. Cu privire la *Persoana lui Dumnezeu*, înseamnă că El este infinit mai excelent decât oricare dintre creaturile Lui și de o valoare infinit mai mare decât a tuturor creaturilor Sale la un loc. Cu privire la *Locul lui Dumnezeu* (sau *Poziția Sa*), înseamnă că El este înălțat desupra întregii creații și nu are nici un egal. Cu privire la *Scopul Lui Dumnezeu*, înseamnă că El Însuși este în chiar centrul tuturor lucrurilor și că El coordonează toate lucrurile înspre un scop mareț - propria Sa glorie.

1. În Scriptură numele unei persoane are o importantă semnificație, adesea descriind cine este aceasta și descoperind ceva despre caracterul ei. Care sunt numele sau titlurile atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce ne descoperă acestea despre supremația Sa, relația Lui cu creația Sa și în special cu omul?

a. Doamne, Tu ești Cel P_____ peste tot P_____ (*Psalmul 97:9*).

b. Cel P_____ care locuiește în locuri Î_____ (*Isaia 57:15*).

2. Acum că am luat în considerare numele divine care descoperă supremația lui Dumnezeu, vom privi la una dintre cele mai minunate declarații ale supremației lui Dumnezeu din Scriptură. Citește **I Cronici 29:11** până când te-ai familiarizat cu conținutul, apoi răspunde la următoarele întrebări:

a. Care sunt cele șase atribute și drepturi care Îi sunt atribuite lui Dumnezeu?

i. M_____.

ii. P_____.

iii. M_____.

iv. V_____.

v. S_____.

vi. D_____.

b. Cum demonstrează aceste șase atribute supremația lui Dumnezeu peste tot ceea ce există?

c. După ce a declarat măreția și supremația lui Dumnezeu peste toate lucrurile, **I Cronici 29:11** concluzionează cu o afirmație foarte importantă despre Dumnezeu. Ce face Dumnezeu pentru El Însuși? Cum demonstrează acest lucru dreapta Lui supremație asupra tuturor lucrurilor?

i. Dumnezeu Se Î_____ ca un S_____ mai presus de O_____.

3. Pentru a concluziona studiul nostru despre supremația lui Dumnezeu, vom lua în considerare două versete importante din cartea Psalmilor. Ce ne învață acestea despre absoluta supremație a lui Dumnezeu peste toată creația?

Psalmul 97:9

Psalmul 113:4-6

Notă: În versetul 6, citim „El Își pleacă privirile să vadă ce se face în ceruri și pe pământ.” Acesta este unul dintre cele mai mărețe versete din întreaga Scriptură. Înseamnă că Dumnezeu este atât de glorios, de excelent, de admirabil încât trebuie să Se coboare (*i.e.* să Se plece) ca să Își întoarcă privirea de la frumusețea Sa și să privească la oricare altă ființă sau la orice alt lucru. Toată frumusețea cerului și a pământului la un loc este nimic în comparație cu gloria lui Dumnezeu Însuși!

TITLURILE SUVERANITĂȚII LUI DUMNEZEU

În concepția și în limbajul Scripturii, un nume poate avea o semnificație importantă și comunică multe adevăruri importante despre cel care îl poartă. În Scriptură se găsesc numeroase nume și titluri care comunică adevăruri importante despre atributele și lucrările lui Dumnezeu. Prin studiul acestor nume putem să ajungem să Îl cunoaștem într-un mod mai profund și mai măreț. În cele ce urmează, vom privi la cele mai importante nume și titluri date lui Dumnezeu care demonstrează suveranitatea absolută a lui Dumnezeu peste toată creația:

DOMN

Titlul din limba engleză care este utilizat cel mai adesea în Scriptură pentru a comunica suveranitatea lui Dumnezeu este *Domn*. Titlul descrie pe cineva care are supremație și autoritate asupra altcuiva. Când este folosit cu privire la Dumnezeu, se referă la absoluta Lui suveranitate peste toată creația. Este important de remarcat faptul că titlul de *Domn* nu doar comunică adevăr despre Dumnezeu, ci și definește relația omului cu Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este Domn, atunci toată creația (în mod special omul) este supusul Lui.

1. Ce nume sau titluri Îi sunt atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură?
Ce ne comunică acestea despre Domnia Lui?

a. *Dumnezeu este Domnul C _____ și al P _____ (Faptele Apostolilor 17:24).*

b. *Dumnezeu este Domnul D _____ (I Timotei 6:15).*

ÎMPĂRAT

În strânsă legătură cu titlul de *Domn* este cel de *Împărat*. Probabil că nu există nici un alt titlu în limba engleză care să aibă atâta putere să comunice nu numai ideea de suveranitate și putere, dar și de regalitate, noblețe, și maiestate. În Scriptură, Dumnezeu este Regele măreț peste toată creația și domnește cu slavă neîntrecută. Tronul Său este în ceruri, pământul este așternutul picioarelor Lui, și împărăția Lui dăinuie veșnic.

1. Ce nume Îi sunt atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce ne comunică acestea despre domnia Lui suverană ca Împărat?

a. *Împăratul M _____ peste tot P _____ (Psalmul 47:2, 7; Maleahi 1:14).*

b. *Împăratul C _____ (Daniel 4:37).*

c. *Î _____ Î _____ (I Timotei 6:15; Apocalipsa 17:14; 19:16).*

d. Împăratul M _____ mai presus de toți D _____ (*Psalmul 95:3*).

Notă: Scriptura nu învață că există mai mult de un Dumnezeu sau că singurul Dumnezeu adevărat este într-o competiție pentru primul loc cu alți dumnezei. Semnificația este că Dumnezeu este cu mult peste toți dumnezeii falși care au fost concepuți vreodată în inimile și mințile oamenilor căzuți.

e. Împăratul V _____, N _____, N _____ și S _____
Dumnezeu (*I Timotei 1:17*).

SUVERAN, CONDUCĂTOR & STĂPÂN

Cele trei titluri divine *Suveran*, *Conducător* și *Stăpân* comunică în mod clar absoluta autoritate a lui Dumnezeu peste creația Sa. Titlul de *suveran* vine de la prefixul latin *super*, care înseamnă *peste* sau *deasupra*. Se referă la cel care domnește peste ceilalți cu autoritate. Titlul de *conducător* provine de la verbul latin *regere*, care înseamnă *a conduce drept* sau *a ghida*. Se referă la cel care stabilește standardul și trasează calea cu autoritate. Cuvântul *stăpân* provine de la termenul latin *magnus*, care înseamnă *măreț* sau *mare*. Se referă la cel care are control sau stăpânire peste ceva, ca un profesor care stăpânește un anumit domeniu de studiu, un proprietar care are control asupra slujitorilor săi, sau un domnitor care domnește peste supușii săi. În versetele din Scriptură care urmează, vom învăța că Dumnezeu este singurul adevărat Suveran, Conducător și Stăpân peste toată creația.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație și comunică ceva despre persoana care îl poartă. Ce nume Îi sunt atribuite lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce ne comunică acestea despre suveranitatea Lui?

a. F_____ și S_____ S_____ (în altă traducere „Suveran”) (I Timotei 6:15).

b. S_____ peste S_____ împărăției oamenilor (în altă traducere „Conducătorul”) (Daniel 4:17).

c. S_____ nostru S_____ și Domn (Iuda 4; II Timotei 2:21; II Petru 2:1).

ÎNTINDEREA SUVERANITĂȚII LUI DUMNEZEU

Adesea se pune întrebarea „Care sunt limitele guvernării lui Dumnezeu? Există vreo creatură sau activitate care să nu fie sub conducerea Lui?” Răspunsul Scripturii este clar – fiecare ființă vie, fiecare lucru creat, și toate evenimentele istoriei sunt sub guvernarea suverană a lui Dumnezeu. El domnește peste toate lucrurile; nimeni, inclusiv omul, nu este în afara granițelor domniei Sale. Ca și Creator și Susținător, El are dreptul exclusiv și nedisputat să guverneze toate

sferele și toate creaturile potrivit voii Sale și buneii Sale plăceri. Tot ceea ce El dorește, El face, și nu există nici o putere în ceruri, pe pământ, sau în iad care să poată anula sau împiedica ceea ce El a hotărât.

1. În cele ce urmează, sunt câteva dintre cele mai importante declarații din Scriptură cu privire la suveranitatea absolută a lui Dumnezeu. Citește cu atenție fiecare verset, și apoi identifică adevărurile care sunt comunicate. Ce ne învață acestea despre întinderea suveranității lui Dumnezeu?

Psalmul 33:11

Psalmul 103:19

Psalmul 115:3

Psalmul 135:6

Isaia 46:9-10

Efeseni 1:11

2. Adevărul că Dumnezeu face tot ceea ce dorește în fiecare sferă a creației nu este doar o mărturie a suveranității Sale, ci și a omnipotenței Sale. El este atotputernic și astfel nu există nici o creatură sau putere care să I Se poată împotrivi. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

II Cronici 20:6

Iov 23:13

Proverbele 21:30

3. În **Daniel 4:34-35** se găsește una dintre cele mai mărețe declarații din toată Scriptura cu privire la suveranitatea lui Dumnezeu peste creația Sa. Rezumă fiecare dintre următoarele fraze și explică ce ne învață despre suveranitatea lui Dumnezeu:

a. *Stăpânirea Lui este veșnică. Împărăția Lui dăinuie din neam în neam (v.34):*

b. *Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui (v.35):*

c. *El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului (v.35):*

d. *Nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui* (în altă traducere, „*nimeni nu poate îndepărta mâna Lui*”) (v.35):

e. *Nimeni nu poate să-I zică „Ce faci?”* (în altă traducere, „[...] *Ce ai făcut?*”) (v.35):

RĂSPUNSUL NOSTRU LA SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu este Domnul și Împăratul Suveran al creației. El domnește peste toate creaturile, acțiunile și lucrurile, de la cele mai mari la cele mai mici. El este liber să facă toate lucrurile potrivit voii Sale, și să le facă pentru slava și buna Sa plăcere. Ceea ce a hotărât El, nici o putere din ceruri sau de pe pământ nu poate împiedica. Care ar trebui să fie răspunsul omului înaintea unui asemenea Dumnezeu? Scriptura este clară – *reverență* și *închinare*. Când suveranitatea sau domnia lui Dumnezeu este corect înțeleasă, face ca toți oamenii să se proștearnă înaintea Lui și să recunoască faptul că doar El este vrednic de reverență, ascultarea, adorarea și lauda creației.

REVERENȚĂ & ASCULTARE

Primul răspuns al omului la suveranitatea lui Dumnezeu ar trebui să fie cel de reverență și ascultare. A avea reverență față de Dumnezeu este a recunoaște poziția Lui preaînaltă înaintea noastră și a-L privi cu cel mai adânc respect și teamă. O asemenea atitudine de reverență

întotdeauna va aduce ascultare. Suveranitatea implică o relație de exercitare a autorității de către cineva asupra altcuiva. Dacă recunoaștem cu adevărat suveranitatea lui Dumnezeu, atunci ne vom așeza înaintea Lui în supunere reverențioasă față de voia Sa.

1. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre reverența adâncă și sinceră care I se cuvine lui Dumnezeu ca Domnul și singurul Suveran al creației?

Psalmul 47:2

Ieremia 10:7

Daniel 6:26

2. Acum că am luat în considerare reverența care I Se cuvine Împăratului împăraților și Domnului domnilor, vom privi la ascultarea care trebuie să urmeze adevărata reverență. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre supunerea și ascultarea care I Se cuvin lui Dumnezeu ca Domn și unic Suveran al creației?

Psalmul 66:7

Isaia 45:23

ADORARE & LAUDĂ

Dacă oamenii cred că este potrivit să aducă omagii și onoare regilor și conducătorilor pământului, ale căror vieți sunt muritoare și ale căror împărății sunt slabe și temporare, cu cât mai mult ar trebui omenirea să-L onoreze pe Regele Veșnic a cărui împărăție dăinuie pe vecie! Deși sunt mulți regi și domni, numai Dumnezeu are titlul de *Regele regilor și Domnul domnilor*. Numai El este suprem peste întreaga creație, guvernând cu suveranitate absolută și nestingherită. Locuitorii pământului sunt ca lăcustele înaintea Lui. Națiunile sunt ca o picătură dintr-o găleată și ca un fir de praf într-o cumpănă. El îi reduce pe domnitori la nimic și anulează hotărârile celor mai puternici dintre îngeri și oameni. Nu există nici o înțelepciune, nici o înțelegere și nici un sfat împotriva Lui. El face totul după sfatul voiei Sale perfecte, și nici o creatură din ceruri sau de pe pământ nu poate împiedica mâna Lui sau să-I spună „Ce ai făcut?” El deci ar trebui să fie centrul oricărei închinări și adorări.

1. În **Psalmul 99:1-5** se găsește una dintre cele mai mărețe declarații din Vechiul Testament despre reverența și închinarea care I Se cuvin lui Dumnezeu ca Suveran și Împărat. Citește textul până ești familiar cu conținutul acestuia și apoi răspunde la următoarele întrebări:

a. *Cum este descris Dumnezeu în următoarele versete? Ce ne comunică această descriere despre domnia Lui suverană asupra creației? Completează următoarele afirmații:*

- i. El Î_____ (v.1).
- ii. El este Î_____ desupra C_____ (v.1).
- iii. El este M_____ (v.2).
- iv. El este Î_____ peste toate popoarele (v.2).
- v. Numele Lui este M_____ și Î_____ (v.3).
- vi. El este S_____ (v.3).

b. *Potrivit versetului 4, cum este descrisă domnia lui Dumnezeu? Care sunt caracteristicile domniei Lui suverane peste creație? Completează următoarele declarații:*

- i. Iubește D_____.
- ii. Întărește D_____.
- iii. Face D_____ și J_____.

c. *Potrivit următoarelor versete din Scriptură, cum ar trebui omenirea să răspundă la ceea ce Dumnezeu a descoperit despre Sine și despre domnia Lui suverană peste creația Sa?*

- i. Versetul 1:

- ii. Versetul 3:

iii. Versetul 5:

**„DAR DOMNUL ÎMPĂRĂȚEȘTE ÎN VEAC ȘI ȘI-A PREGĂTIT
SCAUNUL DE DOMNIE PENTRU JUDECATĂ. EL JUDECĂ LUMEA
CU DREPTATE, JUDECĂ POPOARELE CU NEPĂRTINIRE.”**

-PSALMUL 9:7-8-

**„ȘI, DUPĂ CUM OAMENILOR LE ESTE RÂNDUIT SĂ MOARĂ O SINGURĂ DATĂ,
IAR DUPĂ ACEEA VINE JUDECATA...”**

-EVREI 9:27-

LECȚIA TREISPREZECE

DUMNEZEU ESTE LEGIUITOR ȘI JUDECĂTOR

Am privit la Dumnezeu ca Domn, iar acum vom lua în considerare poziția Sa peste creație ca Legiuitor și Judecător. Scriptura ne învață că Dumnezeu este un Stăpân sfânt, drept și iubitor căruia Îi pasă de bunăstarea creației Lui. Este drept ca un asemenea Stăpân să domnească asupra creației Sale și să administreze justiția, răsplătind binele care este făcut și pedepsind răul. Potrivit Scripturii, Dumnezeu și-a descoperit voia tuturor oamenilor și va judeca pe toți oamenii în conformitate cu standardul care le-a fost descoperit. Toate creaturile pot fi sigure că Dumnezeu le va judeca potrivit celor mai stricte standarde de dreptate și corectitudine. Trebuie întotdeauna avut în vedere faptul că judecata lui Dumnezeu asupra omului nu este nejustificată sau crudă, ci consecința inevitabilă a caracterului Său sfânt și drept și o parte necesară a guvernării Sale. Un Dumnezeu care ar renunța la judecarea celor răi nu ar fi nici bun, nici drept. O creație în care răutatea nu ar fi înfrântă și judecată curând s-ar autodistrage.

DUMNEZEU CA LEGIUITOR

Scriptura ne învață că Cel care este Creatorul și Domnul Suveran al Universului este deasemenea Legiuitorul și Judecătorul suprem al acestuia. Dumnezeu a stabilit legile morale după care toți oamenii trebuie să viețuiască și deasemenea îi ține răspunzători pentru ascultarea și neascultarea lor. Potrivit Scripturii, omul nu a fost creat să fie *autonom* [greacă: *auto*, sine + *nomos*, lege], sau guvernat de sine însuși, ci *teonom* [*theos*, Dumnezeu + *nomos*, lege], sau sub legea lui Dumnezeu.

Ca Legiuitor și Judecător, Dumnezeu este atât sfânt cât și drept. *Sfințenia* lui Dumnezeu se referă la separarea Sa de tot ceea ce este obișnuit, profan sau păcătos. *Dreptatea* lui Dumnezeu se referă la justetea și corectitudinea tuturor faptelor și judecăților Sale. Aceste atribute garantează că legea lui Dumnezeu va fi întotdeauna potrivită și dreaptă, și că judecățile Lui vor fi întotdeauna perfecte și imparțiale. El întotdeauna va face ceea ce este drept. În acea zi măreață a

judecării Lui, când toți oamenii vor sta înaintea Lui, pot fi siguri că El îi va judeca cu perfectă dreptate. Cei condamnați nu vor avea nici un recurs înaintea Lui, nici vreun motiv întemeiat pentru apel – „dar Domnul oștirilor va fi înălțat prin judecată, și Dumnezeuul cel sfânt va fi sfințit prin dreptate” (Isaia 5:16).

1. În **Isaia 33:22**, trei funcții foarte importante Îi sunt atribuite lui Dumnezeu. Fiecare în parte ne comunică ceva despre persoana și lucrarea lui Dumnezeu și despre relația noastră cu El. Identifică aceste trei funcții și scrie o scurtă explicație a adevărului pe care îl comunică.

a. *J*_____

b. *L*_____

c. *Î*_____

2. În **Iacov 4:12**, se găsește un adevăr extrem de important despre Dumnezeu. Ce ne învață acest verset din Scriptură despre Dumnezeu și relația noastră cu El?

BAZA LEGII LUI DUMNEZEU

De ce a declarat Dumnezeu unele lucruri ca fiind ”bune” și altele ca fiind ”greșite”? Este legea lui Dumnezeu doar un set arbitrar de reguli? Există o motivație în spatele tuturor acestor porunci și interdicții? Care este adevărata esență sau inima legii? Acestea sunt întrebări foarte importante, și dacă este să avem o înțelegere corectă despre legea lui Dumnezeu trebuie să le analizăm atent. Următoarele afirmații sunt de ajutor:

1. Dumnezeu este Creatorul, Susținătorul și Domnul autoexistent al tot ceea ce există. Este drept ca Dumnezeu să domnească peste tot și să judece tot ceea ce a creat și susține. Este drept ca El să rânduie legile Sale și să țină creaturile Sale răspunzătoare față de acestea.
2. Dumnezeu este singura bază pentru moralitate. De ce sunt unele lucruri ”bune” și altele ”rele”? Care este temeiul pe baza căruia se determină dacă ceva este ”bine” sau ”greșit”? Biblia învață că Dumnezeu *este* bun. Ceea ce este ca Dumnezeu (*i.e.* conform caracterului Său) este ”bun”; și ceea ce nu este ca Dumnezeu (*i.e.* contrazice sau se opune caracterului Său) este ”rău”. Fără Dumnezeu, nu poate fi lege, nici bine sau greșit; nici bun sau rău.
3. Legile lui Dumnezeu sunt o expresie a cine este El. Legile lui Dumnezeu nu sunt reguli arbitrare pe care El le-a ales într-un mod ciudat, ci sunt o reflecție a caracterului Său – sfințenie, dreptate, bunăvoință, etc. Uneori, chiar și creștini vorbesc despre legea lui Dumnezeu ca și cum ar fi un set de principii eterne și universale, independente de Dumnezeu și cărora chiar și Dumnezeu le este supus. Din nou, acest lucru nici nu poate fi mai departe de adevăr. Dumnezeu este Cel care a stabilit legea, și legea pe care a stabilit-o El este o expresie a însăși naturii Lui.
4. Esența Legii lui Dumnezeu este să-L iubim pe El într-un mod suprem și să îi iubim pe ceilalți ca pe noi înșine. Acest lucru este clar învățat de Domnul Isus ca fiind scopul ultim

către care toată legea divină este direcționată, la fel cum este și esența fiecărei porunci pe care a dat-o Dumnezeu (Marcu 12:29-31). Cunoștința faptului că noi ar trebui să Îl iubim pe Dumnezeu într-un mod suprem și pe ceilalți ca pe noi înșine este întipărită pe inima fiecărui om, iar toate implicațiile acestui fapt (*i.e.* ce implică o asemenea dragoste) sunt enunțate în Scriptură în termeni clari și specifici (e.g. să nu ne închinăm la idoli, să nu furăm, să nu ucidem, etc.).

LEGEA REVELATĂ ÎN SCRIPTURĂ

Legea lui Dumnezeu este făcută cunoscut oamenilor prin Scriptură. În paginile Bibliei învățăm că oamenii trebuie să Îl iubească pe Dumnezeu într-un mod suprem și să-și iubească aproapele ca pe ei înșiși. Tot prin intermediul Bibliei sunt enunțate în termeni clari și specifici și toate implicațiile pe care le atrage după sine o asemenea dragoste: Îl iubim pe Dumnezeu neaducând închinare idolilor, necomițând furt, crimă, etc. (Exodul 20:1-17). Această revelație scrisă a legii lui Dumnezeu este desfășurată cu o claritate tot mai mare și mai mare pe tot cuprinsul Bibliei, începând cu cartea Geneza și atingându-și punctul culminant în Noul Testament. De la Geneza la Apocalipsa, voia lui Dumnezeu este atât descoperită cât și ilustrată în mod clar, motiv pentru care apostolul Pavel scrie în II Timotei 3:16-17:

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.”

Deși revelarea de către Dumnezeu a legii Sale în Scriptură include fiecare porțiune din Biblie, voia lui Dumnezeu pentru conduita umană a fost făcută cunoscut cu o putere și claritate speciale la două ocazii în istoria Biblică: la darea Vechiului Legământ către poporul Israel prin Moise pe muntele Sinai (Exodul 20:1-18), și la venirea Domnului Isus Hristos, cuvântul definitiv și final al lui Dumnezeu către omenire (Evrei 1:1-2).

LEGEA REVELATĂ ÎN INIMĂ

Am învățat că Dumnezeu este Marele Legiutor care va judeca fiecare om potrivit Legii Sale, dar acest adevăr ne aduce în minte o întrebare foarte importantă și tulburătoare: „Cum poate Dumnezeu să judece pe fiecare om potrivit Legii Sale când o mare mulțime din umanitate

nu a avut niciodată privilegiul de a cunoaște Scriptura în care este conținută Legea?” Potrivit Scripturii, Dumnezeu Și-a revelat omenirii standardul moral neschimbător în două moduri diferite: (1) El Și-a descoperit voia în detaliu la *o parte din oameni* prin poruncile scrise ale Scripturii, și (2) El Și-a descoperit voia *tuturor oamenilor* într-un mod general prin legea pe care a scris-o în inimile lor. În ambele cazuri, revelația legii lui Dumnezeu este suficientă să îi facă pe toți oamenii de pretutindeni să fie fără scuză în Ziua Judecății. Cei care au avut privilegiul de a avea Scriptura vor fi judecați potrivit Scripturii, iar cei care nu au avut decât legea scrisă în inimile lor vor fi judecați potrivit acelei revelații despre lege. Fiecare om va fi judecat în conformitate cu lumina pe care a primit-o. Așa cum declară Scriptura în Luca 12:47-48:

„Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri. Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.”

1. Încă o dată, am învățat că Dumnezeu este Marele Legiuitor care va judeca pe fiecare om potrivit Legii Sale, dar acest adevăr totuși ne lasă cu o întrebare foarte importantă și tulburătoare, „Cum poate Dumnezeu să judece pe fiecare om potrivit Legii Sale când o mare mulțime din umanitate nu a avut niciodată privilegiul de a cunoaște Scriptura în care este conținută Legea?” În Romani 2:12, această problemă ne este prezentată foarte clar.

a. În conformitate cu **Romani 2:12**, toată omenirea poate fi împărțită în două grupuri distincte. Care sunt aceste grupuri?

- i. Cei ce au păcătuit F_____ Lege. Se referă în mod specific la Neamuri sau la păgânii din afara Israelului, care nu au avut cunoștința de Legea lui Dumnezeu descoperită prin Moise. În contextul mai larg se referă la toți cei de pe parcursul istoriei care au trăit și au murit *fără* privilegiul de a cunoaște detaliile legii lui Dumnezeu revelate prin poruncile scrise ale Scripturii.
- ii. Cei ce au păcătuit A_____ Lege. Se referă în mod specific la națiunea lui Israel căreia i-a fost încredințată Legea lui Dumnezeu descoperită prin

Moise. În contextul mai larg se referă la toți cei care pe parcursul istoriei au fost privilegiați să cunoască legea lui Dumnezeu așa cum este descoperită în detaliu prin poruncile scrise ale Scripturii.

- b. Potrivit cu **Romani 2:12**, care sunt consecințele păcatului pentru ambele grupuri – cei care au cunoscut Legea așa cum este ea descoperită în Scriptură și cei care nu au fost niciodată privilegiați cu o asemenea cunoaștere?

2. Este de înțeles faptul că Dumnezeu poate să condamne pe drept pe acei care au cunoscut codul scris al Legii și s-au răzvrătit împotriva lui, dar cum poate El să condamne *pe drept* pe acei care au trăit și au murit fără Scriptură, aparent trăindu-și toată viața fără cunoștința lui Dumnezeu? Scriptura însăși ne oferă două adevăruri incontestabile și esențiale. Aceste adevăruri (prezentate mai jos) dovedesc că *Dumnezeu este drept* în a judeca pe toți oamenii și demonstrează că toți *oamenii sunt răspunzători* înaintea lui Dumnezeu, chiar și acei care nu au Scriptura:

- a. *Dumnezeu S-a descoperit clar tuturor oamenilor prin creație. Ce ne învață **Romani 1:19-20** cu privire la acest adevăr?*

Notă: Acest lucru nu înseamnă că toți oamenii știu tot ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu sau că toți oamenii au parte de revelație în aceeași măsură. Înseamnă că toți oamenii de pretutindeni și din toate timpurile au suficientă cunoștință despre singurul Dumnezeu adevărat încât să fie fără scuză pentru păcatele lor în Ziua Judecății. Deși limitată, revelația lui Dumnezeu despre Sine pentru toți oamenii nu a fost ambiguă sau neclară. El a făcut ”clar” tuturor oamenilor că există un singur Dumnezeu adevărat și că numai El trebuie venerat. Cuvintele ”în ei”

demonstrează că cunoașterea singurului Dumnezeu adevărat nu este dovedită numai prin lucrările creației, ci că Dumnezeu Însuși a imprimat această cunoștință chiar pe inima fiecărui om. Universul pe care Dumnezeu l-a făcut demonstrează existența Lui, dar această dovadă funcționează numai ca o confirmare a ceea ce toți oamenii știu deja – este un singur Dumnezeu adevărat care este vrednic de închinare și ascultare.

b. *Dumnezeu a pus Legea în inima fiecărui om. Ce ne învață **Romani 2:14-15** despre acest adevăr?*

Notă: Acest lucru nu înseamnă că au existat printre Neamuri oameni care au împlinit Legea perfect așa încât să fie neprihăniți înaintea lui Dumnezeu (vezi Romani 3:9-12), ci că și în culturile păgâne erau standarde morale care erau în acord cu Legea – a spune adevărul, a-și cinsti părinții, interzicerea crimei, etc. Acest lucru stă ca o dovadă incontestabilă că Dumnezeu a scris (imprimat, gravat) esența legii Sale (dragoste pentru Dumnezeu și dragoste pentru aproape) pe inima fiecărui om. Deși mulțimi sunt fără codul scris al Legii care este descoperit prin Scriptură, Dumnezeu a scris legea Sa chiar pe inimile și mințile lor. Deși nu într-un mod atât de specific cum este Legea scrisă a Scripturii, totuși este suficientă pentru a-i îndruma; așadar toți oamenii vor fi trași la răspundere pentru păcatele lor în Ziua Judecății.

Notă: *Conștiința* se referă la simțul moral sau la faptul de a fi conștient de bine și rău, care este în fiecare om și care îl apără când ascultă legea lui Dumnezeu și pe drept îl acuză la fiecare faptă de neascultare. Conștiința poate fi evitată sau respinsă (I Timotei 1:19) până când nu mai funcționează ca o busolă morală. Pavel face referire la această stare groaznică ca la a fi lăsat pradă poftelor necurate ale inimii omului căzut (Romani 1:24, 26) sau ca la a avea conștiința însemnată cu un fier încins (I Timotei 4:2).

DUMNEZEU CA JUDECĂTOR

Potrivit Scripturii, Dumnezeu Și-a descoperit voia Sa tuturor oamenilor și va judeca pe toți oamenii înconformitate cu standardul care le-a fost descoperit. Toate creaturile pot avea siguranța că Dumnezeu le va judeca conform celor mai stricte standarde de dreptate și corectitudine. Trebuie întotdeauna avut în vedere faptul că judecata lui Dumnezeu asupra omului nu este nejustificată sau crudă, ci consecința inevitabilă a caracterului Său sfânt și drept și o parte necesară a guvernării Sale. Un Dumnezeu care ar renunța la judecarea celor răi nu ar fi nici bun, nici drept. O creație în care răutatea nu ar fi înfrânată și judecată curând s-ar autodistrage.

OBSERVATOR OMNISCIENT

În lecțiile anterioare, am învățat că Dumnezeu este atât sfânt cât și drept, și că aceste atribute stau ca o garanție veșnică și statornică pentru faptul că judecățile Lui vor fi întotdeauna în conformitate cu cele mai stricte reguli de dreptate și justiție. Dar dacă este să înțelegem corect natura judecăților lui Dumnezeu, atunci în timp ce studiem învățătura Scripturii este esențial să avem în minte încă un atribut divin pe care deja l-am studiat – omnisciența lui Dumnezeu.

Cuvântul *omniscient* vine de la cuvântul latinesc *omnisciens* [*omnis*, tot + *sciens*, de la *scire*, a ști] și se referă la atributul de a deține toată cunoștința. Omnisciența lui Dumnezeu înseamnă că El posedă o perfectă cunoaștere despre tot fără a trebui să cerceteze sau să descopere faptele. El știe toate lucrurile trecute, prezente, și viitoare – imediat, fără efort, deodată, și exhaustiv. Nimic nu este ascuns de Dumnezeu. Fiecare creatură, și fiecare cuvânt, faptă, și gând este înaintea Lui ca o carte deschisă. Dumnezeu nu doar că *știe* toate faptele, dar le și *interpretează* cu perfectă înțelepciune, realitate și fidelitate. Niciodată nu există o diferență cât de mică între cunoașterea lui Dumnezeu și realitate. Omnisciența lui Dumnezeu nu dovedește doar că El este vrednic să judece creația Sa, ci și garantează că judecățile Lui vor fi întotdeauna perfecte. Dumnezeu va judeca întotdeauna potrivit perfecteii Sale cunoașteri despre toate lucrurile.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație și comunică ceva despre persoana care îl poartă. Care este numele dat lui Dumnezeu în **I Samuel 2:3** și ce ne comunică acesta despre omniștiința Sa?

2. În următoarele versete din Scriptură, trei cuvinte sunt folosite pentru a descrie omniștiința lui Dumnezeu. Prin înțelegerea acestor cuvinte putem începe să prindem ceva din măreția cunoștinței Lui. Identifică fiecare cuvânt potrivit versetului dat și explică semnificația acestuia:

a. D_____ (*Iov 37:16*).

b. F_____ M_____ (*Psalmul 147:4-5*).

c. N___ P_____ fi P_____ (*Isaia 40:28*).

3. Scriptura afirmă că nu există nimic în afara sferei de cunoaștere a lui Dumnezeu. El știe toate lucrurile trecute, prezente și viitoare - imediat, fără efort, deodată, și exhaustiv. O asemenea cunoaștere nu demonstrează numai că El este vrednic să judece creația Sa, ci și garantează că judecățile Lui vor fi întotdeauna perfecte. Dumnezeu va judeca întotdeauna potrivit perfecteii Sale cunoașteri despre toate lucrurile. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură despre acest adevăr?

Iov 34:21-23

Psalmul 33:13-15

Proverbele 5:21

Proverbele 15:3

Proverbele 15:11

Ieremia 17:10

Evrei 4:13

4. În **Psalmul 139:1-4** și **11-12** se găsește una dintre cele mai frumoase și complete descrieri despre omnisciența lui Dumnezeu în ceea ce privește cunoștința Lui despre faptele oamenilor. Potrivit planului de mai jos, descrie acest cel mai glorios atribut al lui Dumnezeu:

a. Versetul 1:

b. Versetel 2:

c. Versetel 3:

d. Versetel 4:

e. Versetele 11 & 12:

5. Potrivit Scripturii, nu există nici o adâncime sau secret în inima omului care să fie dincolo de sfera de cunoaștere a lui Dumnezeu. Ce ne învață aceste versete din Scriptură despre acest adevăr? Completează fiecare declarație și apoi explică-i semnificația.

a. Numai Dumnezeu cunoaște I _____ tuturor copiilor oamenilor (**I Împărați 8:39**).

b. Dumnezeu C _____ I _____ și R _____ (în altă traducere, „Dumnezeu cercetează inimile și mințile”) (**Psalmul 7:9**).

c. Domnul cunoaște G _____ omului (**Psalmul 94:11**).

d. Dumnezeu va J _____ L _____ A _____ ale oamenilor (**Romani 2:16**).

6. În lumina versetelor pe care le-am studiat, explică felul în care omnisciența lui Dumnezeu nu dovedește doar că El este vrednic să judece creația Sa, ci și funcționează ca un zălog pentru a garanta că judecata Lui va fi întotdeauna perfectă.

JUDECĂTORUL DIVIN

Luând act de omnisciența lui Dumnezeu, acum vom considera poziția Sa ca Judecător al tot ceea ce este. Scriptura ne învață că Dumnezeu este un Stăpân sfânt, drept, și iubitor căruia Îi pasă de bunăstarea creației Sale. Un asemenea Stăpân trebuie să administreze justiția, răsplătind binele și pedepsind răul. Datorită sfințeniei, dreptății și omniscienței lui Dumnezeu, toate creaturile pot fi sigure de faptul că El le va judeca potrivit celor mai stricte standarde de dreptate și corectitudine. Din nou, trebuie întotdeauna avut în vedere faptul că judecata lui Dumnezeu asupra omului nu este nejustificată sau crudă, ci consecința inevitabilă a caracterului Său sfânt și drept și o parte necesară a guvernării Sale. Un Dumnezeu care ar renunța la judecarea răutății nu ar fi bun, nici drept. O creație în care răutatea nu ar fi înfrânată și judecată curând s-ar autodistruge.

1. În Scriptură, un nume are o importantă semnificație și în mod frecvent comunică adevăruri importante despre persoana care îl poartă. Care sunt numele date lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce ne descoperă acestea despre persoana Sa și despre poziția Sa ca Judecător peste toate?

a. Cel ce J _____ tot P _____ (*Geneza 18:25*).

b. Dumnezeu, J _____ T _____ (*Evrei 12:23*).

2. Titlurile de mai sus îl revelează pe Dumnezeu ca Judecătorul tuturor. În cele ce urmează vom lua în considerare două titluri care revelează ceva despre integritatea Lui. Care sunt numele date lui Dumnezeu în următoarele versete din Scriptură? Ce ne descoperă acestea despre neprihănirea persoanei Sale și despre dreptatea judecăților Sale?

a. J _____ cel D _____ (*Psalmul 7:11, II Timotei 4:8*).

b. Domnul este un Dumnezeu D _____ (în altă traducere, „Domnul este un Dumnezeu al justiției”) (*Isaia 30:18*).

3. În continuare sunt câteva dintre cele mai importante declarații din Scriptură cu privire la judecata lui Dumnezeu. Ce ne învață aceste pasaje despre certitudinea că toți oamenii vor sta într-o zi înaintea lui Dumnezeu la judecată?

Psalmul 9:7-8

Eclesiastul 12:14

Evrei 9:27

4. Până acum, am luat în considerare numele lui Dumnezeu care vorbesc despre rolul Lui ca Judecător, și am privit la câteva dintre cele mai importante pasaje din Scriptură care dovedesc că El va judeca lumea. În acest punct al studiului nostru este necesar să considerăm pasajele cheie din Scriptură care afirmă dreptatea și corectitudinea judecăților lui Dumnezeu. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură cu privire la acest adevăr?

Geneza 18:25

Psalmul 96:10-13

Isaia 5:16

5. În **Apocalipsa 20:11-13** se găsește unul dintre cele mai minunate pasaje din întreaga Scriptură. Citește textul de mai multe ori până te-ai familiarizat cu conținutul său și apoi răspunde la următoarele întrebări:

a. *Potrivit versetului 11, cum este descris tronul de judecată al lui Dumnezeu? Ce adevăruri comunică această descriere?*

b. *Potrivit versetului 11, unde este așezat Dumnezeu? Ce adevăruri ne comunică acest fapt despre Dumnezeu și despre relația lui cu creaturile Sale?*

c. *În versetul 11, este scris că cerul și pământul vor fugi dinaintea lui Dumnezeu și că nu se va mai găsi loc pentru ele. Care sunt principalele adevăruri comunicate?*

Notă: Două principale adevăruri comunicate sunt: (1) Dumnezeu este atât de minunat și copleșitor încât întreaga creație nu este în stare să stea în prezența Sa. Cu cât mai puțin omul? (2) Lumea aceasta prezentă și comorile ei se trec și nu vor fi de nici o importanță în Ziua Judecății.

d. *Potrivit versetului 12, cine va sta înaintea tronului de judecată al lui Dumnezeu în marea Zi a Judecății? Potrivit versetului 13, va putea cineva să fugă sau să se ascundă în acea zi?*

Notă: Cuvântul *hades* din versetul 13 este mai mult o referire la mormânt sau la Locuința Morților. Oamenii nu vor găsi loc să se ascundă nici în cea mai adâncă mare, în cel mai întunecos mormânt, sau în cele mai joase regiuni ale iadului. Toți vor fi chemați să stea înaintea lui Dumnezeu în marea Zi a Judecății Sale.

e. *Potrivit versetelor 12-13, ce reprezintă "cărțile"? Care este temeiul pe baza căruia Dumnezeu va judeca pe fiecare om?*

Notă: Toți oamenii vor fi judecați după faptele lor (toate acestea au fost înregistrate în ”cărți”) înaintea tronului lui Dumnezeu. Singurii care vor fi mântuiți în acea zi sunt acei ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții – aceia care și-au încredințat viețile lui Hristos și lucrării Lui perfecte de mântuire făcută în locul lor (v.15).

6. Pentru a concluziona studiul nostru despre judecata lui Dumnezeu vom privi la cum ar trebui să trăiască creștinul în lumina certitudinii judecății drepte a lui Dumnezeu. Ce ne învață următoarele versete din Scriptură?

a. *Încredere numai în Hristos:*

Romani 5:1

Filipeni 3:3

Evrei 10:17-23

b. Ascultare:

II Corinteni 5:9-10

c. Asemănare cu Dumnezeu:

II Petru 3:11-14

d. Închinare reverențioasă:

Apocalipsa 14:7

e. Seriozitate:

I Petru 4:7

f. Speranță și bucurie:

Psalmul 96:10-13

g. Încredințarea noastră și a problemelor noastre lui Dumnezeu:

Romani 12:19

I Petru 2:23

Psalmul 37:5-6

**„CĂCI DE LA RĂSĂRITUL SOARELUI PÂNĂ LA ASFINȚIT, NUMELE MEU
ESTE MARE ÎNTRE NEAMURI ȘI PRETUTINDENI SE ARDE TĂMÂIE ÎN CINSTEA
NUMELUI MEU ȘI SE ADUC DARURI DE MÂNCARE CURATE;
CĂCI MARE ESTE NUMELE MEU ÎNTRE NEAMURI, ZICE DOMNUL
OȘTIRILOR.”
-MALEAHI 1:11-**

LECTIA PAISPREZECE

NUMELE LUI DUMNEZEU

CE ESTE ÎNTR-UN NUME?

În cultura evreiască, numele unei persoane nu este doar un titlu, ci o expresie sau o revelație a persoanei aceleia. În Scriptură, găsim numeroase asemenea exemple: *Avraam* înseamnă *Tată al unei Mulțimi* (Geneza 17:5), *Iacov* înseamnă *cel ce ține de călcâi* sau *cel care înlocuiește* (Geneza 25:26; 27:36), *Nabal* înseamnă *nebun* (I Samuel 25:25), și *Barnaba* înseamnă *Fiul Mângâierii* (Faptele Apostolilor 4:36). Toate aceste nume reflectă caracterul bărbaților care le-au purtat. Într-un mod similar numele lui Dumnezeu sunt inseparabile de persoana Sa. Acestea sunt menite să fie primite ca o revelație fidelă despre El. Absolut fiecare dintre numele lui Dumnezeu exprimă un adevăr oarecare despre caracterul și persoana Sa. În cele ce urmează vom lua în considerare pe scurt numele lui Dumnezeu. În această porțiune a studiului nostru nu sunt incluse exerciții; pur și simplu ia în considerare fiecare nume cu atenție și rugăciune.

NUMELE LUI DUMNEZEU

DUMNEZEU (EBRAICĂ: *EL*)

Cuvântul *el* este unul dintre cele mai vechi și mai obișnuite nume ale lui Dumnezeu utilizat de popoarele semitice (Babilonian, Fenician, Aramaic, Evreu). Semnificația exactă a acestui cuvânt este nesigură. Probabil denotă putere, tărie, măreție, maiestate. Acest nume este folosit de 208 ori în Scriptură (Exodul 34:14; Psalmul 19:1; Isaia 43:12).

DUMNEZEU (EBRAICĂ: *ELOAH*)

Semnificația exactă a cuvântului *eloah* este nesigură. Probabil comunică aceleași idei ca *el* – putere, tărie, măreție, maiestate. Cuvântul apare de 56 de ori în Vechiul Testament – de 41 de ori în cartea Iov. (Vezi Iov 22:12; 27:3; 27:8; 33:12; 37:22; 40:2).

DUMNEZEU (EBRAICĂ: *ELOHIM*)

Cuvântul *elohim* este primul nume al lui Dumnezeu care apare în Scriptură (Geneza 1:1) și este folosit în Scriptură cu referire la Dumnezeu mai mult decât aproape oricare alt nume (de 2.570 ori). Numele *elohim* este probabil forma plurală a lui *eloah* și comunică aceeași idee de tărie și putere. În Scriptură, *elohim* este tradus în patru feluri diferite, în funcție de context. Cuvântul se poate referi la: (1) Dumnezeu, (2) dumnezei, (3) îngeri, (4) judecători. Faptul că *elohim* este o formă plurală este foarte important și are două posibile interpretări: *Prima*, toate limbile semitice folosesc pluralul pentru a comunica faptul că ceva este excepțional sau unic. Un volum mic de apă ar fi numit ”apă” în timp ce un volum imens de apă ar fi numit ”ape”. Pluralul *elohim* este folosit cu privire la Dumnezeu, nu pentru că există mai mult de un Dumnezeu, ci pentru că El este Dumnezeul măreț și incomparabil, singurul Dumnezeu adevărat peste toți dumnezeii. *A doua*, forma plurală *elohim* ar putea exprima pluralitatea de persoane din Trinitate.

DUMNEZEU (ARAMAICĂ: *ELAH* / GREACĂ: *THEOS*)

Cuvântul din limba aramaică *elah* este tradus *Dumnezeu* în fragmentele aramaice ale cărților Ezra (4:8-6:18; 7:12-26) și Daniel (2:4b-7:28). Cuvântul grecesc *theos* este tradus *Dumnezeu* pe tot cuprinsul Noului Testament. Nici unul dintre cuvinte nu contribuie cu nimic nou la înțelegerea biblică a lui Dumnezeu. Folosindu-le, scriitorii Scripturii nu afirmă ideile eronate pe care popoarele grec și aramaic le susțineau cu privire la Dumnezeu.

PREAÎNALT (EBRAICĂ: *ELYON* / ARAMAICĂ: *ILLAI* / GREACĂ: *HUPSISTOS*)

Cuvântul ebraic *elyon* este tradus *Preaînalt*, și exprimă condiția înălțată și maiestatea de nedescris a lui Dumnezeu. În Psalmul 97:9, citim „Căci Tu, Doamne, Tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul, Tu ești preaînălțat mai presus de toți dumnezeii.” Acest cuvânt este folosit de 31 de ori în Scriptură. În fragmentele aramaice ale cărții Daniel (2:4b-7:28), numele *Preaînalt* este

tradus din cuvântul aramaic *illai*. În Noul Testament, numele *Preaînalt* este tradus din cuvântul grecesc *hupsistos* (Marcu 5:7; Luca 1:32, 35, 76; 6:35; 8:28; Faptele Apostolilor 7:48; 16:17; Evrei 7:1).

ATOTPUTERNIC (EBRAICĂ: *SHADDAI* / GREACĂ: *PANTOKRÁTOR*)

Cuvântul ebraic *shaddai* este tradus *Atotputernic*, și denotă puterea infinită a lui Dumnezeu. În Septuagintă (traducerea în limba greacă a Vechiului Testament ebraic), cuvântul este tradus prin *pantokrátor* (atotputernic), iar în traducerea latină Vulgata, este tradus *omnipotens*, de la care cuvântul derivat în limba Engleză *omnipotent*.

DOMN (EBRAICĂ: *ADON, ADONAI*)

Numele *Adon* exprimă atât domnie cât și stăpânire. În Scriptură, când acest nume se găsește în forma lui plurală (*i.e. Adonai*) face întotdeauna referire la Dumnezeu. Forma plurală denotă intensitate – *Dumnezeu este Domnul absolut al tuturor lucrurilor fără excepție* (vezi *Elohim* mai sus). Titlul *Adonai* exprimă Domnia lui Dumnezeu peste toată creația. Deasemenea comunică destul de multe lucruri despre relația care există între Dumnezeu și poporul Lui. Ca *Stăpân* și *Domn*, Dumnezeu se dedică să poarte de grijă de poporul Lui și să se îngrijească de nevoile lor. Ca slujitori ai *Stăpânului*, noi trebuie să ne dedicăm slujirii Lui în ascultare absolută. Numele *Adonai* apare de 456 de ori în Scriptură cu referire la Dumnezeu.

DOMN (EBRAICĂ: *YAHWEH* SAU *JEHOVAH*)

Numele *Yahweh* este numele personal al lui Dumnezeu și unul dintre cele mai folosite din Scriptură (de 6.825 de ori). În ebraică, numele este scris sub forma unei tetragrame (un cuvânt cu patru litere): YHWH. Deși nu se știe cu certitudine, adevărata pronunție este probabil Yahveh sau Yahweh. Marea majoritate a celor care studiază Biblia cred că numele Yahweh vine de la verbul *hayáh* – *a fi* (Exodul 3:14). Acest nume denotă veșnicia, imuabilitatea și unicitatea lui Dumnezeu. Este important de remarcat faptul că Domnul Isus Hristos Și-a atribuit acest nume Lui Însuși (Ioan 8:58-59), și astfel Și-a afirmat dumnezeirea.

DOMN (EBRAICĂ: *YAH*)

Numele *Yah* este forma prescurtată a numelui Yahweh. Apare de 48 de ori în Scriptură, de cele mai multe ori în cartea Psamilor și în exclamația *hallelu[jah]* (i.e. „Lăudat să fie Yahweh!”). Cuvântul *yah* deasemenea este o parte a mai multor nume din Scriptură: *Eli[jah]* – (i.e. „Dumnezeul meu este Yahweh” sau „Yahweh este Dumnezeu”).

DOMN (GREACĂ: *KÚRIOS* SAU *KYRIOS*)

Pentru greci, cuvântul *kyrios* putea face referire la un om cu o poziție înaltă și o mare putere sau la o ființă supranaturală (i.e. Dumnezeu). Cuvântul este folosit în Septuagintă (traducerea în limba greacă a Vechiului Testament ebraic) în locul numelui evreiesc *Yahweh* sau *Jehovah*, și în Noul Testament pentru a transmite ideea evreiască de Dumnezeu ca Domn. Acest cuvânt este folosit de 640 de ori în Noul Testament cu referire la Dumnezeu. Este semnificativ faptul că acest cuvânt *kyrios* este folosit fără rezerve cu referire la Isus.

DOMN (GREACĂ: *DESPÓTES*)

Cuvântul grecesc *despótes* exprimă stăpânire și domnie absolute. În cea mai veche întrebuintare a acestui cuvânt, *despótes*-ul era stăpânul casei care stăpânea cu autoritate absolută. În timp, termenul a ajuns să indice o persoană cu o autoritate politică nelimitată sau chiar tiranică. Astăzi, termenul este cel mai adesea folosit într-un mod negativ pentru simplul fapt că puterea absolută corupe omul căzut în mod absolut. Când acest termen este atribuit lui Dumnezeu în Septuagintă și în Noul Testament, nu comunică nimic negativ. Dumnezeu este *Stăpânul* și *Domnul* de drept a ceea ce a făcut. Sfințenia și dreptatea Sa garantează că El întotdeauna va folosi autoritatea Sa absolută cu dreptate perfectă. Termenul *despótes* este folosit de 6 ori în Noul Testament cu referire la Dumnezeu (Luca 2:29; Faptele Apostolilor 4:24; II Timotei 2:21; II Petru 2:1; Iuda 1:4; Apocalipsa 6:10). În II Petru 2:1 și în Iuda 1:4, se referă în mod specific la Isus Hristos.

O PRIVIRE MAI ATENTĂ ASUPRA LUI YAHWEH

În cele ce urmează, vom privi pe scurt la numele compuse ale lui Dumnezeu care sunt formate folosind numele *Yahweh*. Fiecare dintre nume ne va oferi o perspectivă mai adâncă asupra persoanei și lucrării lui Dumnezeu.

DOMNUL OȘTIRILOR (EBRAICĂ: *YAHWEH-SABAOTH*)

Numele *Yahweh-Sabaoth* îl reprezintă pe Dumnezeu ca Împăratul și Războinicul omnipotent care domnește și își apără poporul. Cuvântul *oștirilor* poate face referire la: (1) ființe angelice sau (2) cosmos – soare, stele, și forțele naturii. Ideea transmisă este că Domnul stăpânește peste toate ființele, fie că sunt pământeste, cosmice sau cerești. El își aduce la îndeplinire voia Sa perfectă și nu există nimeni care să I se poată împotrivi. (Psalmul 24:10; Isaia 6:1-5; Isaia 31:4-5).

DOMNUL CEL PEAÎNALT (EBRAICĂ: *YAHWEH-ELYON*)

Numele *Yahweh-Elyon* vorbește despre suveranitatea, înălțarea, și maiestatea lui Yahweh. Dumnezeu este Domn *peste toate și mai presus de toate* – El este vrednic de toată închinarea și lauda (Psalmul 7:17; 47:2; 97:9).

DOMNUL VA PURTA DE GRIJĂ (EBRAICĂ: *YAHWEH-JIREH*)

Acest nume a fost atribuit lui Dumnezeu de patriarhul Avraam în Geneza 22:14. În ascultare de porunca lui Dumnezeu, Avraam l-a pus pe fiul său Isaac pe altar ca jertfă. Înainte ca Avraam să poată înjunghia pe fiul său, Dumnezeu l-a împiedicat și a purtat de grijă de un berbec în locul fiului său. Răscumpărarea pe care Dumnezeu a dat-o în acea zi pe muntele Moria l-a motivat pe Avraam să numească acel loc *Yahweh-Jireh*. Cu toate că este adevărat că Dumnezeu este puternic și credincios să îngrijească de *toate* nevoile noastre, numele *Yahweh-Jireh* nu este o promisiune a prosperității economice, ci o promisiune a răscumpărării de la păcat. Noi ar trebui să murim pentru păcatele noastre (Romani 6:23), însă *Yahweh-Jireh* a dat o jertfă în locul nostru – singurul și preaiubitul Său Fiu. El este Mielul care ridică păcatul lumii (Ioan 1:29). Este aproape o blasfemie să accentuezi prosperitatea economică în detrimentul răscumpărării. Isus nu

Și-a vărsat sângele pentru câștigul nostru bănesc, ci pentru mântuirea sufletelor noastre – răscumpărarea sufletului este scumpă (Psalmul 49:8).

DOMNUL STEAGUL MEU (EBRAICĂ: *YAHWEH-NISSI*)

Acest nume a fost atribuit lui Dumnezeu de Moise în Exodul 17:15 după ce Dumnezeu a învins armata amaleciților. În vremurile antice, trupele mășăluiau împreună în jurul unui steag sau banner în vederea pregătirii pentru luptă. Adevărul comunicat aici este că Dumnezeu este steagul poporului Său. Când mășăluim în jurul Lui, victoria este sigură.

DOMNUL CARE SFINȚEȘTE (EBRAICĂ: *YAHWEH-QADESH*)

Acest nume apare pentru prima dată în Exodul 31:13 și de mai multe ori în cartea Leviticul (20:8; 21:8, 15, 23; 22:9, 16,32). Cuvântul *sfințesc* (ebraică: *qadash*) înseamnă a separa ceva sau pe cineva de la o întrebuintare obișnuită și a-l consacra sau a-l dedica unui scop special. Numele *Yahweh-qadesh* comunică multe adevăruri minunate poporului lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a separat de celelalte popoare de pe pământ, El ne-a consacrat pentru slujirea Lui, și lucrează să ne facă tot mai asemănători cu El.

DOMNUL ESTE PĂSTORUL MEU (EBRAICĂ: *YAHWEH-RAAH*)

Acest nume se găsește în unul dintre cele mai binecunoscute și iubite capitole din întreaga Scriptură. – Psalmul 23. Pentru poporul lui Dumnezeu, numele *Yahweh-raah* este unul dintre cele mai îndrăgite. Dumnezeu este *păstorul* poporului Său. El îi iubește, îi hrănește, îi conduce și îi ocrotește de dușmanii lor (Geneza 48:15; 49:24; Psalmul 28:9; Isaia 40:11; Ezechiel 34:12; Mica 7:14; Ioan 10:1-42; Apocalipsa 7:17). În Noul Testament, Dumnezeu este prezent în Isus Hristos ca Păstorul cel Bun care Își dă viața pentru oile Sale (Ioan 10:11).

DOMNUL VINDECĂTORUL TĂU (EBRAICĂ: *YAHWEH-RAFAH*)

Acest nume se găsește în Exodul 15:26, unde Moise comunică promisiunea lui Dumnezeu poporului: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul DOMNULUI Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe egipteni; căci Eu sunt

DOMNUL care te vindecă.” Numele *Yahweh-rafah* ne asigură că ne putem încrede în grija providențială a lui Dumnezeu. El ne-a vindecat de boala mortală a păcatului, și poate ne poate vindeca fizic dacă printr-o asemenea vindecare voia Sa și gloria Sa sunt avansate.

DOMNUL PĂCII (EBRAICĂ: *YAHWEH-SHALOM*)

Acest nume se găsește în Judecători 6:22-24 și transmite unul dintre cele mai importante aspecte ale relației care există între Dumnezeu și poporul Său – pace. În acest pasaj, Ghedeon a văzut minunata revelație a lui Dumnezeu descoperită prin Îngerul Domnului și este sigur că va muri din pricina vedeniei. O astfel de teamă este obișnuită oricând omul păcătos are o întâlnire cu Sfântul Dumnezeu. În cazul lui Ghedeon și al poporului lui Dumnezeu, *harul lui Dumnezeu schimbă o asemenea groază în pace*. Acest adevăr își găsește cea mai măreață împlinire în Domnul Isus Hristos care este pacea noastră (Efeseni 2:14).

DOMNUL ESTE AICI SAU PREZENT PERSONAL (EBRAICĂ:

YAHWEH-SAMA)

Acest nume se găsește în Ezechiel 48:35 unde Dumnezeu promite că va fi prezent în întreaga restaurare a poporului Său în zilele din urmă. Prezența lui Dumnezeu întotdeauna a fost o binecuvântare deosebită pentru poporul lui Dumnezeu. Adam a umblat cu Dumnezeu în Eden înainte de căderea și judecata lui (Geneza 3:8). În Exodul 33:12-16, Moise cere ca prezența lui Dumnezeu să însoțească poporul Israel în călătoria lor prin pustie. În I Împărați 8:10-11, Dumnezeu Și-a binecuvântat poporul umplând templul cu prezența Sa. În Noul Testament, promisiunea prezenței lui Dumnezeu a fost împlinită în chip desăvârșit prin Isus Hristos. În El, Dumnezeu S-a făcut trup și a locuit printre oameni (Ioan 1:1, 14). În Biserică, Dumnezeu nu locuiește doar *cu* poporul Său, ci și *în* poporul Său prin Duhul Sfânt (Ioan 14:17). La sfârșitul tuturor lucrurilor, Dumnezeu va locui cu și în poporul Său în Cerurile Noi și pe Pământul Nou (Apocalipsa 21:1-3; Romani 8:11).

DOMNUL NEPRIHĂNIREA NOASTRĂ (EBRAICĂ: *YAHWEH-TSIDKENU*)

Acest nume se găsește în Ieremia 23:5-6. În acest pasaj Dumnezeu promite că Mesia va „mântui” pe poporul Său și va „împărăzii” peste acesta cu dreptate desăvârșită. Această profeție deasemenea și-a găsit împlinirea în mod desăvârșit în Isus Hristos. Prin viața Lui perfectă, moartea Sa ispășitoare, și mijlocirea Lui în ceruri. El a făcut pe poporul Său drept și împărățește peste acesta cu desăvârșită dreptate. Neprihănirea noastră nu este a noastră, ci Isus Hristos, care este Yahweh Domnul, este neprihănirea noastră.

NUME DIVINE, TITLURI, ȘI METAFORE

În cele ce urmează, este o listă a multor alte nume, titluri, și metafore care Îi sunt atribuite lui Dumnezeu în Scriptură, cu trimiteri importante la fiecare dintre acestea. Din nou, fiecare nume ne va oferi o perspectivă mai adâncă asupra persoanei și lucrării lui Dumnezeu. Asigură-te că vei căuta și studia fiecare referință în parte de unul singur.

NUME CARE REFLECTĂ GLORIA ȘI MAIESTATEA LUI DUMNEZEU (8)

Dumnezeul dumnezeilor: Deuteronomul 10:17; Psalmul 136:2; Daniel 2:47; 11:36

Dumnezeul Slavei: Psalmul 29:3; Faptele Apostolilor 7:2

Dumnezeu Sus în Ceruri și Jos pe Pământ: Iosua 2:11

Dumnezeul Nevăzut: Coloseni 1:15

Dumnezeu Binecuvântat: I Timotei 1:11

Slavă Minunată: II Petru 1:17

Mărire în Ceruri: Evrei 8:1

Dumnezeul Cel Înfricoșător: Psalmul 76:11

NUME CARE REFLECTĂ VEȘNICIA LUI DUMNEZEU (6)

Dumnezeul Cel Veșnic: Geneza 21:33; Deuteronomul 33:27; Isaia 40:28; Romani 16:26

Îmbătrânit de zile: Daniel 7:9-10, 13-14, 22

Eu Sunt: Exodul 3:13-14; Ioan 8:56-58

Alfa și Omega: Apocalipsa 1:8; 21:6; 22:13

Începutul și Sfârșitul: Apocalipsa 21:6

Cel Dintâi și Cel De Pe Urmă: Isaia 41:4; 44:6; Apocalipsa 22:13

NUME CARE REFLECTĂ SFINȚENIA ȘI

DREPTATEA LUI DUMNEZEU (6)

Cel Sfânt: Proverbele 9:10; Isaia 40:25; 43:15; Osea 11:9; Habacuc 1:12

Dumnezeu Sfânt: I Samuel 6:20

Dumnezeu Gelos: Iosua 24:19

Dumnezeul Justiției: Isaia 30:18

Dumnezeu Drept: Isaia 45:21

Judecător Drept: Psalmul 7:11

NUME CARE REFLECTĂ PUTEREA ȘI

SUVERANITATEA LUI DUMNEZEU (29)

Creator: Romani 1:25

Meșter și Ziditor: Evrei 11:10

Ziditorul Cerului și al Pământului: Genesa 14:19, 22

Olar: Romani 9:20-21

Cel Atotputernic: Luca 1:49

Dumnezeul Oricărei Făpturi: Ieremia 32:27

Dumnezeul Întregului Pământ: Isaia 54:5

Dumnezeul Tuturor Împărățiilor Pământului: Isaia 37:16

Dumnezeu Tare: Isaia 9:6

Dumnezeu Mare și Înfricoșat: Neemia 1:5

Dumnezeu Tare, Puternic și Înfricoșător: Deuteronomul 10:17

Dumnezeu Mare și Împărat Peste toți dumnezeii: Psalmul 95:3

Împărat Mare peste tot Pământul: Psalmul 47:2

Dumnezeu Viu și Împărat Veșnic: Ieremia 10:10

Împărat Veșnic, Nemuritor, Nevăzut: I Timotei 1:17

Împărat din Vremuri Străvechi: Psalmul 74:12

Împărat peste tot Pământul: Psalmul 47:7

Împăratul Neamurilor: Ieremia 10:7

Împăratul Cerurilor: Daniel 4:37

Împăratul împăraților: I Timotei 6:15; Apocalipsa 17:14; 19:16

Domnul Cerurilor: Daniel 5:23

Domnul Întregului Pământ: Psalmul 97:5

Domnul Cerului și al Pământului: Luca 10:21; Faptele Apostolilor 17:24

Domnul împăraților: Daniel 2:47

Domnul domnilor: Deuteronomul 10:17; Psalmul 136:3; I Timotei 6:15; Apocalipsa
17:14

Domnul Secerișului: Matei 9:37-38

Fericitul și Singurul Stăpânitor: I Timotei 6:15

Legiuitorul: Isaia 33:22; Iacov 4:12

Cel ce Judecă tot Pământul: Geneza:18:25

NUME CARE REFLECTĂ JUDECATA ȘI

MÂNIA LUI DUMNEZEU (7)

Dumnezeu Gelos: Exodul 20:4-5; Deuteronomul 4:24; Iosua 24:19-20

Foc Mistuitor: Deuteronomul 4:24; Evrei 12:29

Dumnezeu Gelos și Răzbunător: Naum 1:2

Dumnezeul Răsplătirii: Ieremia 51:56

Păzitorul Oamenilor: Iov 7:20

Cel ce Judecă tot Pământul: Geneza 18:25; Psalmul 94:2

Judecător Drept: Psalmul 7:11

NUME CARE REFLECTĂ RELAȚIA LUI DUMNEZEU CU POPORUL SĂU

DUMNEZEU ESTE SINGURUL DUMNEZEU ȘI CREATOR AL POPORULUI SĂU (4)

Dumnezeu Adevărat: Ieremia 10:10; Ioan 17:3

Creator: Isaia 43:7, 15; 44:2, 21

Credinciosul Ziditor: I Petru 4:19

Făcător: Psalmul 95:6; 149:2-3; Isaia 54:5

DUMNEZEU ESTE ÎNTIM CU POPORUL SĂU (10)

Tată: Psalmul 103:13; Isaia 64:8; Maleahi 1:6; 2:10; Ioan 20:17; I Ioan 3:1

Tată Sfânt: Ioan 17:25

Tată Neprihănit: Ioan 17:25

Părintele Îndurărilor: II Corinteni 1:3

Tatăl Luminilor: Iacov 1:17

Tatăl Slavei: Efeseni 1:17

Tată Ceresc: Matei 6:14

Tatăl Duhurilor: Evrei 12:9

Ava Tată: Romani 8:15; Galateni 4:6

Soț: Isaia 54:5

DUMNEZEU ESTE CEL CREDINCIOS CARE IUBEȘTE ȘI IARTĂ POPORUL LUI (9)

Dumnezeul Adevărului: Psalmul 31:5; Isaia 65:16

Dumnezeu Credincios: Deuteronomul 7:9

Dumnezeu Plin de Îndurare: Deuteronomul 4:31

Dumnezeu Milostiv și Îndurător: Neemia 9:31; Psalmul 86:15

Dumnezeu Iertător: Psalmul 99:8

Dumnezeul oricărui Har: I Petru 5:10

Dumnezeul Păcii: Romani 15:33; 16:20; I Tesaloniceni 5:23; Evrei 13:20

Dumnezeul Dragostei și al Păcii: II Corinteni 13:11

Dumnezeul Oricărei Mângâieri: II Corinteni 1:3

DUMNEZEU ÎMPĂRĂȚEȘTE PESTE POPORUL SĂU (4)

Împărat: Isaia 33:22; 43:15

Marele Împărat: Psalmul 48:2

Legiutor: Isaia 33:22; Iacov 4:12

Judecător: Isaia 33:22; Iacov 4:12; 5:9

DUMNEZEU MÂNTUIEȘTE PE POPORUL SĂU (9)

Răscumpărător: Iov 19:25; Psalmul 19:14; Isaia 44:24; 54:5; Ieremia 50:34

Mântuitor din Veșnicie: Isaia 63:16

Turn de Mântuire: II Samuel 22:3

Izbăvitor: II Samuel 22:2; Psalmul 40:17; Psalmul 144:2

Stâncă Izbăvitoare: Psalmul 28:8

Mântuire: Exodul 15:2; Psalmul 27:1; 62:1-2; 118:14; Isaia 12:2

Mântuitor: II Samuel 22:3; Isaia 45:21; Luca 1:47; I Timotei 1:1; Iuda 1:25

Mântuitorul Tuturor Oamenilor: I Timotei 4:10

Tăria Mântuirii mele: Psalmul 140:7

DUMNEZEU DĂ SIGURANȚĂ POPORULUI SĂU (26)

Stâncă: Deuteronomul 32:4, 31; II Samuel 22:2, 32, 47; Psalmul 62:6-7

Stânca Veacurilor: Isaia 26:4

Stânca Mântuirii noastre: Psalmul 95:1

Stâncă Ocrotitoare (în altă traducere „**Stâncă de Putere**”): Psalmul 31:1-2

Stânca Puterii mele: Psalmul 62:7

Stâncă de Adăpost: Psalmul 71:3

Cetățuie: II Samuel 22:2; Psalmul 71:3; 91:2; 144:2

Scăpare (în altă traducere „**Fortăreață**”): Psalmul 59:9, 16-17; 144:2; Ieremia 16:19

Turn Tare (în altă traducere „**Turn de Putere**”): Psalmul 61:3

Turn Tare: Proverbele 18:10

Locaș Sfânt: Isaia 8:13-14

Adăpost: Psalmul 59:16; 61:3; 62:7; 91:2

Cetățuie în Ziua Necazului: Ieremia 16:19

Adăpost Împotriva Furtunii: Isaia 25:4

Ocrotitor / Adăpost (în altă traducere „**Ascunzătoare**”): Psalmul 32:7; 119:114

Adăpost (în altă traducere „**Locuință**”): Deuteronomul 33:27; Psalmul 91:9

Umbrar Împotriva Căldurii: Isaia 25:4

Sprijinitorul Vieții mele (în altă traducere „**Apărătorul Vieții mele**”): Psalmul 27:1

Loc de Scăpare pentru Cel Slab: Isaia 25:4

Loc de Scăpare pentru Cel Nenorocit în Necaz: Isaia 25:4

Scut: Geneza 15:1; II Samuel 22:3, 31; Psalmul 3:3; 18:2, 30; 28:7; 115:9-11; 119:114;
144:2; Proverbele 2:7; 30:5

Scutul Care Îți Dă Ajutor: Deuteronomul 33:29

Zid de Foc: Zaharia 2:5

Tatăl Orfanilor: Psalmul 68:5

Apărătorul Văduvelor (în altă traducere „**Judecătorul văduvelor**”): Psalmul 68:5

Stânca Inimii mele (în altă traducere, „**Tăria Inimii mele**”): Psalmul 73:26

DUMNEZEU LUPTĂ PENTRU POPORUL SĂU (6)

Războinic: Exodul 15:3; Isaia 42:13

Om de Război: Isaia 42:13

Viteaz Puternic (în altă traducere „**Campion de Temut**”): Ieremia 20:11

Sabia Care te Face Slăvit: Deuteronomul 33:29

Foc Mistuitor: Deuteronomul 9:3

Leu: Isaia 31:4-5

DUMNEZEU AJUTĂ PE POPORUL SĂU (4)

Tărie: Exodul 15:2; Psalmul 18:1; 28:8; Ieremia 16:19; Habacuc 3:19

Ajutor: Psalmul 30:10; Evrei 13:6

Sprijin: Psalmul 18:18

Ajutor Care Nu Lipsește Niciodată În Nevoi: Psalmul 46:1

DUMNEZEU SUSȚINE PE POPORUL SĂU (7)

Soare: Psalmul 84:11; Maleahi 4:2

Umbră: Psalmul 121:5; Isaia 25:4

Rouă: Osea 14:5

Izvorul Apelor Vii: Ieremia 2:13; 17:13

Viața: Ioan 14:6; Coloseni 3:4

Lumina: Psalmul 27:1; Mica 7:8; I Ioan 1:5

Lumină pe Vecie: Isaia 60:19-20

DUMNEZEU POARTĂ DE GRIJĂ POPORULUI SĂU (10)

Dumnezeu Care Vede: Geneza 16:7-14

Păstor: Psalmul 23:1; Isaia 40:11; Ezechiel 34:11-16

Păstorul Cel Mare: I Petru 5:4

Marele Păstor: Evrei 13:20

Păstorul Cel Bun: Ioan 10:11, 14

Păstorul și Privighetorul Sufletelor Voastre: Ioan 15:1-2

Vier: Ioan 15:1-2

Olar: Isaia 64:8; Ieremia 18:1-6

Lumină: II Samuel 22:29

Păzitor: Psalmul 121:5

DUMNEZEU ESTE RĂSPLATA POPORULUI SĂU (6)

Moștenire: Numeri 18:20; Deuteronomul 10:9; 18:2; Iosua 13:33; Ezechiel 44:28

Moștenire (în altă traducere „**Posesie**”): Ezechiel 44:28

Partea: Numeri 18:20

Cunună Strălucitoare: Isaia 28:5

Podoabă Măreață: Isaia 28:5

Cântec: Exodul 15:2; Isaia 12:2